

Bahá'u'lláhs Tavler

Bahá'u'lláhs Tavler

åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas

Tekstene er utvalgt av forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus. Den norske teksten er basert på den engelske oversettelsen som ble gjort av Habib Taherzadeh, assistert av en komité ved Bahá'í Verdenssenter.

Bahá'í
FORLAG

© 2017 Bahá'í Forlag

ISBN 978-82-90224-40-5 (trykt)

ISBN 978-82-90159-80-6 (PDF)

www.bahaiforlag.no

Satt med 12 på 15,5 | 9 på 10,8 Junicode

Trykt på Scandia 2000 Ivory 115 gram

Grøset Trykk AS

Bokbinderiet Johnsen AS

Forord til den engelske utgaven

“Etter at Bahá'u'lláh i *Kitáb-i-Aqdas* hadde utformet de grunnleggende lovene i sin religionsordning, fremsatte han mot slutten av sitt virke visse påbud og prinsipper som er helt sentrale i hans tro. Han bekreftet på ny sannheter som han hadde forkynt tidligere. Han utdypet og belyste noen av de lovene han allerede hadde fastsatt. Han åpenbarte ytterligere profetier og advarsler og utferdiget tilleggsforordninger som var ment å skulle utfylle bestemmelsene i hans Helligste Bok. De ble nedtegnet i utallige tavler, som han fortsatte å åpenbare helt til de siste dager av sitt jordiske liv ... Disse tavlene, disse veldige og siste utgytelser fra hans utrettelige penn, må regnes blant de mest utsøkte frukter hans sinn har frembragt, og de markerer fullbyrdelsen av hans profetiske virke gjennom førti år.”¹

Seks av de tavlene som er nevnt ovenfor, og som inngår i denne boken, ble etter anvisning fra 'Abdu'l-Bahá oversatt til engelsk og utgitt i 1917 av Bahá'í Publishing Society, Chicago. Denne publikasjonen har lenge vært utsolgt fra forlaget, og innholdet er nå kjent for de fleste bahá'ier

---

1 Shoghi Effendi, *God Passes By* (Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Ill. 1944, s. 216).

kun gjennom utdrag trykket i tekstsamlinger eller sitert i andre skrifter. Etter hvert som det strømmet stadig flere oversettelser av hellig tekst fra Shoghi Effendis penn, ble det enn videre tydelig at de tidligere oversettelsene meget vel kunne forbedres, både i nøyaktighet og stil. Det Universelle Rettferdighetens Hus satte derfor i bestilling den foreliggende utgivelsen, som Huset beskriver som nok et forsøk på å gjengi Bahá'u'lláhs uforlignelige ytring i en adekvat engelsk oversettelse. I alle de tilfeller der noen del av teksten allerede var blitt oversatt av Beskytteren, er hans oversettelse benyttet.

Henvisninger til Koranen

Fotnoter med henvisning til Koranen følger De norske bokklubbenes utgave av Einar Bergs norske oversettelse i tekst og nummerering.

Innhold

	Side
1. Lawḥ-i-Karmil (Karmel-tavlen)	1
2. Lawḥ-i-Aqdas (Den helligste tavle)	7
3. Bishárát (Gode tidender)	19
4. Ṭarázát (Forsiringer)	29
5. Tajalliyát (Utstrålinger)	45
6. Kalimát-i-Firdawsíyyih (Ord fra paradis)	55
7. Lawḥ-i-Dunyá (Verdens tavle)	81
8. Ishráqát (Glans og herlighet)	99
9. Lawḥ-i-Ḥikmat (Visdomstavlen)	137
10. Aşl-i-Kullu'l- <u>K</u> hayr (Visdomsord)	157
11. Lawḥ-i-Maqşúd (Maqşúds tavle)	163
12. Súriy-i-Vafá (Tavle til Vafá)	185
13. Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají (Tavle til Siyyid Mihdíy-i-Dahají)	199
14. Lawḥ-i-Burhán (Bevisets tavle)	209
15. Kitáb-i-‘Ahd (Paktens bok)	223
16. Lawḥ-i-Arḍ-i-Bá (Tavle om landet Bá)	231
17. Utdrag fra andre tavler	235

1

Lawḥ-i-Karmil

Karmel-tavlen

ALL ÆRE VÆRE DENNE DAG, dagen da barmhjertighetens dufter er ført hen over alle skapte ting, en dag så velsignet at forgangne tider og århundrer aldri kan håpe å måle seg med den, en dag da den gamle av dagers åsyn har vendt seg hen mot sitt hellige sete. Derpå hørte man alle skapte ting rope med høy røst, og bortenfor dem skaren i det høye: “Skynd deg, o Karmel, for se – på deg har Gud løftet sitt åsyns lys, han som hersker i navnenes rike og har gitt himlene form.”

Grepet av ekstatisk fryd oppløftet fjellet sin røst og utbrøt høyt: “Måtte mitt liv bli et offer til deg, for du har festet blikket på meg, har skjenket meg dine rike gaver og styrt dine skritt mot meg. Å være adskilt fra deg har nesten fortært meg, o du kilde til evig liv, og å være fjernt fra ditt nærvær har aldeles oppbrent min sjel. All pris og lov skje deg for å ha satt meg i stand til å høre ditt rop, for å ha bæret meg med dine fottrinn og for å ha belivet min sjel med din dags oppkvikkende ange og din Penns gjennomtrengende stemme, en stemme du forordnet som ditt basunstøt blant ditt folk. Og da timen slo for åpenbaringen av din uimotståelige tro, innblåste du i din Penn et pust av din ånd, og se – den hele skapning rystet i selve sine grunnvoller og avdekket for menneskeheten slike mysterier som lå skjult i

skattkamrene hos ham som besitter alle skapte ting.”

Ikke før hadde hennes røst nådd denne mest opphøyede plett, da vi svarte: “Takk din Herre, o Karmel. Ilden av din adskillelse fra meg var raskt i ferd med å fortære deg da mitt nærværs osean bølget foran deg, frydet dine og all skapningens øyne og fylte alle synlige og usynlige ting med glede. Fryd deg, for på denne dag har Gud anbragt sin trone på deg, gjort deg til sine tegns daglysning og demringsstedet for sin åpenbarings vitnesbyrd. Vel er det med den som kretser om deg, som forkynner at din herlighet er åpenbart, og taler om det som Herren din Guds gavmildhet har overøst deg med. Grip udødelighetens kalk i din Herres, den overmåte herliges navn, og takk ham, siden han som et tegn på sin barmhjertighet mot deg har vendt din sorg til glede og forvandlet din sørgmodighet til lykksalig fryd. Han elsker sannelig den plett som er gjort til hans tronsete, som hans føtter har betrådt, som er blitt bæret med hans nærvær, hvor han lot sitt rop lyde og felte sine tårer.

Rop ut til Sion, o Karmel, og forkynn det glade budskap: Han som var skjult for dødelige øyne, er kommet! Hans altbeseirende herredømme er kommet til syne; hans altomsluttende glans er åpenbart. Vokt deg, så du ikke nøler eller stanser. Skynd deg frem for å kretse om Guds stad som har steget ned fra himmelen, det himmelske Kaaba hvorom Guds utvalgte, de rene av hjertet, og skaren av de mest opphøyede engler har kretset i tilbedelse. Å, hvor jeg lengter etter å forkynne for hver plett på jordens overflate og bære til hver eneste av dens byer det glade budskap om denne åpenbaring – en åpenbaring som Sinais hjerte er

blitt trukket mot og i hvis navn den brennende busk roper: 'Gud er herrenes Herre, og ham hører jordens og himmelens riker til.' Dette er sannelig dagen da både land og sjø jubler over denne kunngjøring, dagen hvortil alle de ting er bevart som Gud, med et storsinn bortenfor alt hva dødelige sinn eller hjerter kan begripe, har bestemt skal åpenbares. Om ikke lenge vil Gud seile sin ark på deg og manifestere Bahás folk som er nevnt i navnenes bok."

Helliget være hele menneskehetens Herre, hvis navns nevne har fått alle jordens atomer til å sitre og beveget storhetens Tunge til å røpe det som var blitt svøpt i hans kunnskap og lå gjemt i hans veldes skattkammer. Ved kraften i sitt navn, den mektige, den altformående, den høyeste, er han i sannhet herskeren over alt som er i himmel og på jord.

2

Lawḥ-i-Aqdas

Den helligste tavle²

Dette er Den belligste tavle, sendt ned fra det hellige rike til den som har vendt sitt ansikt mot målet for verdens tilbedelse, mot ham som er kommet fra evighetens himmel, i overoppbøyet herlighet.

I HERRENS NAVN, DEN STORE HERLIGHETS HERRE.

DETTE ER EN EPISTEL FRA VÅRT NÆRVÆR til ham som navnenes slør ikke har maktet å holde tilbake fra Gud, skaperen av jord og himmel, så hans øyne kan bli vederkveget i hans Herres dager, hjelperen i fare, den selvbestående.

Si, o dere som følger Sønnen!³ Har dere lukket dere ute fra meg på grunn av mitt navn? Hvorfor tenker dere ikke etter i hjertet? Dag og natt har dere kalt på deres Herre, den allmektige, men da han kom fra evighetens himmel i sin store herlighet, vendte dere dere bort fra ham og forble hensunket i likegyldighet.

Tenk på dem som forkastet Ånden⁴ da han kom til dem med åpenbart herredømme. Hvor tallrike var ikke fariseerne som hadde avsondret seg i synagoger i hans navn og klaget

2 Noen ganger omtalt som Tavle til de kristne.

3 Jesus.

4 Jesus.

over sin adskillelse fra ham; og dog, da gjenforeningens porter ble slått opp og den guddommelige sol strålte frem fra skjønnhetens daglysning, trodde de ikke på Gud, den opphøyede, den mektige. De unnlot å søke hans nærvær, til tross for at hans komme var blitt lovet dem i Jesajas bok, så vel som i profetenes og sendebudenes bøker. Ingen av dem vendte ansiktet mot det guddommelige høysinns daglysning unntatt slike som ikke hadde noen som helst makt blant mennesker. Og dog, i dag er enhver som er gitt makt og ikledd herredømme, stolt over hans navn. Og videre, erindre ham som dømte Jesus til døden. Han var datidens lærdeste i landet, mens han som bare var en fisker, trodde på ham. Ta dere vel i akt, og vær av dem som retter seg etter advarselen.

Tenk likeledes på hvor tallrike de er på denne tid, de munker som har avsondret seg i sine kirker og påkaller Ånden; men da han viste seg gjennom sannhetens kraft, unnlot de å nærme seg ham og blir talt blant dem som har fart såre vill. Lykkelige er de som har forlatt dem og vendt ansiktet mot ham som er etterlengtet av alle som er i himlene og alle som er på jorden.

De leser evangeliet og nekter dog å anerkjenne den overmåte herlige Herre til tross for at han er kommet ved sitt opphøyede, mektige og nådige herredømmes kraft. Sannelig, det er for deres skyld vi er kommet og for deres frelse vi har båret verdens ulykker. Flykter dere fra den som har ofret livet så dere kan få liv? Frykt Gud, o Åndens tilhengere, og følg ikke i fotsporene til enhver geistlig som har fart såre vill. Tror dere at han søker sine egne interesser, når han alltid har vært truet av fiendenes sverd, eller at han

søker verdens forfølgeligheter, etter at han er blitt fengslet i den ødligste av byer? Vær rettferdige i deres dom, og følg ikke i de urettferdiges fotspor.

Lukk opp deres hjertedører. Han som er Ånden, står i sannhet foran dem. Hvorfor viser dere bort ham som har akttet å føre dere nærmere et strålende sted? Si: Vi har i sannhet åpnet rikets porter for dere. Vil dere sperre dørene i deres hus like for ansiktet på meg? Dette er sannelig intet annet enn et alvorlig feilgrep. Han er i sannhet atter kommet ned fra himmelen slik han kom ned fra den første gang. Vokt dere, så dere ikke bestrider det han forkynner, slik folket før dere bestred hans ytringer. Således belæres dere av den sanne, kunne dere bare fatte det.

Jordans elv er forbundet med det største oseaen, og i den hellige dal roper Sønnen: "Her er jeg, her er jeg, o Herre min Gud!", mens Sinai kretser om huset og den brennende busk kaller høyt: "Han som er den attråede, er kommet i sin overjordiske majestet." Si: Se! Faderen er kommet, og det som ble dere lovet i riket, er oppfylt. Dette er ordet Sønnen skjulte da han til dem rundt seg sa: "Dere kan ikke bære det nå." Og da den fastsatte tid var kommet, og timen var slagen, skinte ordet frem over Guds viljes horisont. Vokt dere, o tilhengere av Sønnen, at dere ikke kaster det bak deres rygg. Ta godt tak i det. Bedre er dette for dere enn alt dere besitter. Han er sannelig nær dem som gjør godt. Den time vi hadde skjult for jordens folks og de begunstigede englers kunnskap, er nå kommet. Si: Han har sannelig båret vitnesbyrd om meg, og jeg bærer vitnesbyrd om ham. Han har i sannhet ikke ment noen annen enn meg. Dette bevitner

enhver rettsindig og forstandig sjel.

Skjønt vi hjemsøkes av plager uten tall, kaller vi folket til Gud, navnenes Herre. Si: Streb etter å oppnå det som er blitt lovet dere i Guds bøker, og vandre ikke på de uvitendes veier. Mitt legeme har utholdt fangenskap, så dere kan bli utfridd fra selvets trelldom. Vend derfor ansiktet mot hans åsyn, og følg ikke i fotsporene til enhver fiendtlig undertrykker. Han har sannelig samtykket i å bli såre fornedret så dere kan oppnå herlighet – og dere forlyster dere dog i likegyldighetens dal. Han bor i sannhet i den ødsligste av boliger for deres skyld, mens dere holder til i deres palasser.

Si: Lyttet dere ikke til utroperens røst da han ropte høyt i Bayánens ørken og bragte dere de glade tidender om deres Herres komme, han den allbarmhjertige? Se – han er kommet i vitnesbyrdets skjermende skygge, forlenet med avgjørende prov og bevis; og de som i sannhet tror på ham, anser hans nærvær som legemliggjørelsen av Guds rike. Sallig er det menneske som vender seg til ham, og ve slike som forneker ham eller tviler på ham.

Forkynn for prestene: Se – han som er herskeren, er kommet. Tre frem fra sløret, i din Herres navn, han som bøyer nakken på alle mennesker. Forkynn så for hele menneskeheten de glade tidender om denne veldige, denne herlige åpenbaring. Sannelig, han som er Sannhetens ånd, er kommet for å veilede dere til hele sannheten. Han taler ikke som tilskyndet av sitt eget selv, men slik han befales av ham som er den allvitende, den allvise.

Si: Dette er han som har forherliget Sønnen og opphøyet hans sak. Kast fra dere, o jordens folk, hva dere besitter, og

ta et fast grep om det dere befales av den allmektige, han som har hånd om det Gud har betrodd ham. Rens ørene, og vend hjertet henimot ham, slik at dere kan lytte til den vidunderligste kallen som er oppløftet fra Sinai, boligen for deres Herre, den herligste. Den vil i sannhet dra dere nærmere det sted hvor dere vil bemerke glansen av hans åsøns lys, som skinner over denne lysende horisont.

O forsamling av prester! Forlat klokkene, og kom så frem fra deres kirker. På denne dag sømmer det seg for dere å forkynne Det største navn høyt blant nasjonene. Foretrekker dere å være tause mens hver en sten og hvert et tre roper høyt: "Herren er kommet i sin store herlighet!?" Vel er det med det menneske som haster hen til ham. Det regnes sannelig blant dem som vil få sine navn nedtegnet for evig, og som vil bli nevnt av skaren i det høye. Slik er det forordnet av Ånden i denne underfulle tavle. Den som kaller på menneskene i mitt navn, er i sannhet av meg og vil fremvise det som overstiger makten hos alle på jord. Følg Herrens sti, og gå ikke i fotsporene til dem som er hensunket i likegyldighet. Vel er det med den sovende som vekkes av Guds bris, står opp fra de døde og styrer sine skritt mot Herrens sti. Sannelig, et slikt menneske anses i Guds, den sannes, øyne som en juvel blant mennesker og regnes blant de salige.

Si: I Østen har lyset fra hans åpenbaring brutt frem; i Vesten har tegnene på hans herredømme kommet til syne. Overvei dette i deres hjerter, o folk, og vær ikke av dem som har vendt det døde øre til formaningene fra ham som er den allmektige, den høylovede. La Guds bris vekke dere. Den har i sannhet strøket henover verden. Vel er det med

ham som har fornemmet dens duft og blitt regnet blant de forvissede.

O forsamling av biskoper! Dere er stjernene på min kunnskaps himmel. Min barmhjertighet ønsker ikke at dere skal falle til jorden. Min rettferdighet erklærer imidlertid: "Dette er det som Sønnen har forordnet." Og hva som enn er utgått fra hans ulastelige, sannferdige, troverdige munn, kan aldri endres. Sannelig, klokkene ringer ut mitt navn og jamrer seg over meg, men min ånd fryder seg i åpenbar glede. Den elskedes legeme lengter etter korset, og hans hode ivrer etter spydet, på den allbarmhjertiges sti. Undertrykkerens overmakt kan på ingen måte avholde ham fra hans forsett. Vi har kalt alle skapte ting til å tre frem for din Herre, alle navns Konge. Salig er det menneske som har vendt ansiktet mot Gud, Herren på dommens dag.

O forsamling av munkes! Hvis dere velger å følge meg, vil jeg gjøre dere til arvinger av mitt rike; og hvis dere forsynder dere mot meg, vil jeg i min langmodighet døye det med tålmod. Og jeg er i sannhet den evig tilgivende, den allbarmhjertige.

O Syrias land! Hva har skjedd med din rettskaffenhet? Du blir i sannhet foredlet av din Herres fottrinn. Har du fornemmet den himmelske gjenforenings duft, eller vil du bli å regne blant de likegyldige?

Guds bris har gjort Betlehem opprømt. Vi hører hennes stemme si: "O overmåte gavmilde Herre! Hvor er din store herlighet grunnfestet? Ditt nærværs liflige dufter har belivet meg, etter at jeg hadde svunnet hen i min adskillelse fra deg. Deg skje pris og lov for at du har løftet slørene og er

kommet med kraft i åpenbar herlighet.” Bak majestetens og storhetens tabernakel ropte vi ut til henne: “O Betlehem! Dette lys har steget opp i øst og beveget seg mot vest, inntil det nådde deg i sin livsaften. Si meg så: Gjenkjenner sønnene Faderen og anerkjenner ham, eller fornekte de ham slik folket fordem fornektet ham?” Derpå ropte hun ut og sa: “Du er i sannhet den allvitende, den best underrettede.” Sannelig, vi ser at alle skapte ting beveges til å bære vitnesbyrd om oss. Noen kjenner oss og bærer vitnesbyrd, mens flertallet bærer vitnesbyrd, dog kjenner oss ikke.

Sinai's berg er opprømt ved gleden over å skue vårt åsyn. Det har oppløftet sin betagende røst for å forherlige sin Herre og sier: “O Herre, jeg fornemmer duften av ditt kledebon. Du synes meg nær, ikledd Guds tegn. Du har foredlet disse egner med dine fottrinn. Stor er ditt folks velsignelse, om de bare kunne kjenne deg og innånde dine liflige dufter; og ve dem som er i dyp søvn.”

Lykkelig er du som har vendt ansiktet mot mitt åsyn, for du har sønderrevet slørene, knust avgudene og gjenkjent din evige Herre. Koranens folk har reist seg mot oss uten noe klart prov eller bevis og piner oss stadig med en ny pinsel. I fånytte innbiller de seg at trengsler kan forpurre vår hensikt. Uten mening er i sannhet det de har innbilt seg. Sannelig, din Herre er den som forordner hva han enn behager.

Aldri gikk jeg forbi et tre uten at mitt hjerte talte til det og sa: “Gid du ble felt i mitt navn og mitt legeme korsfestet på deg.” Vi åpenbarte dette avsnittet i epistelen til sjahen så det kunne tjene som en advarsel til religionstilhengerne. Sannelig, din Herre er den allvitende, den allvise.

La ikke tingene de har begått, gjøre deg sorgmodig. De er virkelig som døde og ikke levende. Overlat dem til de døde, og vend så ditt ansikt mot ham som er verdens livgiver. Vokt deg, så de likegyldiges uttalelser ikke bedrøver deg. Vær standhaftig i Saken, og undervis folket med fullendt visdom. Således befales du av jordens og himmelens hersker. Han er i sannhet den allmektige, den mest gavmilde. Om ikke lenge vil Gud opphøye din ihukommelse og med herlighetsens Penn nedtegne det du ytret for hans kjærlighets skyld. Han beskytter sannelig dem som gjør godt.

Overbring min hilsen til ham som heter Murád, og si: “Salig er du, o Murád, for du kastet fra deg ditt eget begjærs tilskyndelser og har fulgt ham som er hele menneskehetens attrå.”

Si: Salig er den slumrende som vekkes av min bris. Salig er den livløse som vekkes opp ved mine oppkvikkende pust. Salig er det øye som vederkveges ved å skue min skjønnhet. Salig er den veifarende som styrer sine skritt mot min herlighets og majestets tabernakel. Salig er den fortvilede som søker tilflukt i skyggen av min tronhimmel. Salig er den såre tørstige som iler hen til min miskunns stilleflytende vann. Salig er den umettelige sjel som kaster fra seg sine selviske begjær av kjærlighet til meg og inntar sin plass ved det taffel jeg har sendt ned til mine utvalgte fra den guddommelige gavmildhets himmel. Salig er den fornedrede som tar et fast grep om min herlighets rep, og den forarmede som trer inn i skyggen av min rikdoms tabernakel. Salig er den uvitende som søker min kunnskaps kilde, og den likegyldige som klynger seg til min ihukommelses rep. Salig er den sjel som

er levendegjort ved min gjenopplivende ånde og har fått adgang til mitt himmelske rike. Salig er det menneske som er beveget av den liflige duften av gjenforening med meg og bragt til å nærme seg min åpenbarings daggry. Salig er det øre som har hørt og den tunge som har båret vitnesbyrd og det øye som har sett og gjenkjent Herren selv i hans store herlighet og velde, bekledd med storhet og herredømme. Salige er de som har oppnådd hans nærvær. Salig er det menneske som har søkt opplysning fra mitt ords dagstjerne. Salig er den som har satt min kjærlighets diadem på sitt hode. Salig er den som har hørt om min sorg og reist seg for å bistå meg blant mitt folk. Salig er den som har gitt sitt liv på min sti og utholdt mangfoldige lidelser for mitt navns skyld. Salig er det menneske som, trygg på mitt ord, har stått opp fra de døde for å synge min pris. Salig er den som er blitt henrykket av mine vidunderlige melodier og har sønderrevet slørene ved min veldes kraft. Salig er den som er forblitt tro mot min Pakt, og som verdens ting ikke har avholdt fra å nå min hellighets kongesete. Salig er det menneske som har løsrevet seg fra alt annet enn meg, som har svevet i min kjærlighets atmosfære, fått adgang til mitt rike, skuet min herlighets verdener, drukket av mine rike gavers levende vann, lesket seg fra mitt kjærlige forsyns himmelske elv, gjort seg kjent med min Sak, forstått det jeg har skjult i mine ords skattkammer, og har skint frem fra den guddommelige kunnskaps horisont, opptatt med å prise og forherlige meg. Sannelig, han er av meg. Med ham være min barmhjertighet, min miskunn, min høymodighet og min herlighet.

3

Bishárát

Gode tidender

Dette er den overmåte herliges appell som utropes fra den høyeste horisont i 'Akkás fengsel.

HAN ER FORTOLKEREN, DEN ALLVITENDE, DEN ALLKUNNIGE.

GUD, DEN SANNE, stadfester – og åpenbarerne av hans navn og egenskaper bevitner – at vår eneste hensikt med å la appellen lyde og med å forkynne hans ypperste ord er at all skapningens øre ved den guddommelige ytrings levende vann kan bli rensset for løgnhistorier og bli innstilt på det hellige, herlige og opphøyede ord som er utgått fra det sted der han forvarer sin kunnskap, han som gav himlene form og skapte navn. Lykkelige er de som dømmer rettfærdig.

O jordens folk!

Den første gode tidende

som Moderboken har bragt til alle verdens folk i denne største åpenbaring, er at loven om hellig krig er blitt slettet fra Boken. Forherliget være den allbarmhjertige, den overstrømmende nådes Herre, ved hvem de himmelske gavers dør er slått på vidt gap for øynene på alle som er i himmel og på jord.

Den annen gode tidende

Verdens folk og slekter tillates å ha samkvem med hverandre i fryd og gammen. O folk! Omgås tilhengere av alle religioner i vennlighetens og kameratskapets ånd. Således har hans bifalls og myndighets dagstjerne strålt frem over horisonten for denne befaling fra Gud, alle verdeneres Herre.

Den tredje gode tidende

gjelder studiet av ulike språk. Denne befaling har tidligere strømmet fra den høyestes Penn: Det sømmer seg for verdens herskere – måtte Gud stå dem bi – eller jordens ministre å rådslå sammen og å velge ett av de eksisterende språk eller et nytt som skal læres barn på skoler verden over, og likeledes ett skriftsystem. Dermed vil hele jorden komme til å bli betraktet som ett land. Vel er det med den som lytter til hans appell og overholder det han er tilsagt av Gud, Herren på den veldige trone.

Den fjerde gode tidende

Skulle en av kongene – måtte Gud stå dem bi – reise seg for å beskytte og hjelpe dette undertrykte folk, så må alle kappes om å elske og tjene ham. Denne sak påhviler alle. Vel er det med dem som handler deretter.

Den femte gode tidende

I ethvert land der noen av dette folk bor, må de opp-
tre med troskap, ærlighet og sannferdighet overfor landets regjering. Dette er det som er åpenbart etter befaling fra ham som er forordneren, den gamle av dager.

Verdens folk har alle som plikt og ansvar å bistå denne veldige Sak som er kommet fra den evig forblivende Guds viljes himmel, så fiendskapets ild, som luer i hjertet hos noen av jordens folk, kan hende lar seg slukke ved den guddommelige visdoms levende vann og i kraft av himmelske råd og formaninger, og slik at enhetens og samdrektighetens lys kan skinne og spre sin glans over verden.

Vi nærer det håp at ved oppriktige bestrebelsers fra slike som representerer Guds makt – opphøyet være hans herlighet – kan krigsvåpen i hele verden bli omgjort til redskaper for gjenoppbygging, og strid og konflikt bli fjernet fra menneskenes midte.

Den sjette gode tidende

er opprettelsen av den mindre fred, som det tidligere er åpenbart enkeltheter om fra vår mest opphøyede Penn. Stor er hans velsignelse som støtter den og overholder hva som enn er forordnet av Gud, den allvitende, den allvise.

Den sjuende gode tidende

Hvordan man velger å kle seg og stusse og stelle skjegget, overlates til menneskers eget skjønn. Men ta dere i akt, o folk, at dere ikke gjør dere selv til leketøy for de uvitende.

Den åttende gode tidende

De fromme gjerninger gjort av munkene og prestene blant Åndens⁵ tilhengere – Guds fred være med ham – ihu-

---

5 Jesus.

kommes i hans nærvær. Men la dem på denne dag oppgi sitt avsondrede liv og styre sine skritt mot den åpne verden og være opptatt med det som vil gavne dem selv og andre. Vi har gitt dem lov til å inngå ekteskap, så de kan frembringe en som vil tale om Gud, Herren over det sette og det usette, Herren på den opphøyede trone.

Den niende gode tidende

Når synderen finner seg helt løst og fri fra alt uten Gud, bør han be om tilgivelse og forlatelse hos ham. Å bekjenne sine synder og overtredelser for mennesker er ikke til-latelig, da dette aldri har ført til guddommelig tilgivelse og heller aldri vil gjøre det. Videre fører et slikt skriftemål overfor mennesker til at man blir ydmyket og fornedret, og Gud – opphøyet være hans herlighet – ønsker ikke at hans tjenere skal ydmykes. Sannelig, han er den medlidende, den barmhjertige. Synderen bør mellom seg og Gud trygle om barmhjertighet fra barmhjertighetens osea, be om tilgivelse fra gavmildhetens himmel og si:

O Gud, min Gud! Jeg bønnfaller deg ved blodet fra dine sanne elskere som ble så henført av din sødmefylte ytring at de ilte til herlighetens tinde, stedet for det mest ærerike martyrium, og jeg bønnfaller deg ved mysteriene som ligger forvart i din kunnskap, og ved perlene som er gjemt i ditt høysinns osea, om å tilgi meg og min far og min mor. Blant dem som viser barmhjertighet, er du sannelig den barmhjertigste. Ingen Gud er der utenom deg, den evig tilgivende, den overmåte gavmilde.

O Herre! Du ser dette innbegrep av syndighet vende seg

mot din nådes osean og denne svekling søke din guddoms-krafts rike og denne arme skapning bøye seg mot din rikdoms dagstjerne. Ved din miskunn og nåde, skuff ham ikke, o Herre, og forhold ham ikke åpenbaringene av ditt storsinn i dine dager, og vis ham ikke bort fra din dør som du har slått vidt åpen for alle som bor i din himmel og på din jord.

Akk og ve! Akk og ve! Mine synder har forhindret meg fra å nærme meg din hellighets kongesete, og mine overtredelser har ført meg på avveier, langt fra din majestets tabernakel. Jeg har begått det som du forbød meg å gjøre, og har skjøvet til side det du påla meg å overholde.

Jeg ber deg ved ham som er navnenes høyeste Herre, om å nedskrive for meg med din velgjørenhets Penn det som vil sette meg i stand til å komme deg nærmere og rense meg for mine overtredelser, som er kommet mellom meg og din tilgivelse og forlatelse.

Sannelig, du er den sterke, den gavmilde. Ingen Gud er der uten deg, den mektige, den nådige.

Den tiende gode tidende

Som en nådesbevisning fra Gud, åpenbareren av denne største kunngjøring, har vi fra de hellige skrifter og tavler fjernet loven som foreskrev ødeleggelse av bøker.

Den ellefte gode tidende

Det er tillatelig å studere vitenskaper og kunster, men da slike vitenskaper som er nyttige og vil tjene til folkets fremgang og fremskritt. Således er det bestemt av ham som er forordneren, den allvise.

Den tolvte gode tidende

Det pålegges hver og en av dere å beskjeftige seg med et eller annet yrke, som håndverk, handel og lignende. Å beskjeftige seg med slikt arbeid har vi nådigst opphøyet til samme rang som å dyrke Gud, den sanne. Overvei i deres hjerter Guds nåde og velsignelser, og takk ham ved aftens-tid og ved daggry. Kast ikke bort tiden med lediggang og dovenskap. Vær beskjeftiget med det som gavner dere selv og andre. Således er det forordnet i denne tavle, fra hvis horisont visdommens og ytringens sol skinner strålende klart.

I Guds øyne er de mest ringeaktede blant mennesker de som sitter uvirksomme og tigger. Hold fast ved de materielle midlers rep, i full tillit til Gud, han som bringer alle midler til veie. Når noen beskjeftiger seg med håndverk eller handel, så betraktes denne beskjeftigelsen i seg selv som tilbedelse, slik Gud ser det; og dette er intet annet enn et tegn på hans uendelige og altfavnende gavmildhet.

Den trettende gode tidende

Folkets anliggender er overgitt mennene i Guds Rettferdighets hus. De er i sannhet Guds betrodde forvaltere blant hans tjenere og myndighetens daglysninger i hans land.

O Guds folk! Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder. Siden hver dag byr på et nytt problem og det for hvert problem finnes en tjenlig

løsning, bør slike anliggender henvises til Rettferdighetens hus, så dets medlemmer kan handle i samsvar med tidens behov og krav. De som reiser seg for å tjene Guds Sak for hans skyld, er mottagerne av guddommelig inspirasjon fra det usette rike. Det påhviler alle å være lydige mot dem. Alle statsanliggender bør henvises til Rettferdighetens hus, men gudsdyrkelsen må skje i samsvar med hva Gud har åpenbart i sin Bok.

O Bahás folk! Dere er Guds kjærlighets demringssteder og hans miskunnhets daglysninger. Tilsmuss ikke tungen ved å forbanne og skjelle ut noen sjel, og vokt øynene mot det som ikke er sømmelig. Legg frem det som dere har. Hvis det blir tatt vel imot, er hensikten oppnådd; hvis ikke, er innvendinger forgjeves. La vedkommende sjel i fred, og vend dere til Herren, beskytteren, den selvbestående. Vær ikke opphav til sorg, enn si splid og strid. Vi nærer det håp at dere kan få sann undervisning i ly av hans milde omsorgs tre og handle i samsvar med det som Gud ønsker. Dere er alle bladene på ett tre og dråpene i ett hav.

Den fjortende gode tidende

Det er ikke nødvendig å foreta spesielle reiser for å besøke de dodes hvilesteder. Hvis bemidlede og velstående personer tilbyr Rettferdighetens hus kostnadene for slike reiser, vil det være Gud til behag og godtas i hans nærvær. Lykkelige er de som overholder hans forskrifter.

Den femtende gode tidende

Skjønt en republikansk styreform gavner alle verdens

folk, er kongeverdighetens majestet dog et av Guds tegn. Vi ønsker ikke at verdens land skulle forbli berøvet den. Dersom de skarpsindige forener disse to til én styreform, vil deres belønning i Guds nærvær bli stor.

I tidligere religioner var slike forordninger som hellig krig, ødeleggelse av bøker, forbudet mot omgang og fellesskap med andre folkeslag eller mot å lese visse bøker, fastsatt og bekreftet i samsvar med tidens krav; men i denne mektige åpenbaring, i denne epokegjørende kunngjøring, har Guds mangfoldige gaver og gunstbevisninger overskygget alle mennesker, og fra den evig forblivende Herres viljes horisont har hans ufeilbare forordning foreskrevet det vi her har fremsatt.

Vi priser Gud – han være helliget og forherliget – for alt han nådigst har åpenbart på denne velsignede, denne herlige og uforlignelige dag. Ja, om alle på jord ble utstyrt med et utall av tunger og uten opphør skulle prise Gud og opphøye hans navn til den ende som ingen ende har, ville deres takksigelse ikke strekke til for selv én av de nådige gunstbevisninger vi har nevnt i denne tavle. Om dette vitner ethvert menneske som besitter visdom og skarpsinn, forstand og kunnskap.

Vi bønnfaller innstendig Gud – opphøyet være hans herlighet – om å hjelpe herskerne og kongene, som er maktens representanter og herlighetens daglysninger, til å gjennomføre hans lover og forordninger. Han er i sannhet den allmektige, den altformående, som pleier å besvare menneskers rop.

4

Ṭarázát

Forsiringer

I MITT NAVN, SOM STÅR OPPHØYET OVER ALLE NAVN.

PRIS OG ÆRE tilkommer navnenes Herre og himlenes skaper, han på hvis åpenbarings ocean bølgene bruser for øynene på verdens folk. Hans Saks dagstjerne skinner gjennom alle slør, og hans bekræftende ord er hinsides enhver benektelse. Hverken undertrykkerens herskermakt eller de ondes tyranni har maktet å forpurre hans hensikt. Hvor forherliget er ikke hans overhøyhet, hvor opphøyet er ikke hans herredømme!

Du store Gud! Skjønt hans tegn har omsluttet verden, og hans beviser og vitnesbyrd stråler frem og er åpenbare som lyset, synes de uvitende dog å være likegyldige, ja, snarere, opprørske. Hadde de enda bare nøydt seg med motstand! Men til alle tider smir de renker for å felle Det hellige lotustre. Helt siden denne åpenbarings morgengry har selvskhetens legemliggjørelser anstrengt seg for å slukke den guddommelige manifestasjons lys ved å ty til grusomhet og undertrykkelse. Men Gud stagget deres hender og åpenbarte dette lys ved sin ypperste myndighet og beskyttet det ved sin veldes makt helt til jord og himmel ble opplyst av dets glans og klarhet. Han være lovet under alle forhold.

Ære være deg, o verdens Herre og folkenes attrå, o du som er blitt åpenbar i Det største navn, hvorved visdommens og ytringens perler er kommet til syne fra muslingene i din kunnskaps store hav, og den guddommelige åpenbarings himler er blitt prydet med lyset fra tilsynekomsten av ditt åsyns sol.

Jeg bønnfaller deg, ved det ord som fullendte ditt bevis blant dine skapninger og fullførte ditt vitnesbyrd blant dine tjenere, om å styrke ditt folk i det som vil få Sakens ansikt til å stråle i ditt herredømme, plante din makts faner blant dine tjenere og løfte din ledelses bannere i dine riker.

O min Herre! Du ser dem klynge seg til din nådes rep og holde fast ved din velgjørenhets kjortelsøm. Bestem for dem det som kan dra dem nærmere deg, og hold dem borte fra alt annet enn deg. Jeg bønnfaller deg, o du tilværelsens konge og beskytter av det sette og det usette, om å gjøre hver den som reiser seg for å tjene din Sak, lik et hav som beveger seg ved ditt ønske, lik en som er satt i brann av ilden i ditt hellige tre og skinner fra horisonten av din viljes himmel. Du er i sannhet den mektige som hverken all makt i verden eller folkenes styrke kan svekke. Det finnes ingen Gud uten deg, den ene, den uforlignelige, beskytteren, den selvbestående.

O du som har drukket av min ytrings vin fra min kunnskaps kalk! Disse sublime ord hørtes i dag fra raslingen i Det guddommelige lotustre som navnenes Herre har plantet i det aller høyeste paradys, med den himmelske krafts hånd:

Den første ṭaráz

og den første lysstråle som har demret over Moderbokens horisont, er at mennesket bør kjenne seg selv og erkjenne hva som fører til høyhet eller ringhet, ære eller fornedrelse, rikdom eller fattigdom. Når mennesket har nådd fullbyrdsens stade og modenhet, har det behov for rikdom, og rikdom ervervet ved håndverk eller yrkesutøvelse er verd anbefaling og ros, slik kloke mennesker ser det, og særlig i de tjeneres øyne som vier seg til å undervise verden og oppbygge dens folk. De er i sannhet munnskjenker med kunnskapens livgivende vann og veivisere til den ideelle vei. De viser verdens folk til den strake sti og gjør dem kjent med det som bidrar til å reise og oppløfte menneskene. Den strake sti er den som leder mennesket til innsiktens daglysning og til demringsstedet for sann forståelse, og som fører det til det som vil gi opphav til ære, heder og storhet.

Vi nærer håp om at ved den allvises og allvitendes miskunn kan det fordunklende støv bli fjernet og oppfatningsevnen skjerpet, slik at folk kan oppdage det formål de er skapt for. Hva som enn tjener til å minske blindheten og styrke synet, er på denne dag verd å overveie. Denne synsevnen virker som midlet og veilederen til sann kunnskap. Etter kloke menneskers vurdering er faktisk en skarp synsevne grunnlaget for en skarp forståelse. Bahás folk må under alle omstendigheter akte på det som er sømmelig og tilbørlig, og formane folket deretter.

Den annen ʔaráz

er å omgås tilhengerne av alle religioner i en ånd av vennlighet og kameratskap, å forkynne det som taleren på Sinai har fremsatt, og å være rettskaffen i alle anliggender.

De som er forlenet med oppriktighet og trofasthet, bør omgås alle jordens folk og slekter i glede og fryd, for omgang med mennesker har befordret og vil fortsette å befordre enhet og harmoni, som igjen bidrar til å opprettholde orden i verden og til å gjenreise nasjonene. Salige er slike som holder et fast grep om vennlighetens og barmhjertighetens rep og er fri for fiendskap og hat.

Denne forurettede oppfordrer verdens folk til å vise toleranse og rettskaffenhet, som er to lys i verdens mørke og to oppdragere til menneskehetens oppbyggelse. Lykkelige er de som har nådd der hen, og ve de likegyldige.

Den tredje ʔaráz

gjelder god karakter. En god karakter er sannelig den beste kappe for mennesket fra Gud. Med den pryder han sine elskedes templer. Ved mitt liv! Lyset fra en god karakter overgår solens lys og stråleglans. Enhver som tilegner seg den, blir regnet som en juvel blant mennesker. Verdens herlighet og oppbyggelse må nødvendigvis avhenge av den. En god karakter er et middel hvorved menneskene blir ledet til den strake sti og ført til den store kunngjøring. Vel er det med den som prydes med den høye hærskares hellige egenskaper og karakter.

Det sømmer seg for dere å feste blikket på rettferdighet

og rettskaffenhet under alle forhold. I De skjulte ord er denne opphøyede ytring blitt åpenbart ved vår ærverdigste Penn:

“O åndens sønn! Høyest av alt elsker jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker meg, og forsøm den ikke, så jeg kan ha tillit til deg. Ved dens hjelp skal du se med dine egne øyne og ikke gjennom andres øyne, og få visshet ved din egen kunnskap og ikke gjennom din nestes kunnskap. La ditt hjerte dvele ved dette – hvorledes du bør være. Sannelig, rettferdighet er min gave til deg og tegnet på min kjærlige omsorg. Vend derfor ditt blikk mot rettferdigheten.”

De som er rettferdige og rettsindige i sin dom, innehar et fornemt stade og besitter en opphøyet rang. Fromhetens og rettskaffenhetens lys skinner klart fra disse sjeler. Vi håper oppriktig at verdens folk og land ikke må berøves glansen fra disse to lyskilder.

Den fjerde țaráz

gjelder pålitelighet. Den er sannelig porten til sikkerhet for alle som bor på jord og et hederstegn fra den allbarmhjertiges side. Den som har del i den, har virkelig del i rikdommens og velstandens skatter. Pålitelighet er den største portal som fører til ro og sikkerhet for folket. I sannhet, stabiliteten i ethvert anliggende har vært og er avhengig av den. Alle styrkens, storhetens og rikdommens riker opplyses av dens lys.

For ikke lenge siden ble disse sublime ord åpenbart ved den høyestes Penn:

“Til deg vil vi nå tale om påliteligheten og dens stade slik dette betraktes av Gud, din Herre, Herren på den veldige trone. En dag dro vi til vår grønne øy⁶. Ved ankomsten så vi at dens elver strømmet, at dens trær var frodiggrønne, og at sollyset spilte midt iblant dem. Idet vi vendte vårt ansikt mot høyre, så vi det som pennen ikke evner å beskrive; ei heller kan den skildre det menneskehetens Herres øye bevitnet på denne helligste, denne mest sublime, denne velsignede og mest opphøyede plett. Da vi så vendte oss mot venstre, skuet vi en av skjønnhetene fra det høyeste paradiset, hun stod på en søyle av lys og ropte høyt og sa: ‘O jordens og himmelens innvånere! Se min skjønnhet og min utstråling, min åpenbaring og min glans. Ved Gud, den sanne! Jeg er påliteligheten og dens åpenbaring og dens skjønnhet. Jeg vil belønne hver den som vil holde fast ved meg og anerkjenne min rang og mitt stade og gripe fatt i min kjortelsøm. Jeg er bahá-folkets fornemste prydd og herlighetens kledning for alle som er i skapningens rike. Jeg er det ypperste middel til verdens fremgang og forvissningens horisont for ethvert levende vesen.’ Således har vi sendt ned til deg det som vil dra mennesker nærmere skaperverkets Herre.”

O Bahás folk! Pålitelighet er i sannhet den beste kledning for deres templer og den herligste krone for deres hoder. Grip godt fatt i den etter befaling fra ham som er forordneren, den allkunnige.

---

6 Na'mayn-hagen i 'Akká, av Bahá'u'lláh gitt æresbetegnelsen “Riḍván”.

Den femte țaráz

dreier seg om å beskytte og bevare Guds tjeneres stade. Man bør ikke overse sannheten i noen sak, men heller gi uttrykk for det som er rett og sant. Bahás folk bør ikke nekte noen sjel den belønning som tilkommer ham, bør behandle håndverkere med aktelse og til forskjell fra folket i fordums tid ikke besudle tungen med ukvemsord.

På denne dag skinner fagkyndighetens sol over Vestens horisont, og kunstenes elv strømmer ut fra dette områdets hav. Man må tale med rettferdighet og verdsette en slik gave. Så sant Gud lever! Ordet “rimelighet” skinner klart og strålende likesom solen. Vi ber Gud om nådigst å spre dens glans over alle. Han er i sannhet mektig over alle ting, han som pleier å besvare alle menneskers bønner.

I disse dager blir sannferdighet og oppriktighet ille plaget i falskhetens klør, og rettferdigheten pines av urettferdighetens svøpe. Fordervelsens røk har innhyllet den ganske verden så intet annet kan ses i noen retning enn regimenter med soldater, og intet annet kan høres fra noe land enn klangen av sverd. Vi bønnfaller Gud, den sanne, om å styrke utøverne av hans makt i det som vil få verden på fote igjen og gi nasjonene ro.

Den sjette țaráz

Kunnskap er en av Guds vidunderlige gaver. Det påhviler alle å tilegne seg den. Slike kunster og materielle midler som nå finnes, er oppnådd i kraft av hans kunnskap og visdom, åpenbart i brev og tavler ved hans mest opphøyede Penn

– en Penn fra hvis skattkammer visdommens og ytringens perler og åndens og håndens virke i verden bringes frem i lyset.

På denne dag blottlegges jordens hemmeligheter for menneskenes øyne. Sidene i hurtig utkommende aviser er virkelig verdens speil. De gjenspeiler ulike folks og slekters gjerninger og sysler. De både gjenspeiler dem og gjør dem kjent. De er et speil utstyrt med hørsel, syn og tale. Dette er en forbløffende og mektig foreteelse. Men det påhviler skribentene der å være lutret for enhver tilskyndelse fra onde lidenskaper og lyster og å bære rettferdighetens og rettsindighetens kledning. De bør undersøke forholdene så meget som mulig og bringe kjensgjerningene på det rene, og så skrive dem ned.

Mesteparten av det som meldes i avisene angående denne forurettede, er blottet for sannhet. Redelig tale og sannferdighet blir på grunn av sin høye rang og stilling betraktet som en sol som skinner over kunnskapens horisont. Bølgene som hever seg fra dette osean, er tydelige å se for verdens folk, og utstrømningene fra visdommens og ytringens Penn er åpenbare alle vegne.

Det meldes i pressen at denne tjener har flyktet fra landet T̄á⁷ og har dratt til 'Iráq. Nådige Gud! Enn ikke ett øyeblikk har denne forurettede noensinne skjult seg. Snarere har han til alle tider forblitt standhaftig og synlig for alle menneskers øyne. Aldri har vi veket tilbake, ei heller vil vi noensinne søke å flykte. Det er faktisk de dåraktige som flykter fra vårt nærvær. Vi forlot vårt hjemland ledsaget av to eskorter til

7 T̄íhrán (Teheran).

hest, som representerte de to ærede regjeringer i Persia og Russland, inntil vi kom til 'Iráq i vår makts og herlighets fylde. Gud være lovet! Saken som denne forurettede er bærer av, rager like høyt som himmelen og skinner like strålende som solen. Hemmelighold har ingen adgang til dette stade, ei heller finnes det noen foranledning til frykt eller taushet.

Mysteriene med oppstandelse og den siste times hendelser er tydelig åpenbare, men folket er hensunket i likegyldighet og har latt seg innhulle i slør. "... når havene syder ... når skriftrullene åpnes ..." ⁸ Ved Guds rettferd! Daggrøyet har sannelig lysnet, og lyset har skint frem, og natten har veket. Lykkelige er de som forstår. Lykkelige er de som har nådd der hen.

Forherliget være Gud! Pennen er i villrede om hva den skal skrive, og tungen undres på hva den skal si. Tross motgang uten like og etter å ha utholdt år med fengsling, fangenskap og bitre prøvelser merker vi nå at tykkere slør enn dem vi allerede har sønderrevet, er kommet i veien, hindrer synet og fordunkler forståelsens lys. Enn videre legger vi merke til at de nye baktalelser som nå florerer, er langt mer ondsinnede enn i de henfarne dager.

O Bayánens folk! Frykt den barmhjertige Herre. Tenk på forgangne tiders folk. Hva var deres gjerninger, og hva slags frukt høstet de? Med unntak av dem som Gud nådigst har beskyttet ved sin kraft, var hver en ting de ytret, kun bedrag, og hva enn de gjorde har vist seg å være uten verdi.

Jeg sverger ved hans liv som er verdens attrå! Skulle

⁸ Koranen 81:6 og 10.

et menneske tenke etter i sitt hjerte, ville det, løst fra all tilknytning til verden, ile hen til det største lys og rens og lutre seg for de meningsløse forestillingers støv og den tomme innbilnings røk. Hva kunne ha tilskyndet fortidens folk til å feile, og hvem ledet dem vill? Fortsatt forkaster de sannheten og har vendt seg til sine egne selviske begjær. Denne forurettede roper høyt for Guds skyld. Hver den som så ønsker, la ham vende seg derhen; og hver den som så ønsker, la ham vende seg bort. Sannelig, Gud kan godt tillate seg å unnvære alle ting, hva enten de hører fortiden eller fremtiden til.

O Bayánens folk! Det er menn som Hádí Dawlat-Ábádí⁹ som, med turban og stav,¹⁰ har vært kilden til motstand og forhindring, og som har bebyrdet folket så såre med overtro at de selv på denne tid fortsatt venter på at en oppdiktet person skal komme fra et oppdiktet sted. Vær advart, o mennesker med forstand.

O Hádí! Lån øre til denne pålitelige rådgivers røst: styr dine skritt fra venstre til høyre, det vil si, vend deg bort fra tom innbilning til visshet. Led ikke folket inn i villfarelse. Den guddommelige lyskilde skinner, hans Sak er åpenbar, og hans tegn er altomfattende. Rett ansiktet mot Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Forsak ditt lederskap for Guds skyld, og la folket være. Du er uvitende om den grunnleggende sannhet, du er ikke fortrolig med den.

9 Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, en av de geistlige i Isfáhán, som ble en tilhenger av Báb, støttet senere Mírzá Yaḥyá og ble utnevnt til hans representant i Írán og til hans etterfølger. Under forfølgelsene av bábíene avsverget han sin tro.

10 En mullás verdighetstegn.

O Hádí! Bær kun ett ansikt på Guds sti. I selskap med de vantro er du vantro, og sammen med de fromme er du from. Tenk på slike sjeler som ofret liv og eiendom der i landet, så du kanskje kan bli advart og vekkes opp av din søvn. Tenk deg om: Hvem er å foretrekke, den som bevarer legeme, liv og eiendom, eller den som oppgir alt på Guds sti? Vær rettsindig i din dom, og vær ikke av de urettferdige. Grip godt fatt i rettferdigheten, og hold deg til det som er rett og rimelig, så du ikke av selviske motiver kan komme til å bruke religion som en snare, eller å se bort fra sannheten for gullets skyld. Urettferdigheten øvet av deg og slike som deg er sannelig blitt så grov at herlighetens Penn ble beveget til å gjøre slike iakttagelser. Ha frykt for Gud. Han som bebudet denne åpenbaringen, har erklært: “Han skal under alle omstendigheter forkynne: ‘Sannelig, sannelig, jeg er Gud, ingen Gud er der utenom meg, hjelperen i fare, den selvbestående.’”

O Bayánens folk! Dere har fått forbud mot å tre i forbindelse med Guds elskede. Hvorfor er dette forbudet innført, og i hvilken hensikt? Jeg besverger dere ved Gud, vær rettsindige, og vær ikke av de likegyldige. For slike som er utstyrt med innsikt, og overfor Den største skjønnhet, er formålet med dette forbudet kjent og åpenlyst; det er at ingen skal kunne bli klar over hans [Hádís] hemmeligheter og gjerninger.

O Hádí! Du har ikke vært i vårt selskap, og du er derfor uvitende om Saken. Handle ikke ut fra dine tomme forestillinger. Bortsett fra disse ting, gransk skriftene med dine egne øyne, og overvei det som har skjedd. Ha medlidenhet med

deg selv og Guds tjenere, og vær ikke årsak til gjenstridighet lik tidligere tiders folk. Stien er umiskjennelig, og beviset er innlysende. Gjør urettferdighet om til rettferdighet og urimelighet om til rimelighet. Vi har håp om at den guddommelige inspirasjons pust kan styrke deg, og at ditt indre øre kan bli satt i stand til å høre de velsignede ord: “Si: ‘Gud sendte skriften’. Og la dem så drive sin lek med ord.”¹¹ Du har vært der [Kypros] og har besøkt ham [Mírzá Yahyá]. Tal nå med rettferdighet. Forvreg ikke saken, hverken overfor deg selv eller folket. Du er både uvitende og vankundig. Lån øre til denne forurettedes røst, og skynd deg hen til den guddommelige kunnskaps osean, så du muligvis kan bli smykket med forståelsens prydelse og kan forsake alt uten Gud. Lytt til røsten fra denne velmenende rådgiver som roper høyt, utilsøret og klart synlig, for ansiktet på konger og deres undersåtter, og kall verdens folk, alle som én, til ham som er evighetens Herre. Dette er det ord fra hvis horisont den aldri sviktende nådes dagstjerne skinner strålende klart.

O Hádí! Løst fra all tilknytning til verden har denne forurettede med den ytterste innsats strebet etter å slukke fiendskapets og hatets ild som brenner heftig i hjertene hos jordens folk. Det sømmer seg for enhver rettferdig og rettsindig person å takke Gud – opphøyet være hans herlighet – og å reise seg for å fremme denne ypperste Sak, så ild kan bli til lys og hat kan vike for vennskap og kjærlighet. Jeg sverger ved Guds rettferdighet! Dette er denne forurettedes eneste hensikt. Faktisk har vi, ved å forkynne denne veldige

---

¹¹ Koranen 6:91.

Sak og påvise dens sannhet, utholdt mangfoldige lidelser, gjenvordigheter og trengsler. Du ville selv bevitne det vi har nevnt, om du kunne være rettferdig i din tale. Sannelig, Gud sier sannheten og viser vei. Han er den sterke, den mektige, den nådige.

Måtte vår herlighet hvile over Bahás folk, som hverken undertrykkerens tyrannvelde eller angriperens herskermakt har evnet å holde borte fra Gud, alle verdners Herre.

5

Tajalliyát

Utstrålinger

Dette er epistelen fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

HAN ER DEN SOM HØRER, FRA SIN HERLIGHETS RIKE.

GUD BEVITNER at der ingen Gud er uten ham, og at han som har fremstått er det skjulte mysterium, det skattede symbol, den største bok for alle folkeslag, og gavmildhetens himmel for hele verden. Han er det mektigste tegn blant mennesker og daglysningen for de mest opphøyede egenskaper i skaperverkets rike. Ved ham er fremkommet det som var blitt skjult fra uminnelige tider og tilsløret for menneskers øyne. Han er den hvis manifestasjon ble kunngjort av de himmelske skrifter, i forgangne og nyere tider. Hver den som bekrefter sin tro på ham og på hans tegn og vitnesbyrd, har i sannhet bekreftet det som storhetens tunge talte før jord og himmel ble skapt og navnenes rike ble åpenbart. Ved ham har kunnskapens osean brust i menneskehetens midte og den guddommelige visdoms elv flommet ut etter befaling fra Gud, alle dagers Herre.

Vel er det med det klartskuende menneske som har

erkjent og oppfattet sannheten, og den lydhøre som har lyttet til hans sødmefylte stemme, og den hånd som har mottatt hans bok med en slik beslutsomhet som er født av Gud, Herren over denne verden og den neste, og den oppriktige veifarende som har skyndet seg til hans herlige horisont, og den sterke som hverken herskernes overveldende makt eller oppstyret anstiftet av religionslederne har maktet å ryste. Og ve den som har forkastet Guds nåde og hans høysinn og avvist hans miskunn og myndighet; et slikt menneske regnes i sannhet blant dem som i all evighet har fornektet Guds vitnesbyrd og hans bevis.

Stor er velsignelsen for ham som på denne dag har kastet fra seg de ting som er vanlige blant menneskene, og har klynget seg til det som er forordnet av Gud, navnenes Herre og formeren av alle skapte ting, han som er kommet fra evighetens himmel ved Det største navns kraft, utstyrt med en så uovervinnelig myndighet at alle jordens makter er ute av stand til å motstå ham. Om dette bærer Moderboken vitnesbyrd, den som kaller fra det ypperste stade.

O 'Alí-Akbar!¹² Vi har gjentagne ganger hørt din røst og har svart deg med det som hele menneskehetens ros aldri kan måle seg med, og hvorfra de oppriktige innånder den liflige duften av den allbarmhjertiges utsagn, og hans sanne elskere fornemmer angen av himmelsk forening, og de såre tørste oppdager rislingen av det vann som virkelig er liv. Salig er det menneske som har nådd der hen og har gjenkjent

---

12 Ustád 'Alí-Akbar, en av de standhaftige troende i Yazd. Han tegnet mashriqu'l-adhkár i 'Ishqábád (Asjkhabad), og hans tegning ble godkjent av 'Abdu'l-Bahá. Ustád 'Alí-Akbar ofret livet som martyr i Yazd in 1903.

det som i denne stund utspreides fra Guds Penn, hjelperen i fare, den allmektige, den overmåte gavmilde.

Vi bevitner at du har vendt ansiktet mot Gud og reist langt inntil du nådde hans nærvær og lånte øre til denne forurettedes røst, han som de vantro overfor Guds tegn og vitnesbyrd har fått kastet i fengsel ved sine misgjerninger, de som har fornektet denne himmelske nåde som har fått hele verden til å skinne. Velsignet være ditt ansikt, for det har vendt seg mot ham, og ditt øre, for det har hørt hans røst, og din tunge, for den har lovprist Gud, herrenes Herre. Vi ber til Gud om nådigst å hjelpe deg til å bli et banner for utbredelsen av hans Sak og til å sette deg i stand til å nærme deg ham til alle tider og under alle forhold.

Guds utvalgte og hans elskede der i landet ihukkommes av oss, og vi gir dem de gode tidender om det som er nedsendt til ære for dem fra ytringens rike av deres Herre, den øverste hersker på regnskapets dag. Tal om meg til dem, og opplys dem med min ytrings strålende herlighet. Sannelig, din Herre er den nådige, den gavmilde.

O du som synger min pris! Lån øre til det som tyrannveldets folk tilskriver meg i mine dager. Noen av dem sier: "Han har påstått seg å være guddommelig"; andre sier: "Han har oppdiktet en løgn mot Gud"; atter andre sier: "Han er kommet for å hisse til opprør". Tarvelige og ynkelige er de. Se! De er i sannhet trellbundet av tomme forestillinger.

Vi skal nå slutte å bruke det veltalende språk.¹³ Din Herre er sannelig den sterke, den uhemmede. Her vil vi gjerne tale det persiske tungemål så folk i Persia, alle som

13 Arabisk.

én, må hende kan bli oppmerksomme på den barmhjertige Herres ytringer og tre frem for å oppdage sannheten.

Den første tajallí

som har demret fra sannhetens dagstjerne, er kunnskapen om Gud – opphøyet være hans herlighet. Og kunnskapen om kongen av dager uten ende kan på ingen måte oppnås uten ved å anerkjenne ham som bærer Det største navn. Han er i sannhet taleren på Sinai, som nå har tatt sete på åpenbaringsens trone. Han er det skjulte mysterium og det skattede symbol. Alle Guds fordums og senere bøker er prydet med hans lovprisning og opphøyer hans herlighet. Ved ham er kunnskapens fane blitt plantet i verden og Guds enhets banner foldet ut blant alle folk. Det guddommelige nærvær kan oppnås kun ved å oppnå hans nærvær. Ved hans kraft er alt det som i uminnelige tider har vært tilsløret og skjult, nå blitt avdekket. Han er gjort åpenbar ved sannhetens kraft og har ytret et ord som har lamslått alle i himlene og på jorden, bortsett fra dem som det behaget den allmektige å unnta. Sann tro på Gud og anerkjennelse av ham kan ikke bli fullstendig uten ved å godta det han har åpenbart og overholde hva som enn er forordnet av ham og nedtegnet i Boken av herlighetens Penn.

De som nedsenker seg i hans ytringers oseaen, bør til alle tider ha den største aktelse for de guddommelig åpenbarte forordninger og forbud. Hans forordninger utgjør virkelig den sterkeste festning for verdens beskyttelse og folkets trygghet – et lys over dem som anerkjenner og gjenkjenner sannheten, og en ild for dem som vender seg bort og

fornekter.

Den annen tajallí

er å forbli standhaftig i Guds Sak – opphøyet være hans herlighet – og å være urokkelig i hans kjærlighet. Og dette kan man på ingen måte oppnå uten ved å anerkjenne ham fullt ut; og full anerkjennelse kan ikke oppnås uten ved tro på de velsignede ord: “Han gjør hva han enn vil.” Hver den som holder iherdig fast ved dette opphøyede ord og drikker dypt av ytringens levende vann som finnes deri, vil bli inngitt en slik standhaftighet at alle verdens bøker vil være ute av stand til å holde ham borte fra Moderboken. Å, hvor herlig er ikke dette sublimе stade, denne opphøyede rang, dette endelige siktemål!

O ‘Alí-Akbar! Se hvor elendig de vantros tilstand er. Alle ytrer de disse ord: “Sannelig, han skal lovprises i sine gjerninger og adlydes i sin befaling.” Og dog, om vi åpenbarer noe, selv så lite som et nåløye, som strider mot deres selviske skikker og begjær, vil de forkaste det med forakt. Si, ingen kan noensinne forstå de mange nødvendighetsgrunner som Guds fullkomne visdom hviler på. I sannhet, om han skulle uttale at jorden er himmel, er det ingen som har rett til å dra hans myndighet i tvil. Dette er det som Bayánens Punkt har vitnet om i alt som ble nedsendt til ham med sannhet på befaling fra Gud, han som har fått Morgenens til å gry.

Den tredje tajallí

angår kunst, håndverk og vitenskap. Kunnskap er som vinger

for menneskets liv, og en stige til å nå høyere. Å tilegne seg kunnskap påhviler alle. Men man bør tilegne seg kunnskap om slike vitenskaper som kan gavne jordens folk, og ikke slike som begynner med ord og slutter med ord. I sannhet stor er den takk som verdens folk er vitenskapsmenn og håndverkere skyldig. Dette bevitner Moderboken på dagen for hans gjenkomst. Lykkelige er de som har et hørende øre. Kunnskap er virkelig en sann skatt for mennesket og en kilde til dets ære, høysinn, fryd, opphøyelse, oppmuntring og glede. Således har storhetens tunge talt i dette største fengsel.

Den fjerde tajallí

gjelder guddommelighet, Guds natur og lignende. Hvis et menneske med innsikt skulle rette blikket mot det velsignede, åpenbare Lotustre og dets frukter, ville det bli så beriket ved dette at det ble uavhengig av hva som helst annet og ville vedkjenne seg sin tro på det som taleren på Sinai har ytret fra åpenbaringsens trone.

O 'Alí-Akbar! Gjør folket kjent med din Herres hellige vers, og opplys dem om hans strake sti, hans veldige kunngjøring.

Si: O folk, hvis dere dømmer rimelig og rettferdig, vil dere bekrefte sannheten av alt som har strømmet frem fra den mest opphøyede Penn. Hvis dere er av Bayánens folk, vil den persiske Bayán lede dere på rett vei og være et tilstrekkelig vitnesbyrd for dere; og hvis dere er av Koranens folk, grunn da over åpenbaringen på Sinai og røsten som

kom til ‘Imráns sønn fra busken.¹⁴

Nådige Gud! Hensikten var at ved tiden for den ene sanne Guds åpenbaring ville evnen til å gjenkjenne ham ha utviklet seg og modnet og nådd sitt høydepunkt. Imidlertid er det nå vist klart og tydelig at hos de vantro er denne evnen forblitt uutviklet og faktisk blitt svekket.

O ‘Alí! Det de godtok fra busken, nekter de nå å godta fra ham som er treet i tilværelsens verden. Si, o Bayánens folk, tal ikke slik dere bydes av lidenskap og selvisk begjær. De fleste av jordens folk bevitner sannheten av det velsignede ord som er kommet fra busken.

Ved Guds rettferdighet! Om det ikke var for lovsangen istemt av ham som bebudet den guddommelige åpenbaring, ville denne forurettede aldri ha målt et ord som kunne ha fylt de uvitendes hjerter med redsel og fått dem til å forgå. Vedrørende forherligelsen av ham som Gud skal åpenbare – opphøyet være hans manifestasjon – sier Báb i begynnelsen av Bayánen: “Han er den som under alle omstendigheter skal forkynne: ‘Sannelig, sannelig, jeg er Gud, ingen Gud er der utenom meg, alle skapte tings Herre. I sannhet, alle andre enn meg er mine skapninger. O mine skapninger! Meg alene tilber dere.’” Likeledes sier han i et annet tilfelle, der han forherliger hans navn som Gud skal åpenbare: “Jeg ville være den første til å tilbe ham.” Nå sømmer det seg at man grunner over betydningen av “tilbederen” og den “tilbedte”, så jordens folk kanskje vil få nyte en duggdråpe fra den guddommelige kunnskaps oseaen og bli satt i stand til å fatte denne åpenbarings storhet. Sannelig, han har stått frem og

14 Moses; hans far kalles ‘Imrán i Koranen, Amram i Bibelen.

har løsnet tungebåndet for å forkynne sannheten. Vel er det med ham som anerkjenner og gjenkjenner sannheten, og ve de egensindige og de gjenstridige.

O jordens slekter! Vend øret til stemmen fra Det guddommelige lotustre som overskygger verden, og vær ikke av tyranniets folk på jord – mennesker som har avvist Guds manifestasjon og hans uovervinnelige myndighet og gitt avkall på hans gunstbevisninger – de regnes i sannhet blant de foraktelige i boken fra Gud, hele menneskeslektens Herre.

Måtte den herlighet som har demret over min barmhjertighets horisont, være med deg og med enhver som er sammen med deg og låner øre til dine ord om den allmektige og høylovede Guds Sak.

6

Kalimát-i-Firdawsíyyih

Ord fra paradís

HAN ER DEN SOM TALER VED SANNHETENS KRAFT

I YTRINGENS RIKE.

ODERE legemliggjørelser av rettferdighet og rett-skaffenhet og manifestasjoner av rettsindighet og himmelske gaver! Under gråt og klage roper denne forurettede høyt og sier: O Gud, min Gud! Pryd dine elskedes hoder med løsrivelsens krone, og ifør deres templer rettferdighetens kledning.

Det anstår Bahás folk å gjøre Herren seierrik ved ytringens kraft og formane folket gjennom sine gode gjerninger og en edel karakter, for gjerninger øver større innflytelse enn ord.

O Ḥaydar-‘Alí!¹⁵ Måtte Guds lovprisning og herlighet være med deg. Si: Ærlighet, dyd, visdom og en helgenren karakter tjener til å opphøye mennesket, mens uærlighet,

15 Ḥájí Mírzá Ḥaydar-‘Alí, en fremstående persisk bahá’í-underviser og forfatter. Han tilbragte ni år i fengsel og eksil i Khártúm, foretok mange reiser i Írán og gikk bort i 1920 i Det hellige land. Pilegrimer fra Vesten kjente ham som “Karmelbergets engel”.

bedrag, uvitenhet og hykleri leder til dets fornedrelse. Ved mitt liv! Menneskets utmerkelse ligger ikke i pynt eller rikdom, men heller i rettskaffen fremferd og sann forståelse. I Persia er de fleste hensunket i bedrag og tom innbilning. Hvor stor er vel ikke forskjellen mellom disse menneskenes tilstand og stedet for slike tapre sjeler som har dratt forbi navnenes sjø og reist sine telt på strendene ved løsrivelsens osea. På noen få nær har faktisk ingen blant den nåværende slekt ennå gjort seg fortjent til å lytte til kurringen fra duene i det aller høyeste paradisi. "Få av Mine tjenere viser takknemlighet."¹⁶ Folk flest finner fornøyelse i overtro. De anser at en eneste dråpe fra selvbedragets sjø er å foretrekke fremfor visshetens osea. Ved å holde fast ved navn berøver de seg selv den indre virkelighet, og ved å klynge seg til meningsløse forestillinger holdes de tilbake fra de himmelske tegns daglysning. Gud gi at du under alle forhold nådigst kan bli hjulpet til å knuse overtroens avguder og rive bort slørene skapt av menneskenes fantasier. Myndigheten ligger i Guds grep, hos ham som er åpenbaringens og inspirasjonens kildevell og oppstandelsesdagens Herre.

Vi har hørt det som vedkommende person nevnte om visse av troens lærere. Han har faktisk talt sant. Noen ubesindige sjeler streifer omkring i landene i Guds navn, aktivt opptatt med å ødelegge hans Sak, og kaller det å fremme og lære ut Guds ord; og det til tross for at kvalifikasjonene hos troens lærere skinner som stjerner på de guddommelige tavlers himler. Enhver rettsindig person bevitner og ethvert innsiktsfullt menneske er velkjent med at den ene sanne

¹⁶ Koranen 34:13.

Gud – opphøyet være hans herlighet – uopphørlig har fremlagt og utlagt det som vil høyne stadet for menneskenes barn og opphøye deres rang.

Bahás folk skinner klart som tente lys i forsamlingene og holder fast ved hva Gud har tilsiktet. Dette stade rager høyere enn alle andre stader. Vel er det med den som har kastet fra seg de ting som verdens folk besitter, i lengsel etter det som er av Gud, evighetens Eneherre.

Si: O Gud, min Gud! Du ser meg kretse om din vilje med øynene vendt mot din høymodighets horisont i ivrig forventning om at dine gunstbevisningers sol skal åpenbare sin strålende glans. Jeg ber deg, o du som er ethvert forstandig hjertes elskede, og som etterlengtes av slike som har nær adgang til deg, om å gi at dine elskede kan bli fullstendig løst fra sine egne tilbøyeligheter, idet de holder fast ved det som behager deg. Ifør dem, o Herre, rettskaffenhetens kledning, og opplys dem med glansen fra løsrivelsens lys. Tilkall så visdommens og ytringens skarer til hjelp for dem så de kan opphøye ditt ord blant dine skapninger og forkynne din Sak blant dine tjenere. Sannelig, mektig er du til å gjøre hva du vil, og i ditt grep ligger tøylene til alle forehavender. Ingen annen Gud er der enn deg, den mektige, den evig tilgivende.

O du som har vendt blikket mot mitt åsyn! I disse dager skjedde det som har styrtet meg i dyp sorg. Visse misdedere som påstår seg å være tro mot Guds Sak, begikk slike gjerninger som har fått oppriktighetens, hederlighetens, rettferdighetens og rettskaffenhetens lemmer til å skjelve. En kjent person som var blitt vist den ytterste vennlighet

og gunst, gjorde seg skyldig i slike handlinger som har fylt Guds øye med tårer. Tidligere ytret vi advarende ord og gav uttrykk for bange anelser, deretter holdt vi saken hemmelig i en årrekke, så han kanskje kunne sanse seg og angre. Men alt var til ingen nytte. Til sist satte han kreftene inn på å rakke ned på Guds Sak overfor alle mennesker. Han sønderrev rimelighetens slør og følte ingen medlidenhet med seg selv eller med Guds Sak. Nå har imidlertid visse enkeltpersoners handlinger bragt langt tyngre sorger enn førstnevntes gjerninger hadde forårsaket. Bønnfall Gud, den sanne, om at han nådigst kan gjøre de aktløse i stand til å ta sine ord tilbake og angre. Sannelig, han er den tilgivende, den sjenerøse, den mest gavmilde.

I disse dager påhviler det alle å holde godt fast ved enhet og enighet og arbeide flittig med å fremme Guds Sak, så de gjenstridige sjeler må hende kan oppnå det som vil føre til varig fremgang.

Kort sagt, uoverensstemmelser mellom ulike sekter har åpnet veien til svakhet. Hver sekt har valgt ut en vei for seg selv og klynger seg til et bestemt rep. Til tross for åpenbar blindhet og uvitenhet roser de seg av sin innsikt og kunnskap. Blant dem er mystikere som bekjenner seg til den islamske tro, hvorav noen hengir seg til det som fører til ørkesløshet og avsondring. Jeg sverger ved Gud! Det senker menneskets stade og får det til å svulme av stolthet. Mennesket må bære frukt. En som ikke gir noen frukt, er med Åndens¹⁷ ord lik et ufruktbart tre, og et ufruktbart tre er skikket bare for ilden.

---

¹⁷ Jesus.

Det de ovennevnte personer har uttalt om den guddommelige enhets stader, vil i ikke liten grad lede til ørkesløshet og meningsløse forestillinger. Disse dødelige mennesker har øyensynlig satt til side ulikhetene i stade og er kommet til å se på seg selv som Gud, mens Gud er umåtelig opphøyet over alle ting. Ethvert skapt vesen åpenbarer imidlertid hans tegn, som bare er utstrømninger fra ham og ikke hans eget selv. Alle disse tegn avspeiles og kan ses i tilværelsens bok, og rullene som skildrer universets form og mønster, er sannelig en særdeles mektig bok. I den kan ethvert innsiktsfullt menneske oppdage det som ville lede til den strake sti og sette det i stand til å nå frem til den store kunngjøring. Tenk på strålene fra solen, hvis lys har omsluttet verden. Strålene strømmer fra solen og åpenbarer dens natur, men er ikke solen selv. Hva som enn kan skjernes på jord, viser i rikt monn Guds kraft, hans kunnskap og hans gaveflom, mens han selv derimot er umåtelig opphøyet over alle skapninger.

Kristus sier: “Til barn har du gitt det de lærde og vise er berøvet.”¹⁸ Vismannen fra Sabzivár¹⁹ har sagt: “Akk og vel! Det mangler oppmerksomme ører, ellers ville hviskingen fra Sinais busk kunne høres fra ethvert tre.” I en tavle til en lærd person som hadde spurt om betydningen av elementær virkelighet, henvendte vi oss til denne berømte vismannen med disse ord: “Dersom dette utsagnet virkelig er ditt, hvordan har det seg da at du har forsømt å lytte til det rop som Mennesketreet har oppløftet fra verdens høyeste

18 Jf. Matteus 11:25.

19 Håji Mullá Hádí Sabzivári, en berømt filosof og dikter fra Írán samtidig med Bahá'u'lláh. Han gikk bort i 1873.

topper? Hvis du hørte ropet, men ble tilskyndet til å forbli likegyldig, av frykt og ønsket om å bevare livet, da er du en slik person som aldri har vært og heller ikke nå er verdig til å nevnes; hvis du ikke har hørt det, er du blottet for hørsel.” Kort sagt – slike mennesker er de hvis ord er verdens stolthet, og hvis gjerninger er folkenes skam.

Sannelig, vi har støtt i basunen, som ingen ringere er enn min herlige Penn, og se – overfor den har menneskeheden falt i avmakt, unntatt dem som Gud behager å frelse, som et tegn på sin nåde. Han er høymodighetens Herre, den gamle av dager.

Si: O forsamling av geistlige! Fordømmer dere denne Penn som ytringens rike gjorde seg rede til å lytte til så snart den oppløftet sin skarpe røst, og overfor hvis mektige og herlige tema ethvert annet tema helt har mistet sin betydning? Frykt Gud, og følg ikke deres tomme innbilinger og forkvaklede forestillinger, men følg heller ham som er kommet til dere inngitt ubestridelig kunnskap og urokkelig visshet.

Forherliget være Gud! Menneskets skatt er dets ytring, dog har denne forurettede holdt tann for tunge, for de vantro ligger i bakhold; men beskyttelse besørger av Gud, Herren over alle verdener. Sannelig, til ham har vi satt vår lit, og til ham har vi overlatt alle anliggender. Fullt fyldestgjørende er han for oss og for alle skapte ting. Ved hans tillatelse og befalings kraft har den ypperste makts dagstjerne skint klart over verdens horisont. Vel er det med ham som oppfatter og anerkjenner sannheten, og ve de egensindige og de vantro.

Denne forurettede har bestandig behandlet de kloke med hengivenhet. Med de kloke menes mennesker hvis kunnskap ikke er begrenset til ord alene, og hvis liv har vært fruktbare og har gitt varige resultater. Det påhviler alle å ære disse velsignede sjeler. Lykkelige er de som overholder Guds forskrifter; lykkelige er de som har anerkjent sannheten; lykkelige er de som dømmer rettvist i alle saker og holder fast ved min ukrenkelige rettferdighets rep.

Persias folk har vendt seg bort fra ham som er beskytteren og hjelperen. Til dårenes meningsløse forestillinger klynger de seg, og i dem har de viklet seg inn. Så fast holder de seg til overtro at intet kan skille dem fra den uten Guds sterke arm – opphøyet er hans herlighet. Bønnfall du den allmektige om at han med den guddommelige makts fingre kan fjerne slørene som har utestengt de ulike folk og slekter, så de kan nå frem til de ting som bidrar til sikkerhet, fremskritt og fremgang, og kan haste frem mot den uforlignelige Venn.

Gudsordet som Abhás Penn har åpenbart og innskrevet på

det første blad

i det mest opphøyede paradisi, er dette: Sannelig sier jeg: Guds frykten har alltid vært et sikkert forsvar og en trygg borg for alle verdens folkeslag. Den er den fremste årsak til menneskehetens beskyttelse og det ypperste middel til å trygge den. Faktisk finnes det hos mennesket en evne som avholder det fra og vokter det mot hva som enn er uverdigg

og usømmelig, og som er kjent som dets skamfølelse. Men den er begrenset til bare noen få; alle har ikke hatt den og har den heller ikke.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det annet blad

i det mest opphøyede paradisi, er det følgende: Den høyestes Penn oppfordrer i denne stund manifestasjonene av myndighet og kildene til makt, nemlig kongene, fyrstene, presidentene, herskerne, de geistlige og de kloke, og pålegger dem å støtte religionens sak og klynge seg til den. Religion er sannelig det fremste middel til å opprette orden i verden og ro blant dens folk. Svekkelsen av religionens søyler har styrket de tåpelige og gjort dem dristige og mer hovmodige. Sannelig sier jeg: Jo mer det går tilbake med religionen, desto verre blir de ugudeliges gjenstridighet. Dette kan i siste instans ikke føre til annet enn kaos og forvirring. Hør meg, o mennesker med innsikt, og ta dere i akt, dere som er utstyrt med skjønnsomhet!

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det tredje blad

i det mest opphøyede paradisi, er dette: O menneskebarn! Hvis dine øyne er vendt mot barmhjertighet, forsak da tingene som gavner deg, og klyng deg til det som vil gavne menneskeheten. Og hvis dine øyne er vendt mot rettferdighet, velg da for din neste det du velger for deg

selv. Ydmykhet opphøyer mennesket til herlighetens og maktens himmel, mens hovmod fornedrer det til usselhetens og nedverdiggelsens dybder.

O Guds folk! Stor er dagen, og veldig er ropet! I en av våre tavler har vi åpenbart disse opphøyede ord: “Dersom åndens verden skulle bli fullstendig forvandlet til hørsel, da kunne den hevde å være verdig til å lytte til røsten som kaller fra den høyeste horisont; for ellers har disse ører som er besudlet med løgnhistorier, aldri vært og er heller ikke nå egnet til å høre den.” Vel er det med dem som lytter; og ve de gjenstridige.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det fjerde blad

i det mest opphøyede paradisi, er følgende: O Guds folk! Bønnfall den sanne – forherliget være hans navn – om at han nådigst kan verne manifestasjonene av herredømme og makt mot selvets og begjærets forlokkelser og spre rettferdighetens og ledelsens lysglans over dem.

Sin høye rang til tross begikk hans majestet Muḥammad Sháh to avskyelige gjerninger. Den ene var ordren om å forvise Herren over nådens og høysinnets riker, Det første punkt; og den andre var mordet på fyrsten i statsmannskunstens og de litterære ferdigheters stad.²⁰

20 Mírzá Abu'l-Qásim Faráhání, qá'im maqám og en fremtredende poet og lærd person i Faṭḥ 'Alí Sháhs regjeringstid. Han var en venn av Mírzá Buzurg, Bahá'u'lláhs far. Som qá'im maqám ble han statsminister i Persia i

Kongers feil kan være store, som også deres gunstbevisninger. En konge som stoltheten over makt og myndighet ikke avholder fra å vise rettferdighet, og som heller ikke berøves lysglansen fra rettskaffenhets sol av luksus, rikdom, ære eller mønstringen av skarer og legioner, skal innta en opphøyet rang og et sublimt stade blant forsamlingen i det høye. Det påhviler enhver å bistå og vise vennlighet mot så edel en sjel. Vel er det med den konge som holder sin lidenskap stramt i tømme, tøyler sin vrede og foretrekker rettferdighet og rimelighet fremfor urettferdighet og tyranni.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det femte blad

i det mest opphøye paradiset, er dette: Visdom har fremfor alt annet alltid vært den største gave og den vidunderligste velsignelse, og vil fortsatt så være. Den er menneskets usvikelige beskytter. Den bistår det og styrker det. Visdom er Guds sendebud og åpenbareren av hans navn "den allvitende". Ved den blir menneskets høye stade gjort åpenbart og innlysende. Den er allvitende og er den fremste lærer på tilværelsens skole. Den er veiviseren og er forlenet med fornem fortrinnsighet. Takket være dens oppdragende innflytelse er de jordiske vesener bibragt en juvelaktig ånd som

---

1821, men i 1835 ble han drept etter ordre fra Muḥammad Sháh, tilskyndet av Hájí Mirzá Áqásí.

skinner sterkere enn himlene. Den er i rettferdighetens stad den uforlignelige taler som, i året ni, opplyste verden med de frydefulle tidender om denne åpenbaring. Og det var denne makeløse visdomskilde som ved begynnelsen av verdens grunnleggelse besteg den indre betydnings trapp og ved den guddommelige viljes virke tronet på ytringens prekestol og forkynte to ord. Det første bebudet løftet om belønning, mens det annet ytret den urovekkende advarselen om straff. Løftet vakte håp, og advarselen skapte frykt. Således er grunnlaget for orden i verden blitt grunnfestet på disse tvillingprinsipper. Opphøyet er visdommens Herre, besitteren av stor velgjørenhet.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det sjette blad

i det mest opphøyede paradisi, er det følgende: Menneskenes lys er rettferdighet. Slukk det ikke med undertrykkelsens og tyranniets motbør. Hensikten med rettferdighet er at det skal oppstå enhet mellom menneskene. Den guddommelige visdoms osean bruser i dette opphøyede ord, mens verdens bøker ikke kan romme dets indre betydning. Skulle menneskene bli prydet med denne kledning, ville de se denne ytrings sol skinne strålende over verdens horisont: "Gud [vil] sørge for dem ... av Sin overflod."²¹ Sett pris på verdien av denne ytring; den er en edel frukt som herlighetens Penns tre har båret. Lykkelig er det menneske som låner øre til den og overholder dens forskrifter. Sannelig sier jeg, hva

21 Jf. Koranen 4:129.

som enn er nedsendt fra Guds viljes himmel, er midlet til å opprette orden i verden og redskapet til å fremme enhet og vennskap mellom dens folkeslag. Således har denne forurettedes tunge talt fra sitt største fengsel.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det sjuende blad

i det mest opphøyede paradys, er dette: O dere kloke mennesker blant nasjonene! Lukk øynene for fremmedgjøring, og fest deretter blikket på enhet. Hold iherdig fast ved det som vil føre til velvære og ro for hele menneskeheten. Denne håndsbredd jord er bare ett hjemland og ett bosted. Det sømmer seg for dere å oppgi hovmod som leder til uvennskap, og å sette deres hu til alt som vil sikre harmoni. Etter bahá-folkets vurdering ligger menneskets heder i kunnskap, rettskaffen fremferd, prisverdig karakter og klokskap, ikke i nasjonalitet eller rang. O jordens folk! Sett pris på verdien av dette himmelske ord. Det kan virkelig lignede med et skip til ferd på kunnskapens osean og en skinnende lyskilde i oppfatningens rike.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det åttende blad

i det mest opphøyede paradys, er det følgende: Skoler må først opplære barna i religionens prinsipper, slik at løftet og trusselen nedtegnet i Guds bøker kan forhindre dem fra de forbudne ting og pryde dem med budenes kappe; men dog i en grad som ikke skader barna ved å resultere i uvitende

fanatisme og trangsyn.

Det påhviler tillitsmennene i Rettferdighetens hus å rådslå sammen om de ting som i det ytre ikke er åpenbart i Boken, og å gjennomføre det som behager dem. Gud vil sannelig inspirere dem med hva han enn ønsker, og han er sannelig forsørgeren, den allvitende.

Vi har tidligere forordnet at folk bør samtale på to språk, men man må bestrebe seg på å redusere dem til ett, og likeledes verdens skriftarter, slik at menneskers liv ikke må bli ødslet og spilt ved å lære forskjellige språk. Således ville hele jorden komme til å bli betraktet som én by og ett land.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det niende blad

i det mest opphøyede paradisi, er dette: Det er ønskelig med måtehold i alle ting. Hvis en ting drives for langt, vil den vise seg å bli en kilde til ulykke. Tenk på Vestens sivilisasjon, hvordan den har foruroliget og oppskremt verdens folk. Det er oppfunnet en helvetesmaskin, og den har vist seg å være et så grusomt ødeleggelsesvåpen at ingen noensinne har sett eller hørt om dets like. Å rense vekk slike tilfeller av dypt rotfestet og overveldende fordervelse er ugjørlig med mindre verdens folk forener seg i sin streben mot ett felles mål og slutter seg til én altomfattende tro. Vend øret til denne forurettedes kallen, og hold godt fast ved den mindre fred.

Underlige og forbausende ting er å finne på jorden, men de er skjult for menneskenes tanker og forstand. Disse ting

er i stand til å endre hele jordatmosfæren, og deres besmittelse ville vise seg å være dødbringende. Du store Gud! Vi har sett en forbløffende ting. Lynet eller en lignende kraft styres av en operatør og beveger seg på hans kommando. Umåtelig opphøyet er maktens Herre, som ved sin vektige og uovervinnelige befalings kraft har blottlagt det han satte seg fore.

O Bahás folk! Hver av de forordninger vi har åpenbart, er en mektig høyborg til vern for tilværelsens verden. Sannelig, denne forurettede ønsker intet annet for dere enn trygghet og opphøyelse.

Vi formaner mennene i Rettferdighetens hus og befaler dem å sikre at menn, kvinner og barn får beskyttelse og vern. Det påhviler dem å vise den største omtanke for folkets interesser til alle tider og under alle forhold. Velsignet er herskeren som kommer de fangne til hjelp, og den rike som drar omsorg for de fattige, og den rettferdige som sikrer de undertrykte deres rettigheter fra misdederen, og lykkelig er den betrodde person som overholder det som forordneren, den gamle av dager, har foreskrevet ham.

O Ḥaydar-‘Alí! Min herlighet og min lovprisning være med deg. Mine råd og formaninger har favnet verden. Likevel har de, istedenfor å bringe fryd og glede, avstedkommet sorg fordi noen av dem som hevder å elske meg, er blitt hovmodige og har påført meg slike trengsler som hverken tilhengerne av tidligere religioner eller Persias geistlige noensinne har gjort.

Vi har sagt: “Mitt fangenskap volder meg ingen skade, ei heller de ting som er vederfart meg ved mine fienders hender.

Det som skader meg, er oppførselen hos mine elskede som, skjønt de bærer mitt navn, likevel begår det som får mitt hjerte og min penn til å klage.” Ytringer som disse er blitt åpenbart gang på gang, og dog har de aktløse ikke evnet å dra nytte av dem, siden de er fanget av sine onde lidenskaper og fordervede begjær. Bønnfall du den ene sanne Gud om at han må sette alle i stand til å angre og vende tilbake til ham. Så lenge ens natur gir etter for onde lidenskaper, vil misgjerninger og overtredelser råde. Vi nærer det håp at den guddommelige krafts hånd og utgytelsen av himmelske velsignelser kan støtte alle mennesker, kan iføre dem tilgivelsens og velgjørenhetens kledning og beskytte dem mot det som ville skade hans Sak blant hans tjenere. Han er i sannhet den sterke, den allmektige, og han er den evig tilgivende, den barmhjertige.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det tiende blad

i det mest opphøyede paradiset, er det følgende: O jordens folk! Å leve avsondret eller å praktisere askese er ikke antagelig i Guds nærvær. Det sømmer seg for dem som er utstyrt med innsikt og forstand, å gjøre det som vil skape fryd og gammen. Slike skikker som er utgått fra den tomme innbilnings lender eller avlet av overtroens skjød, sømmer seg dårlig for mennesker med kunnskap. I forgangne og nyere tider har noen tatt seg bolig i fjellhuler mens andre har søkt til gravlunder om natten. Si, lån øre til denne forurettedes råd. Oppgi de ting som er vanlige blant dere, og anta det

som den trofaste rådgiver ber dere om. Berøv dere ikke de gaver som er skapt for deres skyld.

Velgjørenhet er velbehagelig og prisverdig i Guds øyne og betraktes som en fyrste blant gode gjerninger. Betenk og kom i hu hva den allbarmhjertige har åpenbart i Koranen: “[De] setter andre fremfor seg selv, selv om de er i trange kår. De som bevarer mot sin egen gjerrighet, dem vil det gå godt.”²² Sett i dette lys er det velsignede utsagn ovenfor sannelig ytringenes dagstjerne. Velsignet er den som foretrekker sin bror fremfor seg selv. I kraft av Guds vilje, han den allvitende, den allvise, telles et slikt menneske sannelig blant bahá-folket som har tilhold i Den karmosinrøde ark.

Gudsordet som den ypperste Penn har nedtegnet på

det ellefte blad

i det mest opphøyede paradisi, er dette: Vi befaler dem som er hans navns og egenskapers emblemer, å heretter holde godt fast ved det som er fremlagt i denne største åpenbaring, å ikke tillate seg å bli årsak til strid, og – til den ende som ingen ende har – å holde øynene rettet mot daglysninngen for disse strålende ord som er nedtegnet i denne tavle. Strid fører til blodsutgytelse og fremkaller oppstyr blant folk. Lytt til denne forurettedes røst, og avvik ikke fra den.

Om noen i sitt hjerte skulle grunne over det som i denne åpenbaring har strømmet frem fra herlighetens Penn, ville vedkommende bli forvissnet om at hva denne forurettede enn har erklært, så har han ikke hatt til hensikt å oppnå

²² Koranen 59:9.

noen stilling eller utmerkelse for sin egen del. Hensikten har snarere vært å tiltrekke sjelene, ved hans opphøyede ord, til den transcendenten herlighets tinde og begave dem med evnen til å oppfatte det som vil lutre og rense verdens folk for den strid og uenighet som religiøse uoverensstemmelser vekker. Dette bevitnes av mitt hjerte, min Penn, mitt indre og ytre vesen. Gud gi at alle mennesker kan vende seg hen mot de skattkamre som er forvart i deres eget vesen.

O Bahás folk! Kilden til håndverk, vitenskap og kunst er refleksjonsevnen. Bestreb dere på alle vis så det fra denne fullkomne grube kan stråle frem slike perler av visdom og ytring som vil fremme velferd og harmoni for alle jordens slekter.

Under alle forhold, i motgang eller ro, heder eller prøvelser, har denne forurettede pålagt alle mennesker å vise kjærlighet, hengivenhet, medlidenhet og harmoni. Og dog, hver gang det forelå det minste tegn til fremskritt og fremgang, pleide de som var skjult bak slør, å styrte frem med bakvaskelser som var mer sårende enn sverdet. De klynger seg til misvisende og klanderverdige ord og lar seg berøve det oseaan av vers som er åpenbart av Gud.

Hvis ikke disse hindrende slør hadde kommet i veien, ville Persia etter et par års tid ha vært tøylet ved ytringens kraft, stillingen for både regjering og folk ville ha vært høynet, og det ypperste mål ville ha vist seg i sin herlighets fylde, utisløret og utildekket. Kort sagt, vi sa det som måtte sies, noen ganger i klart språk, andre ganger ved hentydninger. Når først Persia således hadde vært bragt i orden igjen, ville den liflige duften av Guds ord ha blitt ført hen

over alle land, for fra den mest opphøyede Penn har dét strømmet frem som bidrar til ære, fremgang og oppdragelse for alle jordens folk og slekter. Det er virkelig det ypperste legemiddel mot enhver sykdom, kunne de bare fatte og forstå det.

Afnán og Amín – måtte min herlighet og miskunn være med dem – oppnådde nylig vårt nærvær og skuet vårt åsyn; likeledes er Nabil, sønn av Nabil og sønn av Samandar – måtte Guds herlighet og miskunn være med dem – til stede og har drukket gjenforeningens beger. Vi bønnfaller Gud om at han nådigst kan forordne for dem det gode i denne verden og den neste, og at utstrømningen av hans velsignelser og nåde kan stige ned over dem fra hans gavmildhets himmel og fra hans kjærlige medlidenhets skyer. Blant dem som viser barmhjertighet, er han sannelig den mest barmhjertige, og han er en nådige, den godgjørende.

O Ḥaydar-‘Alí! Ditt andre brev, sendt via ham som bærer tittelen Júd²³, har nådd vårt hellige sete. Lovet være Gud! Det var prydet med den guddommelige enhets og løsrivelses lys og blusset av kjærlighetens og hengivenhetens ild. Be til Gud om at han kan gjøre øynene skarpsynte og opplyse dem med et nytt lys, at de må hende kan oppfatte det som er uten sidestykke og savner sin like.

På denne dag er Moderbokens vers strålende og umiskjennelige likesom solen. De kan på ingen måte bli forvekslet med noen av de fortidige eller nyligere ytringer. Denne forurettede ønsker sannelig ikke å anskueliggjøre sin

23 Muḥammad Javád-i-Qazvíní, som Bahá'u'lláh gav tittelen "Ismu'lláhi'l-Júd" ("Guds navn, høymodighet"). Han transkriberte tallrike tavler av Bahá'u'lláh, men brøt senere Pakten. (Se *God Passes By*, s. 247 og 319.)

egen Sak med bevis fremskaffet av andre. Han er den som favner alle ting, mens alt annet utenom ham blir omsluttet. Si, o folk, les det som er vanlig blant dere, og vi vil lese det som gjelder oss. Jeg sverger ved Gud! Hverken lovprisningen fra verdens folk eller de ting som jordens slekter besitter, er verdige til å nevnes overfor ihukommelsen av hans navn. Dette bevitner han som under alle omstendigheter forkynner: “Sannelig er han Gud, den øverste hersker på dommens dag og Herren på den veldige trone.”

Forherliget være Gud! Man undres ved hvilke bevis eller grunner de vantro blant Bayánens folk har vendt seg bort fra tilværelsens Herre. Denne åpenbarings stade overgår sannelig stadet for hva som enn er blitt åpenbart i fortiden eller vil bli åpenbart i fremtiden.

Dersom Bayánens Punkt skulle ha vært til stede i dag, og skulle han – Gud forbyde! – nøle med å anerkjenne denne Sak, så ville nettopp de velsignede ord som har strømmet frem fra hans egen Bayáns kilde, gjelde ham. Han sier, og hans ord er sant: “Han som Gud vil åpenbare, har rett til å forkaste ham som er den største på jord.” Si, o dere som er berøvet forstand! I dag forkynner dette mest opphøyede vesen: “Sannelig, sannelig, jeg er den første til å tilbe ham.” Hvor magert er ikke menneskenes forråd av kunnskap, og hvor svak er ikke deres fatteevne. Vår herlighets Penn bevitner deres dype fattigdom og rikdommen hos Gud, Herren over alle verdener.

Priset og forherliget er han som har frembragt skaperverket. Han er den ypperste sannhet, kjenneren av de usette ting. Moderboken er åpenbart, og høymodighetens Herre

sitter på herlighetens overmåte velsignede sete. Dagen har grydd, men folket forstår ikke. Tegnene er blitt innvarslet, mens han som åpenbarte dem, er overveldet av åpenbar sorg. Jeg har sannelig utholdt det som har fått tilværelsens verden til å jamre seg.

Si: O Yaḥyá [Azal], frembring ett eneste vers dersom du besitter guddommelig inspirert kunnskap. Disse ord ble tidligere talt av min herold, som i denne stund forkynner: "Sannelig, sannelig, jeg er den første til å tilbe ham." Vær rettferdig, o min bror. Makter du å uttrykke deg når du står ansikt til ansikt med min ytrings bølgende osea? Kan du løsne tungen når du står overfor min Penns skarpe stemme? Har du noen kraft overfor min allmakts åpenbaringer? Døm rettferdig, besverger jeg deg ved Gud, og kom i hu da du stod i denne forurettedes nærvær og vi dikterte deg versene fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Vokt deg, at ikke falskhetens kilde holder deg tilbake fra den åpenbare sannhet.

O du som har festet blikket på mitt åsyn! Si: O dere aktløse! På grunn av en skarve dråpe har dere berøvet dere selv de himmelske versenes osea, og for et ubetydelig atoms skyld har dere stengt dere selv ute fra glansen av sannhetens dagstjerne. Hvem andre enn Bahá har kraft til å tale foran menneskehetens ansikt? Fell en rettferdig dom, og vær ikke av de urettferdige. Ved ham har oseaene bølget, mysteriene er avslørt og trærne har oppløftet sin røst og utbrutt: Jordens og himmelens riker tilhører Gud, åpenbareren av jærtegn, kilden til klare tegn. Les den persiske Bayán åpenbart av ham som innvarslet denne åpenbaring, og be-

trakt den med rettsindighetens øye. Sannelig, han vil lede dere rett til sin sti. I denne stund forkynner han det som hans tunge tidligere hadde ytret da han satt på sitt mest opphøyede navns trone.

Du har nevnt de elskede i områdene der. Lovet være Gud, hver av dem oppnådde æren av å ihukømmes av den sanne – opphøyet er hans herlighet, og deres navn, alle som ett, strømmet fra storhetens tunge i ytringens rike. Stor er virkelig deres salighet og lykke, for de har drukket åpenbarings og inspirasjonens utsøkte vin fra sin Herres hånd, han den medlidende, den barmhjertige. Vi bønnfaller Gud om å styrke dem til å vise ubøyelig standhaftighet og kalle visdommens og ytringens skarer til å hjelpe dem. Han er i sannhet den veldige, den allmektige. Overbring mine hilsener til dem, og gi dem de frydefulle tidender om at over deres evig tilgivende og allbarmhjertige Herres gavmilde gunstbevisningers horisont har ihukommelsens dagstjerne demret og utgytt sin glans.

Du har nevnt Ḥusayn. Vi har ikledd hans tempel tilgivelsens kappe og prydet hans hode med forlatelsens krone. Det sømmer seg for ham å rose seg blant alle mennesker av denne skinnende, denne strålende og klare nådegave. Si: Vær ikke nedslått. Etter åpenbaringen av dette velsignede vers er det som om du er blitt født på ny fra din mors skjød. Si: Du er fri for synd og villfarelse. Gud har sannelig lutret deg med sin ytrings levende vann i sitt største fengsel. Vi bønnfaller ham – velsignet og opphøyet er han – om nådigst å styrke deg i å berømme ham og i å opphøye hans herlighet, og å styrke deg med sine usynlige skarers kraft.

Sannelig, han er den allmektige, den altformående.

Du har nevnt folket fra Tár.²⁴ Vi har vendt vårt åsyn mot Guds tjenerer der og råder dem til først å betenke det som Bayánens Punkt har åpenbart om denne åpenbaring hvorved alle navn og titler er blitt rystet, de meningsløse forestillingers avguder har smuldret og storhetens tunge fra herlighetens rike har forkynt: Ved Guds rettferdighet! Den skjulte skatt, det ugjennomtrengelige mysterium, er blitt avdekket for menneskenes øyne og har fått alle ting, fortidige som fremtidige, til å fryde seg. Han har sagt, og hans ord er sant: "Av alle hedersbevisninger jeg har gitt ham som skal komme etter meg, er den største denne, min skriftlige bekjennelse, at ingen av mine ord kan beskrive ham på en fyldestgjørende måte, ei heller kan noen henvisning til ham i min bok, Bayánen, yte hans Sak rettferdighet."

Enn videre råder vi dem til å utvise rettferdighet, rimelighet, ærlighet, fromhet og det som vil høyne både Guds ord og deres eget stade blant folk. Jeg er sannelig den som gir rettferdige formaninger. Dette bevitner han fra hvis Penn elver av barmhjertighet har flommet, og fra hvis ytring kaskader av levende vann har vellet frem til alle skapte ting. Umåtelig opphøyet er denne grenseløse nåde; umåtelig velsignet er denne strålende gunst.

O folk fra Tár! Lån øre til ropet fra ham som gjør hva enn han vil. I sannhet påminner han dere om det som vil dra dere nærmere hen til Gud, verdenenes Herre. Han har vendt sitt ansikt mot dere fra 'Akkás fengsel og har for deres skyld åpenbart det som vil udødeliggjøre minnet om dere og

24 En landsby i nærheten av Işfáhán.

deres navn i den bok hvor intet kan slettes, og som forblir upåvirket av de egensindiges tvil. Kast bort de ting som er vanlige blant mennesker, og grip godt fatt i det som dere er blitt befalt i kraft av forordnerens vilje, den gamle av dager. Dette er dagen da Det guddommelige lotustre roper høyt og sier: O folk! Betrakt mine frukter og mine blader, og vend øret til min rasling. Vokt dere, så ikke menneskers tvil skal avstenge dere fra visshetens lys. Ytringens osean utbryter og sier: “O dere jordens beboere! Se mitt bølgende vann og de perler av visdom og ytring som jeg har utøst. Frykt Gud, og vær ikke av de aktløse.”

På denne dag holdes det en stor fest i riket i det høye; for alt som ble lovet i de hellige skrifter, er blitt oppfylt. Dette er den store gledesdagen. Det sømmer seg for alle å haste hen til hans nærhets kongesete med overmåte stor fryd, glede, jubel og velbehag, og fri seg fra fjernhetens ild.

O folk fra Tár! Grip kunnskapens kalk, ved mitt navns styrkende kraft, og drikk dere derpå utørste, på tross av verdens folk som har brutt Guds Pakt og hans testament, forkastet hans beviser og klare tegn og kommet med innvendinger mot hans tegn som har gjennomtrengt alle som er i himmel og på jord.

De vantro blant Bayánens folk er lik tilhengerne av sjiasekten og vandrer i deres fotspor. Overlat dem til deres tomme innbilninger og meningsløse forestillinger. De regnes i sannhet til de fortapte i Guds bok, han den allvitende, den allvise. De sjiamuslimske geistlige hengir seg nå, alle som én, til å hudflette og fordømme den sanne fra

sine prekestoler. Nådige Gud! Også Dawlat-Ábádí²⁵ er blitt med. Han steg opp på prekestolen og uttalte det som har fått tavlen til å rope i smerte og Pennen til å jamre seg. Tenk nøye over hans handlemåte og over Ashrafs²⁶ handlemåte – med ham være min herlighet og miskunn – og tenk likeledes på de elskede som hastet til martyrstedet i mitt navn og ofret livet på hans sti som er verdens attrå.

Saken er åpenbar, den skinner strålende som solen, men folket er blitt slør for seg selv. Vi bønnfaller Gud om at han nådigst kan hjelpe dem til å vende tilbake til ham. Han er i sannhet den tilgivende, den barmhjertige.

O folk fra Tár! Vi sender dere hilsener fra dette sted og bønnfaller Gud – velsignet og opphøyet er han – om å gi dere å drikke standhaftighetens utsøkte vin fra hans begunstigende hånd. Sannelig, han er den høysinnede Herre, den nådige, den høylovede. Overlat verdens umodne til seg selv – de som drives av selvisk begjær og holder seg til den tomme innbilnings talsmenn. Sannelig, han er deres hjelper og støtte. Han er i sannhet mektig til å gjøre hva enn han vil. Ingen annen Gud er der enn ham, den ene, den makeløse, den mektige, den største.

Måtte herlighet fra vårt nærvær være med dem som har vendt ansiktet mot hans åpenbarings daglysning og anerkjent og oppfattet det som ytringens Tunge har talt

---

25 Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, en av de geistlige i Isfáhán, som ble en av Bábs tilhengere, støttet senere Mírzá Yahyá og ble utpekt til å representere ham i Írán og til å etterfølge ham. Under forfølgelsene mot bábiene avsverget han sin tro.

26 Mírzá Ashraf, som led martyrdøden i Isfáhán. (Se *God Passes By*, s. 201.)

7

Lawḥ-i-Dunyá

Verdens tavle

i kunnskapens rike på denne velsignede, denne herlige og uforlignelige dag.

I MITT NAVN, SOM ROPER HØYT I YTRINGENS RIKE.

LOV OG TAKK tilkommer den åpenbare myndighets Herre som har prydet det store fengsel med tilstedeværelsen av hedersmennene 'Alí-Akbar og Amín og opplyst det med visshetens, standhaftighetens og forvissningens lys.²⁷ Måtte Guds herlighet være med dem, og herligheten hos alle som er i himlene og på jorden.

Lys og herlighet, hyllest og lovprisning være over hans Saks hender, ved hvem standhaftighetens lys har strålt frem og den sannhet er fastslått at myndigheten til å velge ligger hos Gud, den sterke, den mektige, den uhemmede; ved hvem gavmildhetens osean har bølget og duften av de nådige gunstbevisninger fra Gud, menneskehetens Herre,

---

²⁷ De to Guds Saks hender, Hájí Mullá 'Alí-Akbar *Sháhmírzadí* og Hájí Abu'l-Ḥasan *Ardakání*, *amín-i-iláhí* (tillitsmann for *ḥuqúqu'lláh*), ble opprinnelig arrestert i *Tíhrán*, fengslet i *Qazvín* i 1891 og deretter overført til et fengsel i *Tíhrán*.

har bredt seg. Vi bønnfaller ham – opphøyet er han – om å verne dem ved sine hærskarers makt, om å beskytte dem ved sin veldes kraft og om å bistå dem ved sin ubetvingelige styrke som er alle skapte ting overlegen. Herredømmet tilhører Gud, himlens skaper og Herren over navnenes rike.

Den store kunngjøring forkynner: O Persias folk! I henfarne tider har dere vært symbolene på barmhjertighet og legemliggjørelsene av hengivenhet og godhet. Verdens egner ble opplyst og prydet av deres kunnskaps klare lys og av deres lærdoms flammende ild. Hvordan har det seg at dere har reist dere for å gjøre ende på dere selv og deres venner med egne hender?

O afnán, o du som har vokst ut fra min gamle stamme! Min herlighet og min miskunn hviler over deg. Hvor overmåte stort er vel ikke Guds Saks tabernakel! Det har overskygget alle jordens folk og slekter og vil om ikke lenge samle hele menneskeheten under sitt ly. Din tjenestetid er nå kommet. Utallige tavler vitner om gavene som er skjenket deg. Reis deg for min Saks seier, og betving menneskenes hjerter ved din ytrings kraft. Du må fremvise det som vil sikre fred og velvære for de elendige og undertrykte. Bestreb deg, så du må hende kan befri fangen for hans lenker og sette ham i stand til å oppnå sann frihet.

Rettferdigheten vånder seg på denne dag over sine kår, og rettskaffenhets stønner under undertrykkelsens åk. Tyranniets tykke skyer har formørket jorden og omsluttet dens folk. Ved å bevege vår herlighets penn har vi som befalt av den allmektige forordner pustet et nytt liv i hvert men-

neskelegeme og inngitt hvert ord en ny kraft. Alle skapting forkynner vitnesbyrdene om denne verdensomspennende fornyelse. Dette er de største, de gledeligste tidender som denne forurettedes penn har meddelt menneskeheten. Hvorfor frykter dere, o mine hjertenskjære? Hvem er det som kan forferde dere? Et stenk av væte er nok til å oppløse den stivnede leire som denne fordervede slekt er formet av. Alene den handling at dere kommer sammen, er nok til å spre disse forfengelige og verdiløse folks styrker.

Ufred og strid passer for villmarkens dyr. Det var ved Guds nåde og ved hjelp av sømmelige ord og prisverdige gjerninger at *bábí*-samfunnets dragne sverd ble ført tilbake til skjeden. Ved gode ords kraft har det sannelig alltid lyktes de rettferdige å vinne herredømme over menneskehjertenes enger. Si, o dere elskede! Gi ikke avkall på sindighet og klokskap. Bøy hjertet mot rådene gitt av den mest opphøyede Penn, og vakt dere, så ikke deres hender eller tunger volder noen blant menneskeheten skade.

Vedrørende landet *Ṭá* [*Ṭihrán*] har vi i *Kitáb-i-Aqdas* åpenbart det som vil formane menneskeheten. De som utøver tyranni i verden, har tilranet seg rettighetene til jordens folk og slekter og følger iherdig sine selviske tilbøyeligheter. Tyrannen²⁸ i landet *Yá* [*Yazd*] begikk det som har fått skaren i det høye til å felle tårer av blod.

O du som har drukket av min ytrings vin og festet blikket på min åpenbarings horisont! Hvor underlig at Persias folk, som var uten like i vitenskap og kunst, skulle ha sunket til fornedrelsens laveste plan blant jordens slekter.

28 Prins *Maḥmúd Mírzá*, som var *jalálu'd-dawlih* og guvernør i *Yazd*, Persia.

O folk! På denne velsignede, denne herlige dag – berøv ikke dere selv de rike nådesutgytelser som den overstrømmende nådes Herre har skjenket dere. På denne dag strømmer visdommens og ytringens byger ned fra den guddommelige barmhjertighets skyer. Vel er det med dem som bedømmer hans Sak med rettferdighet, og ve de urettferdige.

Ethvert menneske med innsikt vil på denne dag beredvillig innrømme at rådene åpenbart av denne forurettedes penn utgjør den ypperste belivende kraft til fremgang for verden og opphøyelse av dens folk. Reis dere, o folk, og bestem dere ved Guds veldes kraft til å seire over dere selv, så den hele jord muligvis kan bli utfridd og helliget fra trelldom under sine tomme innbilningers guder – guder som har påført sine ulykkelige tilbedere et slikt tap og er ansvarlige for deres elendighet. Disse avguder utgjør hindringen som hemmer mennesket i dets bestrebelsers på å komme videre på fullkommenhetens sti. Vi nærer det håp at den guddommelige krafts hånd kan bistå menneskeheten og utfri den fra dens bitre fornedrelse.

I en av tavlene er disse ord åpenbart: O Guds folk! Vær ikke opptatt med deres egne anliggender; la tankene være rettet mot det som vil bringe menneskehetens skjebne på rett spor igjen og helliggjøre menneskenes hjerter og sjeler. Dette kan best oppnås ved rene og hellige gjerninger, ved et dydig liv og god vandel. Modige handlinger vil sikre denne Sak seier, og en from karakter vil styrke dens kraft. Hold dere til rettferdigheten, o Bahás folk! Dette er sannelig det bud denne forurettede har gitt dere, og hans uhemmede viljes fremste valg for hver og en av dere.

O venner! Det sømmer seg for dere å forfriske og belive sjelen ved de nådige gunstbevisninger som utøses over dere i denne guddommelige, denne sjelsopplivende vårtid. Hans store herlighets dagstjerne har kastet sin glans over dere, og hans ubegrensede nådes skyer har overskygget dere. Hvor høy er vel ikke hans belønning som ikke har berøvet seg selv så stor en velgjerning, ei heller unnlatt å gjenkjenne sin høystelskedes skjønnhet i denne hans nye kledning. Pass på dere selv, for den onde ligger på lur, rede til å lokke dere i en felle. Rust dere mot hans ondsinnede påfunn, og, ledet av lyset fra den altskuende Guds navn, unnnfly mørket som omgir dere. La deres syn favne hele verden, heller enn å være begrenset til dere selv. Den onde er han som hindrer menneskenes barn i å stige høyere og stenger for deres åndelige fremgang.

På denne dag påhviler det hvert menneske å holde fast ved alt som vil fremme alle nasjoners og rettferdige regjeringers interesser og høyne deres stilling. Gjennom hvert eneste vers som den høyestes Penn har åpenbart, er kjærlighetens og enhetens dører blitt opplåst og slått på vidt gap for menneskenes åsyn. Vi har tidligere erklært – og vårt ord er sant: “Omgås tilhengerne av alle religioner i en ånd av vennlighet og kameratskap.” Hva som enn har ledet menneskenes barn til å sky hverandre og har forårsaket stridigheter og splittelser mellom dem, er ved åpenbaringen av disse ord blitt opphevet og avskaffet. For å foredle tilværelsens verden og høyne menneskets sinn og sjel er det mest virkningsfulle middel til hele menneskeslektens oppfostring blitt nedsendt fra Guds viljes himmel. Den innerste essens av hva som enn er sagt eller skrevet av fordums slekter, og dets mest full-

komne uttrykk, er ved denne mektigste åpenbaring sendt ned fra den altbesittende og evig forblivende Guds viljes himmel. Fordum er det åpenbart: "Kjærlighet til ens land er en del av Guds tro." Storhetens tunge har imidlertid på sin åpenbarings dag erklært: "Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt land, men ham som elsker verden." Ved kraften som ble frigjort av disse opphøyede ord, har han gitt menneskehjertenes fugler en ny impuls og en ny retning, og har utvisket ethvert spor av innskrenkning og begrensning fra Guds hellige Bok.

Denne forurettede har gitt Guds folk forbud mot å ta del i strid eller hissig ordveksling og har oppfordret dem til rettferdige gjerninger og en rosverdig karakter. De skarer som på denne dag kan sikre Saken seier, består i god vandel og en gudfryktig karakter. Salige er de som holder godt fast ved disse, og ve slike som vender seg bort fra dem.

O Guds folk! Jeg formaner dere til å vise høflighet, for den er fyrsten fremfor alle andre dyder. Vel er det med den som er opplyst av høflighetens lys og iført rettskaffenhetens kledning. Den som er forlenet med høflighet, har virkelig nådd et opphøyet stade. Det er å håpe at denne forurettede og alle andre kan få mulighet til å tilegne seg den, holde fast ved den, overholde den og feste blikket på den. Dette er en bindende befaling som har strømmet frem fra Det største navns Penn.

Dette er dagen da de bør bli åpenbart, de standhaftighetens juveler som ligger skjult i menneskets indre grube. O rettferdighetens folk! Vær skinnende som lyset og like strålende som ilden som luet i den brennende busk. Klar-

heten i deres kjærlighets ild vil uten tvil sammensmelte og forene jordens stridende folk og slekter, mens heftigheten i fiendskapets og hatets flamme ikke kan avstedkomme annet enn strid og undergang. Vi bønnfaller Gud om at han må verne sine skapninger mot sine fienders onde renker. Han har sannelig makt over alle ting.

All pris og lov skje den ene sanne Gud – opphøyet være hans herlighet – for han har opplåst menneskehjertenes dører ved den høyestes Penn. Hvert et vers åpenbart av denne Penn er en lys og skinnende portal som avdekker herlighetene ved et hellig og fromt liv, ved rene og plettfrige gjerninger. Det pålegg og budskap vi bragte, var aldri ment å skulle nå eller gavne kun ett land eller ett folk alene. Menneskeheten i sin helhet må holde godt fast ved hva som enn er åpenbart og skjenket den. Da og bare da vil den oppnå sann frihet. Den hele jord er opplyst av Guds åpenbarings strålende herlighet. I år seksti fremstod han som innvarslet den guddommelige ledelses lys – måtte hele skaperverket bli et offer for ham – for å kunngjøre en ny åpenbaring av den guddommelige ånd, og ble tjue år senere fulgt av ham ved hvis komme verden mottok denne forjettede herlighet, denne underfulle gunst. Se hvordan menneskeheten i sin alminnelighet er blitt utstyrt med evnen til å lytte til Guds mest opphøye ord – det ord som samlingen av alle mennesker og deres åndelige oppstandelse må bero på.

Mens vi var i 'Akkás fengsel, åpenbarte vi i Den karmosinrøde bok det som bidrar til å bringe menneskeheten videre og til å gjenoppbygge verden. Ytringene fremsatt deri av skapningens Herres Penn innbefatter de følgende,

som utgjør grunnprinsippene for styringen av menneskenes anliggender:

For det første: Det påligger ministrene i Rettferdighetens hus å fremme den mindre fred, slik at jordens folk kan bli befridd for byrden av overdrevne utgifter. Denne saken er ubetinget nødvendig og absolutt påkrevet, for fiendtligheter og strid er roten til lidelse og ulykke.

For det andre: Språkene må reduseres til ett felles språk som skal læres i alle skoler i verden.

For det tredje: Det påhviler menneskene å holde iherdig fast ved det som vil fremme fellesskap, velvilje og enhet.

For det fjerde: Enhver, mann som kvinne, bør overlate til en betrodd person en del av det vedkommende tjener ved handel, jordbruk eller annen beskjeftigelse, til opplæring og utdanning av barn, og det skal anvendes til dette formålet med tillitsmennene for Rettferdighetens hus som medvitere.

For det femte: Jordbruk må vies særlig oppmerksomhet. Selv om det er nevnt på femteplass, går det utvilsomt foran de øvrige. Jordbruket er høyt utviklet i fremmede land, men i Persia er det så langt blitt sørgelig forsømt. Det er å håpe at hans majestet sjahen – måtte Gud ved sin nåde stå ham bi – vil vende sin oppmerksomhet mot dette livsnødvendige og viktige anliggende.

Dersom menneskene strengt overholdt det som den høyestes Penn har åpenbart i Den karmosinrøde bok, kunne de godt tillate seg å unnvære de ordninger som er alminnelige i verden. Visse formaninger har gjentagne ganger strømmet frem fra den høyestes Penn, for at de som tilkjennegir styrke og er maktens demringssteder, kanskje

en gang kan bli i stand til å gjennomføre dem. Hvis oppriktige søkere var å finne, ville faktisk hver utstråling av Guds gjennomgripende og uimotståelige vilje bli åpenbart, for hans kjærlighets skyld. Men hvor er alvorlige søkere og forskende sinn å finne? Hvor hen har de rettferdige og de rettsindige dratt? For tiden går det ikke en dag uten at ilden fra et nytt tyranni blusser voldsomt, eller at sverdet blir trukket i et nytt angrep. Nådige Gud! De store og de adelige i Persia roser seg av så barbariske gjerninger at man blir stum av undring når det berettes om dem.

Dag og natt takker og priser denne forurettede ham som er menneskenes Herre, for man ser at de råd og formanende ord vi ytret, har vist seg å være virksomme, og at dette folk har lagt for dagen en slik karakter og vandel som etter vårt syn kan godtas. Dette bekreftes av den hendelse som virkelig har vederkveget verdens øyne, og som intet ringere er enn at vennene har gått i forbønn for sine fiender hos de høye myndigheter. Et menneskes rettskafne gjerninger vitner absolutt om sannheten i vedkommendes ord. Vi nærer det håp at gudfryktige mennesker kan opplyse verden ved sin vandels strålende lys, og vi bønnfaller den allmechtige – forherliget og opphøyet er han – om å gi at alle kan forbli standhaftige i hans kjærlighet og stå støtt i hans Sak på denne dag. Han beskytter i sannhet dem som er ham helt hengivne og overholder hans forskrifter.

O Guds folk! Utallige er de riker som vår herlighets Penn har åpenbart, og mangfoldige de øyne som vi har skjenket sann opplysning. Dog er de fleste blant Persias folk ennå

berøvet fordelene ved nyttige råd, og fortsatt skorter det mye på nyttige vitenskaper og kunster blant dem. Tidligere ble disse opphøyede ord særskilt åpenbart av herlighetens Penn til ære for en av de trofaste, så de villfarne må hende kan slutte seg til sannheten og bli kjent med de finere nyanser i Guds lov.

De vantro og de troløse er oppsatt på fire ting: for det første, blodsutgytelse; for det andre, å brenne bøker; for det tredje, å sky tilhengere av andre religioner; for det fjerde, å utrydde andre samfunn og grupper. Men ved Guds ords styrkende nåde og kraft er disse fire hindringene nå blitt revet ned, disse klare pålegg er utvisket fra tavlen, og brutale tilbøyeligheter er forvandlet til åndelige egenskaper. Opphøyet er hans hensikt; forherliget er hans kraft; lovpriset er hans herredømme! La oss nå bønnfalle Gud – priset være hans herlighet – om nådigst å lede tilhengerne av sjiasekten på rett vei og å rense dem for usømmelig vandel. Fra lepene hos denne sektens medlemmer faller det ustanselig skjendige forbannelser, mens de i sine påkallelser ytrer ordet mal'ún²⁹ – med bokstaven 'ayn uttalt som en strupelyd – som sin daglige nytelse.

O Gud, min Gud! Du hører sukkene fra ham som er ditt lys³⁰, lytter til hans veklager om dagen og ved nattetid og vet at han ikke ønsker noe for seg selv, men heller søker å helliggjøre dine tjeneres sjeler og frelse dem fra ilden som de til alle tider er omgitt av. O Herre! Dine velbegunstigede tjeneres hender er løftet mot din velgjørenhets himmel, og

---

29 "Forbannet".

30 Bahá.

dine oppriktige elskere hever dem mot din gavmildhets sublime høyder. Skuff dem ikke, bønnfaller jeg deg, i det de søker fra din begunstigelses osean og din nådes himmel og din velgjørenhets dagstjerne. Hjelp dem, o Gud, til å tilegne seg slike dyder som vil høyne deres stade blant verdens folk. Du er sannelig den sterke, den mektige, den mest gavmilde.

O Guds folk! Lån øre til det som, hvis det aktes på, vil sikre alle mennesker frihet, velvære, ro, opphøyelse og fremgang. Visse lover og prinsipper er nødvendige og uunnværlige for Persia. Men det sømmer seg at disse tiltak bør innføres i samsvar med de veloverveide synspunkter hos hans majestet – måtte Gud ved sin nåde stå ham bi – og hos de lærde geistlige og de høytstående herskere. Under forbehold av deres godkjennelse bør det fastsettes et sted der de skal møtes. Der bør de holde fast i rådslagningens rep og vedta og gjennomføre det som vil lede til trygghet, fremgang, velstand og ro for folket. For skulle man gjøre noe annet tiltak enn dette, ville det nødvendigvis ende med kaos og oppstandelse.

I henhold til de grunnleggende lover som vi tidligere har åpenbart i Kitáb-i-Aqdas og andre tavler, er det overlatt rettferdige konger og presidenter og tillitsmennene i Rettferdighetens hus å ta seg av alle anliggender. Ethvert rettsindig og skjønnsomt menneske vil, etter å ha grunnet over det vi har fremsatt, med sine indre og ytre øyne lett oppfatte glansen fra rettferdighetens dagstjerne som stråler derfra.

Styreformen som det britiske folk har innført i London, synes å være god, for den er prydet med lyset fra både

kongedømme og rådslagning med folket.

I utformingen av prinsippene og lovene er en del viet straff, som utgjør et virksomt middel for å trygge og beskytte menneskene. Men frykten for straff får folk til kun i det ytre å avholde seg fra å begå skjendige og usle gjerninger, mens det som vokter og tøyler menneskene både i det ytre og det indre, har vært og er fortsatt frykten for Gud. Den er deres sanne verge og deres åndelige beskytter. Det anstår seg for dem å holde iherdig fast ved det som vil lede til at denne ypperste nådegave fremkommer. Vel er det med den som låner øre til hva enn min herlighets Penn har forkynt, og overholder det han er befalt av forordneren, den gamle av dager.

Vend deres hjerter, o Guds folk, til rådene fra deres sanne, deres uforlignelige venn. Guds ord kan lignedes med et ungt tre, med røttene innplantet i menneskenes hjerter. Det påhviler dere å fremme dets vekst ved visdommens levende vann, med gudinnviede og hellige ord, så dets røtter kan bli solid festet og dets grener kan utspredes så høyt som himlene og enda høyere.

O dere som bor på jorden! Det fremtredende trekk som preger denne ypperste åpenbarings fortrinnlige karakter, består i at vi på den ene side har utvisket fra Guds Boks hellige sider alt som har vært årsak til strid, ondskap og skade blant menneskenes barn, og på den annen har fastsatt de nødvendige forutsetninger for samhold, forståelse og fullstendig og varig enhet. Vel er det med dem som overholder mine lover.

Vi har gang på gang formant våre elskede å unngå

– ja, å unnfly – alt hvorfra lukten av fortred kan fornemmes. Verden er i sterkt opprør, og folkets sinn befinner seg i en tilstand av den ytterste forvirring. Vi bønnfaller den allmektige om at han nådigst kan opplyse dem ved sin rettferdighets herlighet og sette dem i stand til å oppdage det som vil være gavnlig for dem til alle tider og under alle forhold. Han er sannelig den altbesittende, den høyeste.

Forut for dette har vi ytret disse opphøyede ord: La dem som viser troskap mot denne forurettede, være likesom en regngivende sky i sine veldedige og godgjørende stunder, og som en luende ild til å tøyle sin lave og begjærlige natur.

Nådige Gud! Det skjedde nylig en ting som vakte stor forbauselse. Det meldes at en viss person³¹ dro til det keiserlige tronsete i Persia og lyktes i å innnynde seg hos noen av de adelige ved sin innsmigrende fremtreden. Hvor i sannhet ynkerdig, hvor beklagelig! Man undrer seg hvorfor de som har vært symbolene på den høyeste heder, nå skulle nedverdige seg til grenseløs skam. Hva har skjedd med deres høye forsett? Hvor er det blitt av æresfølelsen og verdigheten? Herlighetens og visdommens sol har uten opphold skint over Persias horisont, men nå har den sunket så lavt at visse standspersoner har latt seg behandle som leketøy i dårenes hender. Nevnte person har skrevet slike ting om dette folk i den egyptiske presse og i Beirut-encyklopedien at de velinformerte og de lærde ble forbløffet. Han dro så til Paris der han utgav en avis kalt *'Urvatu'l-Vuthqá* [Det sikre håndtak] og sendte eksemplarer av den til alle deler av verden. Han sendte også et eksemplar til fengslet i 'Akká,

31 Jamálu'd-Dín-i-Afghání. (Se *God Passes By*, s. 296, 317.)

og ved å gjøre det mente han å vise hengivenhet eller å gjøre bot for sine tidligere handlinger. Kort sagt, denne forurettede har forholdt seg taus angående ham. Vi bønnfaller Gud, den sanne, om å beskytte ham og sende sin rettferdighets og rettskaffenhets lys over ham. Det sømmer seg for ham å si:

O Gud, min Gud! Du ser meg stå for din tilgivelses og velvillighets dør med blikket vendt mot dine gavmilde gunstbevisningers og mangfoldige velsignelsers horisont. Jeg ber deg ved ditt sødmefylte tonefall og ved din Penns skarpe røst, o hele menneskehetens Herre, om nådigst å hjelpe dine tjenere som det anstår dine dager og sømmer seg for din manifestasjons herlighet og din majestet. Du har sannelig styrke til å gjøre hva enn du vil. Alle som bor i himlene og på jorden, vitner om din kraft og din makt, om din herlighet og din gavmildhet. Deg skje lov, o verdenenes Herre og ethvert forstandig menneskes hjertenskjær!

Du ser, o min Gud, essensen av armod søke din rikdoms oseaan og innbegrepet av ondskap lengte etter din tilgivelses og miskunnhets vann. Skjenk du, o min Gud, det som anstår din store herlighet og sømmer seg for din grenseløse nådes høye stilling. Du er i sannhet den overmåte gavmilde, den overstrømmende nådes Herre, forordneren, den allvise. Ingen Gud er der utenom deg, den sterkeste, den altbetvingende, den allmektige.

O Guds folk! På denne dag bør enhver ha øynene rettet mot disse velsignede ords horisont: "Alene uten hjelp gjør han hva enn han behager." Den som når frem til dette stade,

har sannelig nådd frem til lyset fra Guds vesens enhet og opplyses av det, mens alle andre regnes i Guds Bok blant tilhengerne av tom innbilning og meningsløs fantasi. Vend ørene til denne forurettedes røst, og bevar deres stede in-takt. Det er høyst påkrevet og bydende nødvendig at alle overholder dette.

Utilsløret og utildekket har denne forurettede i påsyn av alle verdens folk til alle tider forkynt det som vil tjene som nøkkelen til å låse opp dørene til vitenskap, kunst, kunnskap, velvære, velferd og velstand. Heller ikke har uretten begått av undertrykkerne lyktes i å bringe den mest opphøyede Penns gjennomtrengende stemme til taushet, ei heller har de vrangvilliges eller de opprørskes tvil maktet å forhindre ham fra å åpenbare det mest sublimе ord. Innstendig bønn-faller jeg Gud om at han kan beskytte bahá-folket mot de tomme innbilningene og forkvaklede forestillingene hos tilhengerne av den forrige tro, og rense det for disse.

O Guds folk! Rettskafne lærde som vier seg til å rettlede andre og er løst fra og vel beskyttet mot en lav og begjærlig naturs tilskyndelser, er stjerner på den sanne kunnskaps himmel, slik det synes ham som er verdens attrå. Det er nødvendig å behandle dem med aktelse. De er virkelig kilder med stilleflytende vann, tindrende stjerner, frukter på det velsignede tre, eksempler på himmelsk kraft og oseaner av guddommelig visdom. Lykkelig er den som følger dem. Sannelig, i Guds Bok, hos Herren på den veldige trone,

regnes en slik sjel blant dem det skal gå vel.

Den herlighet som utgår fra Gud, Herren på tronen i det høye og over jorden fornedet, være med dere, o Bahás folk, o dere følgesvenner i Den karmosinrøde ark, og med slike som har vendt øret til deres liflige stemmer og har overholdt det de befales i denne mektige og underfulle tavle.

8

Ishráqát

Glans og herlighet

Dette er epistelen fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

HAN ER GUD, OPPHØYET ER HAN,
VISDOMMENS OG YTRINGENS HERRE.

LOVET VÆRE GUD, uforlignelig i majestet, kraft og skjønnhet, makeløs i herlighet, makt og storhet; han er for høy til at menneskets forestillingsevne kan fatte ham eller til at han kan tilskrives noen jevnbyrdig eller likemann. I ord og ytringer av den høyeste veltalenhet har han klart angitt sin strake sti. Han er sannelig den altbesittende, den mest opphøyede. Da han satte seg fore å frembringe et nytt skaperverk, utsendte han det åpenbare og lysende Punkt fra sin viljes horisont; det passerte gjennom ethvert tegn og manifesterte seg i enhver form inntil det nådde senit, som

befalt av Gud, alle menneskers Herre.

Dette Punkt er sentrum i kretsen av navn og markerer høydepunktet for manifesteringen av bokstaver i skapningens verden. Ved det er antydninger fremkommet om det ugjennomtrengelige mysterium, det forsirede symbol, han som står åpenbart i Det største navn – et navn som er nedtegnet på den lysende tavle og innskrevet i den hellige, den velsignede, den snehvite skriftrulle. Og da punktet ble forbundet med den annen bokstav³² som forekommer i begynnelsen av *mathání*³³, krysset det fortolkningens og ytringens himler. Så utstrålte Guds evige lys sin glans, blusset opp midt på vitnesbyrdets himmelhvelving og frembragte to himmellys. Forherliget være den barmhjertige, som det ikke kan hentydes til, som intet uttrykk kan definere, ei heller noe utsagn avsløre eller noe vitnesbyrd beskrive. Han er i sannhet forordneren, den overmåte gavmilde, både i begynnelsen og enden. Og han forsynte dem med beskyttere og forsvarere fra styrkens og maktens hærskarer. Sannelig, han er hjelperen i fare, den mektige, den uhemmede.

*Fortalen til denne epistelen blir åpenbart to ganger,
slik mathání ble.*

Lovet være Gud som har åpenbart Punktet og derfra utviklet kunnskapen om alle ting, forgangne som fremtidige – et Punkt han har utvalgt til budbringeren for sitt

32 Dvs. bokstaven “B”, den annen bokstav i alfabetet.

33 Åpningskapitlet i Koranen, som begynner med bokstaven “B”: “Bismi’lláhi’r-Raḥmání’r-Raḥím” (“I Guds navn, den medlidende, den barmhjertige”). Dette kapitlet i Koranen ble åpenbart to ganger, en gang i Mekka og en gang i Medina.

navn og til forløperen for sin store åpenbaring, som har fått lemmene til å beve hos hele menneskeheten og hans lysglans til å stråle frem over verdens himmelrand. Sannelig, dette er Punktet som Gud har bestemt til å være et osean av lys for de oppriktige blant sine tjenere og en flammende ild for de egensindige blant sine skapninger og de ugudelige blant sitt folk – de som tusket Guds gave bort mot mistro og den himmelske føde mot skinnhellighet, og som førte sine kumpaner til en ussel bolig. Dette er folkene som har vist seg opprørske rundt om i verden og har krenket hans Pakt på den dag da det udødelige vesen besteg sin trone og utroperen oppløftet sin røst fra sikkerhetens og fredens fristed i den hellige dal.

O dere som følger Bayánen! Frykt den allbarmhjertige. Dette er han som er blitt forherliget av Muḥammad, Guds sendebud, og før ham av Ånden³⁴, og før ham igjen av ham som talte med Gud.³⁵ Dette er Bayánens Punkt som roper høyt foran tronen og sier: “Ved Guds rettferdighet, dere er blitt skapt for å forherlige denne største kunngjøring, denne fullkomne vei som lå skjult i sjelen hos profetene, som ble forvart i hjertet hos Guds utvalgte og skrevet ned av deres Herres herlige Penn, besitteren av navn.”

Si: Dø i deres vrede, o ondsinnede! Sannelig, han har stått frem, han hvis kunnskap intet unndrar seg. Han som har fått den guddommelige kunnskaps åsyn til å omkranses av smil, er kommet. Ved ham blir ytringens rike smykket, ved ham har alle mottagelige sjeler vendt ansiktet mot åpen-

---

³⁴ Jesus.

³⁵ Moses.

baringenes Herre, de som hvilte på knærne, har reist seg, og de giddeløse har styrtet frem for å nå til forvisningens Sinai. Dette er dagen som Gud har bestemt til å være en velsignelse for de rettferdige, en gjengjeldelse for de onde, en velgjerning for de trofaste og et utbrudd av sin vrede for de vantro og de egensindige. Sannelig, han er blitt åpenbart, forlenet med uovervinnelig herredømme av Gud. Han har åpenbart det som intet på jorden eller i himlene kan måle seg med.

Frykt den allbarmhjertige, o Bayánens folk, og begå ikke det som er begått av dem som følger Koranen – de som om dagen og ved nattetid bekjente seg til Guds tro, men som da alle menneskers Herre faktisk viste seg, likevel vendte seg bort fra ham og forkynte en så grusom dom over ham at Moderboken, på gjenkomstens dag, jamret seg såre over hans forfatning. Kom i hu og grunn over disses gjerninger og ord, deres stader og fortjenester og tingene de avstedkom da han som samtalte på Sinai løsnet på tungebåndet, da det ble støtt i basunen, hvorpå alle i himmel og på jord falt i avmakt, med unntak av slike som regnes blant bekreftelsens bokstaver.

O Bayánens folk! Oppgi deres tomme innbilninger og meningsløse forestillinger, se deretter med rettsindighetens øye på hans åpenbarings daglysnings, og betrakt de ting han har manifestert, ordene han har åpenbart på guddommelig vis og lidelsene som har rammet ham ved hans fienders hender. Han er den som villig har godtatt prøvelser av alle slag for å forkynne hans Sak og opphøye hans ord. En gang opplevde han å bli fengslet i landet Ṭá [Ṭihrán], en annen gang i landet Mím [Mázindarán], så atter en gang i det

førstnevnte landet, for Guds Saks skyld, han som skapte himlene. I sin kjærlighet til Guds Sak, han den allmektige, den overmåte gavmilde, døyet han lenker og fotjern.

O Bayánens folk! Har dere glemt mine formaninger, som min Penn har åpenbart og min tunge har ytret? Har dere tusket bort min visshet i bytte for deres tomme innbilninger og min vei for deres selviske begjær? Har dere kastet vekk Guds forskrifter og hans ihukommelse, og har dere forsaket hans lover og forordninger? Frykt Gud, og overgi meningsløse forestillinger til dem som avlet dem, og overlatt overtro til dem som oppdiktet dem, og betenkeligheter til dem som unnfanget dem. Skrid så frem med strålende ansikter og plettfriske hjerter mot den horisont hvorover visshetens dagstjerne skinner klart som befalt av Gud, åpenbaringenenes Herre.

Lovet være Gud som har gjort den største ufeilbarlighet til et vern for sin Saks tempel i skapningens verden og ikke gitt noen som helst en andel i dette høye og sublime stade – et stade som er en kledning som den transcendenteste styrkes fingre har vevet for sitt opphøyede selv. Det passer ingen unntatt ham som sitter på den veldige trone: “Han gjør som han behager”. Den som tar imot og anerkjenner det som i denne stund skrives ned av herlighetens Penn, blir i Guds Bok, han som er Herren over begynnelsen og enden, sannelig regnet blant talsmennene for guddommelig enhet, de som hevder den tanke at Gud er én.

Da strømmen av ord nådde dette trinn, ble den liflige duften av sann kunnskap ført viden om, og den guddommelige enhets dagstjerne strålte frem over hans hellige

ytrings horisont. Salig er den som hans kallen har tiltrukket til herlighetens tinde, som har nærmet seg den endelige hensikt, og som ved den skarpe røsten fra min herlighets Penn har gjenkjent det som Herren over denne verden og den neste har villet. Den som unnlater å drikke av den utsøkte vin som vi har brutt seglet på ved kraften i vårt navn, den altbetvingende, vil være ute av stand til å oppfatte glansen av den guddommelige enhets lys eller å fatte den egentlige hensikt som ligger til grunn for skriftene fra Gud, Herren over himmel og jord, den øverste hersker over denne og den kommende verden. Av den allvitende og allkunnige vil et slikt menneske i Guds Bok bli regnet blant de vantro.

O du ærede spørger!³⁶ Vi bevitner at du på sømmelig vis forholdt deg tålmodig i de dager da Pennen ble avholdt fra å bevege seg og tungen nølte med å fremsette en forklaring vedrørende det underfulle tegn, den største ufeilbarlighet. Du har bedt denne forurettede om å fjerne dets slør og dekke for deg, om å belyse dets mysterium og karakter, dets tilstand og stilling, dets utmerkelse, sublime natur og opphøyethet. Ved Guds liv! Om vi skulle avdekke vitnesbyrdenes perler som ligger gjemt i sine muslingskall i kunnskapens og forvisningens oseaen, eller la det guddommelige mysteriums skjønnheter som er skjult i ytringens kamre i den sanne forståelses paradisi, tre ut av sin bolig, så ville det fra alle kanter oppstå et voldsomt oppstyr blant religionslederne, og du ville bli vitne til at Guds folk ble holdt fast mellom tennene hos slike ulver som har fornektet

---

36 Denne tavlen var stilet til Jalíl-i-Khu'í, en av de tidlige troende i Ádhirbayján, Persia. Etter Bahá'u'lláhs bortgang brøt han Pakten.

Gud både i begynnelsen og enden. Derfor holdt vi ganske lenge Pennen tilbake i samsvar med guddommelig visdom og for å beskytte de trofaste mot dem som har tusket bort himmelske velsignelser mot vantro og har valgt fortapelsens bolig til sitt folk.³⁷

O du søker som er begavet med skarp innsikt. Jeg sverger ved ham som tiltrakk seg skaren i det høye ved kraften i sitt mest opphøyede ord! Sannelig, fuglene som holder til innenfor mitt rikes områder, og duene som bor i min visdoms rosenhage, frembringer slike melodier og triller som er utgrunnelige for alle utenom Gud, Herren over jordens og himmelens riker; og om disse melodiene skulle bli åpenbart i mindre enn et nåløyets omfang, ville tyranniets folk ytre slike baktalelser som ingen blant fordums slekter noensinne har ytret, og ville begå slike gjerninger som ingen i forgangne tider og århundrer noensinne har begått. De har forkastet Guds gaver og hans beviser og har tilbakevist Guds vitnesbyrd og hans tegn. De har fart vill og har fått folket til å fare vill, og oppfatter det ikke. De tilber meningsløse forestillinger, men vet det ikke. De har tatt tomme innbilninger til herre og har forsømt Gud, men forstår ikke. De har forsaket det største oseaan og iler mot vannpytten, men fatter det ikke. De følger sine egne tomme innbilninger idet de vender seg bort fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

Si, ved Guds rettferdighet! Den allbarmhjertige er kommet ikledd makt og herredømme. Ved hans makt har religionene rystet i sine grunnvoller, og ytringens Nattergal

³⁷ Jf. Koranen 14:28-29.

har sunget sin melodi på den sanne forståelses høyeste gren. Sannelig, han som var skjult i Guds kunnskap og nevnes i de hellige skrifter, har vist seg. Si, dette er dagen da han som talte på Sinai, har besteget åpenbaringsens trone, og folket har stått for verdenenes Herre. Dette er dagen da jorden har fortalt sine tidender og blottlagt sine skatter; da oseanene har bragt frem sine perler og Det guddommelige lotustre båret sin frukt; da solen har utstrålt sin glans og månene har spredt sine lys, og himlene har åpenbart sine stjerner og timen sine tegn og oppstandelsen sin fryktelige majestet; da pennene har frigjort sine utstrømninger og åndene har blottlagt sine mysterier. Salig er det menneske som anerkjenner ham og oppnår hans nærvær, og ve slike som forneker ham og vender seg bort fra ham. Jeg bønnfaller Gud om å hjelpe sine tjenere til å vende tilbake til ham. Sannelig, han er tilgiveren, den forlatende, den barmhjertige.

O du som har vendt ansiktet mot riket i det høye og har drukket min forseglede vin fra gavmildhetens hånd! Du skal vite at begrepet "ufeilbarlighet" har tallrike betydninger og ulike stadier. I én forstand kan det anvendes på den som Gud har sikret mot feil. Likeledes anvendes det på enhver sjel som Gud har beskyttet mot synd, overtredelse, opprør, ugudelighet, vantro og lignende. Den største ufeilbarlighet er imidlertid begrenset til den hvis stade er umåtelig opphøyet over forordninger eller forbud og er helliget mot feil og forsømmelser. Han er virkelig et lys som ikke etterfølges av mørke, og en sannhet som ikke innhentes av villfarelse. Om han skulle si at vann er vin, eller at himmel er jord,

eller at lys er ild, så taler han sant, og om det ville det ikke herske noen tvil; og ingen er gitt rett til å dra hans myndighet i tvil eller å si hvorfor eller av hvilken grunn. Gud, verdenenes Herre, vil i sin Bok regne blant de egensindige enhver som kommer med innvendinger. “Sannelig, han skal ikke bli spurt om sine gjerninger, men alle andre skal bli spurt om sine gjerninger.”³⁸ Han er kommet fra den usynlige himmel og bærer banneret “Han gjør hva han vil” og ledsages av maktens og myndighetens hærskarer, mens alle utenom ham plikter å nøye overholde hvilke lover og forordninger som enn er pålagt dem, og skulle noen avvike fra dem, selv så meget som en hårsbredd, ville vedkommendes verk bli gjort til intet.

Betenk og kom i hu den tid da Muḥammad fremstod. Han sa, og hans ord er sant: “Det er en plikt for menneskene mot Gud å dra på pilegrimsreise til Huset³⁹.”⁴⁰ Og det er likeledes den daglige bønn, faste og de lover som skinte frem over horisonten i Boken fra Gud, verdens Herre og den sanne oppdrager for jordens folk og slekter. Det påhviler alle å adlyde ham i hva enn Gud har forordnet; og hvem som enn fornektet ham, har unnlatt å tro på Gud, på hans vers, på hans sendebud og på hans bøker. Om han skulle uttale at rett er galt eller at fornektelse er tro, så sier han sannheten som befalt av Gud. Dette er et stade der synder eller overtredelser hverken finnes eller nevnes. Betenk du det velsignede, det guddommelig åpenbarte vers der valfart

---

38 Jf. Koranen 21:23.

39 Mekka.

40 Koranen 3:97.

til Huset pålegges alle. Det påhvilde de bemyndigede etter ham⁴¹ å overholde hva som enn var blitt dem foreskrevet i Boken. Ingen gis rett til å avvike fra Guds lover og forordninger. Gud, Herren på den veldige trone, regner i sin Bok enhver som avviker fra dem, blant overtrederne.

O du som har festet blikket på Guds Saks demringssted! Vit for visst at Guds vilje ikke begrenses av folkets målestokk, og Gud vandrer ikke på deres veier. Snarere påhviler det alle å holde seg tett til Guds strake sti. Om han skulle uttale at høyre er venstre, eller at sør er nord, så taler han sant, og om det hersker det ingen tvil. Sannelig, han skal lovprises i sine gjerninger og adlydes i sine befalinger. Han har ingen partner i sin dom, ei heller noen hjelper i sitt herredømme. Han gjør hva enn han vil, og forordner hva enn han behager. Du skal videre vite at alle andre enn ham er blitt skapt ved kraften i et ord fra hans nærvær, mens de ut fra seg selv hverken har bevegelse eller stillstand, unntatt etter hans befaling og ved hans tillatelse.

O du som svever i kjærlighetens og vennskapets atmosfære og har blikket festet på lyset fra din Herres åsyn, skaperverkets konge! Gi Gud takk, for han har avdekket for deg det som var skjult og forvart i hans kunnskap, slik at alle kan bli klar over at han i sin ypperste ufeilbarlighets rike ikke har tatt seg noen partner eller rådgiver. Han er i sannhet daglysningen for guddommelige forskrifter og bud og utspringet for kunnskap og visdom, mens alle andre enn

---

41 Muḥammad.

ham kun er hans undersætter og er underlagt hans styre, og han er den ypperste hersker, forordneren, den allvitende, den allkunnige.

Hva deg angår, når du henrykkes av de åpenbarte versenes belivende luftninger og henføres av det rene, livgivende vann som frembys av din Herres gavmilde hånd, den suverene hersker på oppstandelsens dag, da oppløft din røst og si:

O min Gud! O min Gud! Jeg takker deg for at du har vist meg veien til deg, har veiledet meg til din horisont, har fremsatt din sti klart for meg, har åpenbart ditt vitnesbyrd for meg og satt meg i stand til å vende ansiktet mot deg, mens flesteparten av de lærde og geistlige blant dine tjenere sammen med slike som følger dem, har vendt seg bort fra deg, uten det minste bevis eller vitnemål fra deg. Velsignet være du, o navnenes Herre, og ære være deg, o himlenes skaper, for ved kraften i ditt navn, den selvbestående, har du gitt meg å drikke av din forseglede vin, har gjort at jeg nærmet meg deg og har satt meg i stand til å gjenkjenne din ytrings daglysning, manifestasjonen av dine tegn, utspringet for dine lover og bud og kilden til din visdom og dine gaver. Velsignet er det land som er blitt foredlet av dine fottrinn, der ditt herredømmes trone blir satt og duften fra din kledning sprer seg. Ved din herlighet og velde, ved din makt og kraft, jeg ønsker meg ikke syn for annet enn å skue din skjønnhet, ei heller hørsel for annet enn å lytte til din kallen og dine vers.

O min Gud! O min Gud! Utelukk ikke øynene fra det du har skapt dem for, ei heller ansiktene fra å vende seg til din

horisont, eller fra å frembære sin hyllest ved din majestetets portaler, eller fra å tre frem for din trones nærvær, eller fra å bøye seg for stråleglansen fra din gavmildhets dagstjerne.

Jeg er, o min Herre, den hvis hjerte og sjel, hvis lemmer, hvis indre og ytre tunge vitner om din enhet og om at du er én, gir vitnesbyrd om at du er Gud, og at der ingen Gud er uten deg. Du frembragte menneskeheten til å kjenne deg og til å tjene din Sak, så deres stade derved kan høynes på din jord og deres sjeler bli foredlet i kraft av de ting du har åpenbart i dine skrifter, dine bøker og dine tavler. Men ikke før hadde du manifestert deg og åpenbart dine tegn, så vendte de seg bort fra deg og avviste deg og forkastet det du avdekket for deres øyne ved din makts og din krafts styrke. De reiste seg for å tilføye deg skade, for å slukke ditt lys og kvele flammen som luer i din brennende busk. Deres skjensel ble så grov at de sammensverget seg for å utgyte ditt blod og ærekrenke deg. Og på samme vis handlet han⁴² som du hadde fostret med din miskunns hånd, hadde beskyttet mot fortred fra de opprørske blant dine skapninger og de egensindige blant dine tjenere, og som du hadde gitt oppgaven med å skrive ned dine hellige vers for din trone.

Akk og ve, akk og ve for de ting han forøvet i dine dager i en slik utstrekning at han krenket din Pakt og ditt testament, forkastet ditt hellige skrift, reiste seg i opprør og begikk det som fikk ditt rikes beboere til å jamre seg. Knapt hadde han så funnet sine forhåpninger knust og fornemmet lukten av total fiasko, før han oppløftet sin røst og uttalte det som vakte rådvillhet hos dine utvalgte, som er deg nær,

42 Mirzá Yahyá.

og hos innvånerne av herlighetens paulun.

Du ser, o min Gud, at jeg vrir meg i vånde i støvet, lik en fisk. Frels meg, ha barmhjertighet med meg, o du hvis hjelp påkalles av alle mennesker, o du som i ditt grep har tøylene til makt over alle menn og kvinner. Når enn jeg grunner over mine graverende mangler og mine store overtredelser, angripes jeg av fortvilelse fra alle kanter, og når enn jeg stanser opp for å grunne over din gavmildhets oseaan og din nådes himmel og din kjærlige medlidenhets dagstjerne, innånnder jeg angen av håp fra høyre og venstre, fra nord og sør, som om enhver skapt ting gir meg frydefulle tidender om at skyene på din barmhjertighets himmel vil nedsende sitt regn over meg. Ved din makt, o du som er de oppriktiges bærende støtte og den attråede for dem som har nær adgang til deg! Dine mangfoldige gunstbevisninger og velsignelser og åpenbaringene av din nåde og miskunn har i sannhet gjort meg modig. Hvordan kan ellers det rene intet lovprise hans navn som ved et ord har frembragt skaperverket, og hvordan kan en flyktig skapning opphøye ham som har vist at ingen beskrivelse noensinne kan finne uttrykk for ham, og at ingen lovord kan prise hans herlighet? Han har fra evighet vært umåtelig opphøyet over sine skapningers forstand og helliget fra sine tjeneres forestillinger.

O Herre! Du ser denne livløse for ditt åsyn; innrøm ham, ved din gavmildhet og din rikelige gunst, å ikke berøves det evige livs kalk. Og du ser denne hjemsoekte stå for din trone; vis ham ikke bort fra din helbredelses oseaan. Jeg bønnfaller deg, gjør meg til alle tider og under alle forhold i stand til å komme deg i hu, å lovprise ditt navn og tjene din Sak,

skjønt jeg godt vet at hva som enn utgår fra en tjener, aldri kan overskride hans sjels begrensninger, ei heller anstå din herskermakt eller være din herlighets og din majestets kongesete verdig.

Din makt vitner for meg! Om det ikke var for å synge din pris, ville tungen være meg til ingen nytte, og om det ikke var for å yte deg tjeneste, ville min tilværelse ikke være meg til gagn. Om det ikke var for fryden over å skue ditt herlighetsrikes strålende glans, hvorfor skulle jeg sette pris på synet? Og om det ikke var for gleden ved å låne øre til din overmåte sødmefylte stemme, til hvilken nytte er vel hørselen?

Akk og ve! Akk og ve! Jeg vet ikke, o min Gud, min bærende støtte, mitt hjertes attrå, hvorvidt du har forordnet for meg det som vil vederkvege mine øyne, glede mitt bryst og fryde mitt hjerte, eller om din ugjenkallelige beslutning, o evighetens konge og alle nasjoners suverene Herre, vil utelukke meg fra å fremstille meg for din trone. Jeg sverger ved din herlighet og majestet og ved ditt herrevelde og din kraft at mørket ved å være fjernt fra deg har ødelagt meg. Hva har skjedd med din nærhets lys, o ethvert forstandig hjertes attrå? Den pinefulle smerten ved å være adskilt fra deg har fortært meg. Hvor er det strålende lyset fra gjenforeningen med deg, o du, den hjertenskjære for dem som er deg helt og fullt hengivne?

Du ser, o min Gud, hva som er vederfart meg på din sti ved deres hender som har fornektet din sannhet, har krenket din Pakt, kommet med innsigelser mot dine tegn, forkastet velsignelsene du skjenket, mistrodd versene du

sendte ned og nektet å godkjenne vitnesbyrdet du avgav.

O Herre! Min tunges tunge og mitt hjertes hjerte og min ånds ånd og mitt ytre og innerste vesen vitner om din enhet og om at du er én, om din kraft og din allmakt, om din storhet og ditt herredømme, og bekrefter din herlighet, høyhet og myndighet. Jeg bevitner at du er Gud, og at der ikke er noen annen Gud utenom deg. Fra evighet har du vært en skatt skjult for menneskers syn og sinn, og det vil du for evig og alltid forbli. Jordens makter kan aldri være til hinder for deg, ei heller kan nasjonenes styrke skremme deg. Du er den som har åpnet kunnskapens dør for dine tjeneres ansikt, så de kan gjenkjenne ham som er din åpenbarings dagstjerne, dine tegns demringssted, din manifestasjons himmel og din guddommelige skjønnhets sol. I dine hellige bøker, i dine skrifter og dine ruller har du lovet alle folk i verden at du selv skal stå frem og fjerne herlighetens slør fra ditt åsyn, slik du kunngjorde i dine ord til din venn⁴³, ved hvem åpenbaringsens dagstjerne skinte klart over horisonten i Hġjáz og den guddommelige sannhets gryende lys kastet sin glans blant alle mennesker og forkynte: “den Dag da menneskene skal stå frem for all verdens Herre”.⁴⁴ Og før Muġammad meddelte du disse gode tidender til ham som talte med deg⁴⁵, og sa: “Før ditt folk fra mørket til lyset, og påminn dem om Herrens dager”.⁴⁶ Enn videre forkynte du denne sannheten for Ånden⁴⁷ og for dine profeter og dine sendebud, både i den fjerne og i den nyere fortid. Dersom

---

43 Muġammad.

44 Koranen 83:6.

45 Moses.

46 Koranen 14:5.

47 Jesus.

alt det du har sendt ned i forherligelse av denne største ihukommelse, denne store kunngjøring, skulle strømme frem fra din mest opphøyede Penns kilde, ville innvånerne av kunnskapens og forståelsens byer miste både mål og mæle, med unntak av slike som du ville frelse ved din veldes kraft og ville beskytte som et tegn på din rike gunst og din nåde. Jeg bevitner at du i sannhet har holdt ditt løfte og åpenbart ham hvis komme ble forutsagt av dine profeter, dine utvalgte og dem som tjener deg. Han er kommet fra herlighetens og kraftens himmel med dine tegns bannere og dine vitnesbyrds faner hevet. Ved din ubetvingelige makts og styrkes kraft stod han opp for alle menneskers ansikt og kalte hele menneskeheten til den transcendentente herlighets tinde og til den aller høyeste horisont på en slik måte at hverken de geistliges undertrykkelse eller herskernes angrep maktet å avskrekke ham. Han reiste seg med ubøyelig beslutsomhet, løsnet tungebåndet og forkynte med rungende røst: "Han som er den overmåte gavmilde, er kommet og farer på skyene i det høye. Tre frem, o jordens folk, med skinnende ansikter og strålende hjerter!"

I sannhet stor er velsignelsen for den som oppnår ditt nærvær, drikker gjenforeningens vin frembudt av din gavmildhets hånd, innånder duften av dine tegn, løsner tungebåndet og synger din pris, svever høyt i dine himler, henføres av din stemmes sødme, får adgang til det mest opphøyede paradiset og oppnår åpenbarings og visjonens stade for din majestets trone.

Jeg bønnfaller deg ved den største ufeilbarlighet, som du har valgt til å være din åpenbarings daglysning, og ved ditt

mest opphøyede Ord, ved hvis kraft du frembragte skaperverket og åpenbarte din Sak, og ved dette navn, som har fått alle andre navn til å vånde seg høylytt og vismennenes lemmer til å skjelve – jeg bønnfaller deg om å løsrive meg fra alt annet enn deg, på en slik måte at jeg ikke kan bevege meg uten i samsvar med din viljes velbehag, og ikke tale unntatt på ditt forsetts befaling, og intet annet høre enn de ord som priser og forherliger deg.

Jeg lovpriser ditt navn, o min Gud, og fremfører takksigelser til deg, o min attrå, for du har satt meg i stand til klart å oppfatte din strake sti, har avslørt din store kunngjøring for mine øyne og hjulpet meg til å vende ansiktet mot din åpenbarings daglysning og din Saks kildevell, mens dine tjenere og ditt folk vendte seg bort fra deg. Jeg trygler deg, o Herre over evighetens rike, ved den skarpe stemmen fra herlighetens Penn, og ved den flammende ild som roper høyt fra det grønne tre, og ved Arken som du har valgt særskilt for Bahás folk, om å gi at jeg kan forbli standhaftig i min kjærlighet til deg, kan være vel tilfreds med hva du enn har foreskrevet meg i din Bok, og kan stå fast i tjeneste for deg og dine elskede. Hjelp derfor nådigst dine tjenere, o min Gud, til å gjøre det som vil tjene til å opphøye din Sak og vil sette dem i stand til å overholde hva du enn har åpenbart i din Bok.

Sannelig, du er styrkens Herre, du er mektig til å forordne hva enn du vil, og i ditt grep holder du tøylene til alle skapte ting. Ingen annen Gud er der enn deg, den allmektige, den allvitende, den allvise.

O Jalíl! For dine øyne har vi avslørt havet og dets bølger,

solen og dens glans, himlene og deres stjerner, muslingene og deres perler. Takk Gud for så stor en gave, så nådig en gunst, som har gjennomsyret den ganske verden.

O du som har vendt ansiktet mot mitt åsyns strålende glans! Uklare innbilninger har omsluttet jordens innvånere og avskåret dem fra å vende seg mot visshetens horisont og dens klarhet og dens manifestasjoner og dens lys. Meningsløse forestillinger har holdt dem tilbake fra ham som er den selvbestående. De taler som tilskyndet av sine egne nykker og forstår ikke. Blant dem er de som har sagt: “Er versene blitt sendt ned?” Si: “Ja, ved ham som er himmelens Herre!” “Er timen kommet?” “Ja, enn mer; den er over, ved ham som er åpenbareren av klare tegn! Sannelig, det uunngåelige er kommet, og han, den sanne, har vist seg, med bevis og vitnesbyrd. Sletten er avdekket, og menneskeheten er såre opprørt og forferdet. Det har brutt ut jordskjelv, og folkestammene har våndet seg av frykt for Gud, styrkens Herre, den altbetvingende.” Si: “Det bedøvende basunstøt har gjallet, og dagen tilhører Gud, den ene, den uhemmede.” Og de sier: “Har katastrofen inntruffet?” Si: “Ja, ved herrenes Herre!” “Har oppstandelsen funnet sted?” “Ja, enn mer; han som er den selvbestående, har vist seg med sine tegns rike.” “Ser du mennesker strukket til jorden?” “Ja, ved min Herre, den høyeste, den herligste!” “Er trestubbene blitt rykket opp med rot?” “Ja, enn mer; fjellene er blitt smuldret til støv; ved ham, egenskapenes Herre!” De sier: “Hvor er paradiset, og hvor er helvete?” Si: “Det ene er gjenforening med meg; det andre er ditt eget selv, o du som tilskriver Gud en partner, og tviler.” De sier: “Vi ser

ikke vekten.” Si: “Visselig, ved min Herre, barmhjertighetens Gud! Ingen kan se den unntatt slike som er inngitt innsikt.” De sier: “Har stjernene falt?” Si: “Ja, mens han som er den selvbestående, bodde i mysteriets land.⁴⁸ Ta dere i akt, dere som er utstyrt med dømmekraft!” Alle tegnene fremkom da vi trakk styrkens hånd frem fra majestetens og maktens brystfold. Sannelig, utroperen har ropt, da den lovede tid kom, og de som har gjenkjent Sinais herligheter, har falt i avmakt i tvilrådighetens ødemark overfor din Herres fryktinngytende velde, skaperverkets Herre. Hornet spør: “Er det støtt i basunen?” Si: “Ja, av åpenbaringsens konge, da han besteg tronen i sitt navn, den allbarmhjertige.” Mørket er forjaget av det gryende lys fra din Herres barmhjertighet, han som er kilden til alt lys. Den allbarmhjertiges bris har viftet, og sjelene er levendegjort i sine legemers graver. Således er befalingen blitt fullbyrdet av Gud, den mektige, den godgjørende. De som forkaster sannheten, har sagt: “Når ble himmelen flerret?” Si: “Mens dere lå i gjenstridighetens og villfarelsens graver.” Blant de vantro er han som gnir seg i øynene og ser mot høyre og mot venstre. Si: “Blindet er du. Intet tilfluktssted har du å flykte til.” Og blant dem er han som sier: “Er menneskene blitt samlet?” Si: “Ja, ved min Herre, mens du lå i de tomme innbilningers vugge.” Og blant dem er han som sier: “Er Boken blitt nedsendt ved den sanne tros kraft?” Si: “Den sanne tro selv er forbløffet. Vær bange, o dere mennesker med et forstandig hjerte!” Og blant dem er han som sier: “Er jeg blitt samlet sammen med andre, blind?” Si: “Ja, ved ham som farer på skyene!” Paradis

---

⁴⁸ Adrianopel.

er smykket med mystiske roser, og helvete er bragt til å blusse ved de ugudeliges ild. Si: "Lyset har strålt frem fra åpenbaringens horisont, og hele jorden er blitt opplyst ved hans komme som er Herren over Paktens dag!" Tvilerne er omkommet, mens den som lot seg lede av forvissningens lys og vendte seg til visshetens daglysning, har vokst i velmakt. Velsignet er du som har festet blikket på meg, på grunn av denne tavle som er sendt ned for deg – en tavle som får menneskesjelene til å sveve. Fest den i minnet, og fremsi den. Ved mitt liv! Den er en dør til din Herres barmhjertighet. Vel er det med den som fremsier den ved aftenstid og når det gryr av dag. Vi hørte sannelig din lovprisning av denne Sak, ved hvilken kunnskapens fjell ble sønderknust og menneskenes føtter mistet festet. Min herlighet være med deg og med hver den som har vendt seg til den allmektige, den overmåte gavmilde. Tavlen er avsluttet, men emnet er ikke uttømt. Vær tålmodig, for din Herre er tålmodig.

Dette er vers som vi sendte ned tidligere, og vi har sendt dem til deg så du kan bli kjent med hva deres løgnaktige tunger har talt, da Gud kom til dem med makt og herredømme. De tomme innbilningers grunnvoller skalv, og de meningsløse forestillingers himmel ble flerret, og dog er folket i tvil og strides med ham. De har fornektet Guds vitnesbyrd og hans bevis etter at han kom fra kraftens himmel med sine tegns rike. De har kastet fra seg det som var foreskrevet, og har begått det som var blitt dem forbudt i Boken. De har forlatt sin Gud og klynget seg til sine begjær. De har i sannhet kommet på avveier og farer vill. De leser

versene og fornekker dem. De ser de klare tegn og vender seg bort. De har virkelig fortapt seg i besynderlig tvil.

Vi har formant våre elskede å frykte Gud, en frykt som er utspringet for alle gode gjerninger og dyder. Den leder rettferdighetens hærskarer i Bahás stad. Lykkelig er den som har trådt inn i skyggen av dens lysende fane og tatt et fast grep i den. Han er sannelig blant Den karmosinrøde arks følgesvenner, som er nevnt i Qayyúm-i-Asmá.

Si: O Guds folk! Smykk deres templer med pålitelighetens og fromhetens pryde. Hjelp så deres Herre med de gode gjerningers og en rosverdig karakters hærskarer. Vi har gitt dere forbud mot splid og strid i mine bøker og mine skrifter og mine ruller og mine tavler, og ved det har vi ikke ønsket annet enn opphøyelse og fremgang for dere. Om dette vitner himlene og deres stjerner, og solen og dens glans, og trærne og deres blader, og havene og deres bølger, og jorden og dens skatter. Vi ber Gud om å stå sine elskede bi og hjelpe dem i det som anstår dem på dette velsignede, dette veldige og underfulle stede. Enn videre bønnfaller vi ham om nådigst å gjøre dem som omgir meg i stand til å overholde det som min herlighets Penn har pålagt dem.

O Jalíl! Min herlighet og mitt kjærlige forsyn være med deg. Vi har sannelig pålagt folk å gjøre det som er tilbørlig og sømmelig, og dog har de begått slike ting som har fått mitt hjerte og min Penn til å jamre seg. Vend øret til det som er nedsendt fra min viljes himmel og mitt velbehags rike. Jeg sørger ikke på grunn av mitt fangenskap, ei heller på grunn av de ting som har skjedd meg ved mine fienders

hender. Nei, mine sorger skyldes dem som hevder å være beslektet med meg og dog begår det som får mine klagerop til å lyde og mine tårer til å strømme. Vi har gitt dem mange formaninger i ulike tavler og bønnfaller Gud om nådigst å stå dem bi, å gjøre dem i stand til å nærme seg ham og å styrke dem i det som ville gi hjertene fred og sjelene ro og avholde deres hender fra hva som enn anstår hans dager dårlig.

Si, o mine elskede i mine land! Lån øre til rådene fra ham som formaner dere for Guds skyld. Han har i sannhet skapt dere, har åpenbart for deres øyne det som opphøyer dere og fremmer deres interesser. Han har gjort sin strake sti kjent for dere og underrettet dere om sin store kunngjøring.

O Jalíl! Forman menneskene å frykte Gud. Ved Gud! Denne frykt er den øverste befalingsmann i din Herres hær. Dens hærskarer er en rosverdig karakter og gode gjerninger. Ved den er menneskehjertenes byer blitt åpnet gjennom tidsaldre og århundrer og herskermaktens og seierens faner løftet over alle andre faner.

For deg vil vi nå berette om påliteligheten og dens stade, slik dette betraktes av Gud, din Herre, Herren på den veldige trone. En dag begav vi oss til vår grønne øy. Ved ankomsten så vi at dens bekker strømmet, at trærne der var frodige, og at sollyset spilte midt iblant dem. Idet vi vendte ansiktet mot høyre, så vi det som pennen ikke makter å beskrive; ei heller kan den skildre det som menneskehetens Herres øyne var vitne til på dette overmåte helliggjorte, dette overmåte sublime, velsignede og mest opphøyede sted. Da vi så vendte oss mot venstre, skuet vi en av skjønnhetene fra det høyeste

paradis som, stående på en søyle av lys, ropte høyt og sa: “O jordens og himmelens innvånere! Se min skjønnhet og utstråling, min åpenbaring og glans. Ved Gud, den sanne! Jeg er påliteligheten og dens åpenbaring og skjønnhet. Jeg vil belønne hver den som vil være tro mot meg og anerkjenne min rang og mitt stade og holde fast ved min kjortelsøm. Jeg er den største pryd for Bahás folk og herlighetens kledning for alle som er i skapningens rike. Jeg er det ypperste middel til verdens fremgang og forvisningens horisont for alle vesener.” Således har vi sendt ned til deg det som vil dra mennesker nærmere skapningens Herre.

Den høyestes Penn veksler fra det veltalende språk⁴⁹ til det lysende⁵⁰ slik at du, Jalíl, kan verdsette din Herres milde barmhjertighet, han den uforlignelige, og kan være av dem som er virkelig takknemlige.

O du som har festet blikket på den overmåte herlige horisont! Ropet har lydt, men tallet på hørende ører er begrenset, ja, ikke-eksisterende. Denne forurettede befinner seg i ormens gap, og dog unnlater han ikke å nevne Guds elskede. Så ille har våre lidelser i disse dager vært at skaren i det høye beveges til tårer og klagerop. Hverken verdens gjenvordigheter eller skaden påført av dens nasjoner kunne avskrekke ham som er evighetens konge, fra å la sin appell lyde eller forpurre hans hensikt. Da de som i årevis hadde gjemt seg bak slør, merket at Sakens horisont strålte i sin prakt, og at Guds ord var altgjennomtrengende, styrtet de frem, og med ondskapens sverd anrettet de slik skade som

49 Arabisk.

50 Persisk.

ingen penn kan skildre eller noen tunge beskrive.

De som dømmer rett og rimelig, bevitner at siden Sakens tidlige dager har denne forurettede reist seg, utilsløret og strålende, for ansiktet på konger og borgere, herskere og geistlige, og med rungende røst kalt alle mennesker til den strake sti. Han har ikke hatt noen til å bistå seg utenom sin Penn, ei heller noen annen hjelper enn seg selv.

De som er uvitende om hensikten og meningen med Guds Sak eller er likegyldige overfor den, har gjort opprør mot ham. Slike mennesker er de forvarslere om ondt som Gud har nevnt i sin Bok og sine tavler, og mot hvis påvirkning, høylytte roping og bedrag han har advart sitt folk. Vel er det med dem som, overfor ihukommelsen av evighetens Herre, betrakter verdens folk som det ytterste intet, som en bortglemt ting, og holder et godt grep om Guds faste håndtak på en slik måte at hverken tvil eller dulgte hentydninger, ei heller sverd eller kanoner, kunne holde dem tilbake eller berøve dem hans nærvær. Salige er de standhaftige; salige er de som står støtt i hans tro.

Som svar på din forespørsel har herlighetens Penn nådigst beskrevet den største ufeilbarlighets stadier og grader. Hensikten er at alle bør vite for visst at profetenes Segl⁵¹ – måtte alles sjeler foruten hans egen bli ofret for hans skyld – er uten noen like, jevnbyrdig eller partner i sitt eget stade. De hellige⁵² – måtte Guds velsignelser være over dem – ble skapt ved kraften i hans ord, og de var etter ham de lærd-

---

51 Muḥammad.

52 Imámene.

este og mest fremragende blant folket, og deres stade er den ytterste treldom. Den guddommelige essens, helliget over enhver sammenligning og likhet, er befestet i Profeten, og Guds innerste virkelighet, opphøyet over enhver likemann eller partner, er åpenbar i ham. Dette er den sanne enhets og den virkelige ene-eksistensens stade. Tilhengerne av den tidligere religionsordning feilet storlig i å tilegne seg en fullgod forståelse av dette stedet. Det første punkt⁵³ – måtte alles liv foruten hans eget bli ofret for hans skyld – sier: “Om ikke profetenes Segl hadde ytret ordet ‘etterfølgelse’, ville et slikt stade ikke ha blitt skapt.”

I fordums dager gav folket Gud likemenn, selv om de hevdet å tro på hans enhet; og skjønt de var de mest uvitende blant mennesker, anså de seg selv for å være de dyktigste. Men som et tegn på guddommelig refselse av disse aktløse er deres feilaktige trosforestillinger og bestrebelse på denne dommens dag gjort klare og åpenlyse for ethvert menneske med dømmekraft og forstand.

Bønnfall Gud, den sanne, om at han nådigst kan beskytte tilhengerne av denne åpenbaring mot de tomme innbilinger og forkvaklede forestillinger hos slike som tilhører den tidligere tro, og ikke berøve dem stråleglansen fra den sanne enhets dagstjerne.

O Jalíl! Han som verden har krenket, forkynner nå: Rettferdighetens lys er fordunklet, og rettskaffenhetens sol er skjult av slør. Røveren opptar beskytterens og vokterens sete, og de trofastes stilling er kapret av forræderen. For et år siden hersket en undertrykker over denne byen og voldte

---

53 Báb.

en ny skade hvert et øyeblikk. Ved Herrens rettferdighet! Han gjorde det som satte skrekk i menneskenes hjerter. Men for herlighetens Penn har verdens tyranni aldri vært en hindring og vil ingensinne bli det. I vår nådes og mis-kunns fylde har vi for verdens herskere og ministre særskilt åpenbart det som bidrar til trygghet og beskyttelse, sinnsro og fred; kan hende vil menneskenes barn være trygge for undertrykkelsens onder. Han er sannelig beskytteren, hjelperen, seiergiveren. Det påhviler mennene i Guds Rettferdighets hus å ha blikket festet dag og natt på det som har skint frem fra herlighetens Penn for å oppdra folkeslag, oppbygge nasjoner, beskytte mennesket og trygge dets ære.

Den første isbråq

Da visdommens dagstjerne steg opp over Guds hellige religionsordnings horisont, ytret den disse overmåte herlige ord: De som besitter rikdom og er forlenet med makt og myndighet, må vise den dypeste aktelse for religion. I sannhet, religion er et strålende lys og en uinntagelig høyborg til beskyttelse og velferd for verdens folk, for gudsfrykten ansporer mennesket til å holde fast ved det som er godt og sky alt ondt. Skulle religionens lampe bli formørket, vil kaos og forvirring følge, og rimelighetens, rettferdighetens, roens og fredens lys opphøre å skinne. Om dette vil ethvert virkelig forstandig menneske bære vitnesbyrd.

Den annen isbråq

Vi har pålagt hele menneskeheten å opprette den største fred, det sikreste av alle midler for å beskytte menneske-

heten. Verdens herskere bør holde fast ved den, alle som én, for den er det ypperste redskap som kan trygge alle folks og nasjoners sikkerhet og velferd. De manifesterer sannelig Guds makt og er hans myndighets daglysninger. Vi bønnfaller den allmechtige om at han nådigst kan bistå dem i det som bidrar til velvære for deres undersåtter. En uttømmende forklaring om denne saken er tidligere blitt fremført av herlighetens Penn; vel er det med dem som handler deretter.

Den tredje isbráq

Det påhviler alle å overholde Guds hellige bud, for de er verdens livskilde. Den guddommelige visdoms himmel blir opplyst av rådslagningens og medlidenhetens to himmellys, og verdensordenens tronhimmel hviler på de to søylene belønning og straff.

Den fjerde isbráq

De hærskarer som kan bringe seier i og for denne åpenbaring, er de prisverdige gjerningers og en rettsindig karakters hærskarer. Disse hærskarers leder og befalingsmann har alltid vært gudsfrykten, en frykt som omfatter alle ting og hersker over alle ting.

Den femte isbráq

Regjeringer bør gjøre seg grundig kjent med forholdene for dem de styrer over og gi dem stillinger etter fortjeneste og verd. Det pålegges alle herskere og overhoder å overveie denne saken med den største omhu, slik at forræderen ikke skal kunne tilrane seg den trofastes stilling, og at utplynd-

rerer heller ikke kan styre i den pålideliges sted. Blant embetsmennene som tidligere har bestyrt dette største fengsel, var noen Gud skje lov prydet med rettferdighet; hva andre angår, tar vi vår tilflukt til Gud. Vi bønnfaller den ene sanne Gud om å lede dem alle som én, så de kan hende ikke skal berøves troens og pålidelighetens frukt, ei heller holdes borte fra rettsindighetens og rettferdighetens lys.

Den sjette isbráq

er forening og enighet blant menneskenes barn. Fra tidenes morgen har enhetens lys kastet sin guddommelige glans over verden, og det fremste middel til å fremme denne enheten består i at verdens folkeslag forstår hverandres skrift og tale. I tidligere epistler har vi pålagt tillitsmennene i Rettferdighetens hus å enten velge ett språk blant de nåværende eller å innføre et nytt, og likeledes å velge et felles skriftsystem, som begge bør læres på alle skoler i verden. Dermed vil jorden bli betraktet som ett land og ett hjem. Den herligste frukt på kunnskapens tre er dette opphøyede ord: Dere er alle frukter på ett tre og blader på én gren. La ikke et menneske rose seg av å elske sitt land, la ham heller rose seg av å elske menneskeslekten. Angående dette har vi tidligere åpenbart det som er midlet til å bygge verden opp på ny og forene nasjonene. Salige er de som når der hen. Salige er de som handler deretter.

Den sjuende isbráq

Herlighetens Penn gir råd til alle vedrørende under-

visningen og oppfostringen av barn. Se hva Guds vilje har åpenbart ved vår ankomst til fengselsbyen og nedtegnet i Den helligste bok.⁵⁴ Enhver far er pålagt å gi sin sønn og datter undervisning i kunsten å lese og skrive og i alt som er fastsatt i Den hellige tavle. Den som setter til side det han er pålagt, fra ham skal de betrodde forvaltere ta det som behøves til deres undervisning, såfremt han er velstående. I motsatt fall hviler saken på Rettferdighetens hus. Vi har sannelig gjort det til et tilfluktssted for de fattige og trengende. Den som oppdrar sin sønn eller en annens sønn – det er som om han hadde oppdratt en av mine egne sønner; med ham være min herlighet, min miskunn, min nåde, som har favnet verden.

Den åttende isbráq

Denne tekst, som nå skrives av herlighetens Penn, regnes som en del av Den helligste bok: Mennene i Guds Rettferdighets hus er blitt overgitt folkets anliggender. De er i sannhet Guds betrodde forvaltere blant hans tjenere og myndighetens daglysninger i hans land.

O Guds folk! Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder. Siden hver dag byr på et nytt problem og det for hvert problem finnes en tjenlig løsning, bør slike anliggender henvises til Rettferdighetens hus, så dets medlemmer kan handle i samsvar med tidens behov og krav. De som reiser seg for å tjene Guds Sak for hans skyld, er mottagerne av guddommelig inspirasjon fra

⁵⁴ Kitáb-i-Aqdas.

det usette rike. Det påhviler alle å være lydige mot dem. Alle statsanliggender bør henvises til Rettferdighetens hus, men gudsdyrkelsen må skje i samsvar med hva Gud har åpenbart i sin Bok.

O Bahás folk! Dere er Guds kjærlighets demringssteder og hans miskunnets daglysninger. Tilsmuss ikke tungen ved å forbanne og skjelle ut noen sjel, og vøkt øynene mot det som ikke er sømmelig. Legg frem det som dere har. Hvis det blir tatt vel imot, er hensikten oppnådd; hvis ikke, er innvendinger forgjeves. La vedkommende sjel i fred, og vend dere til Herren, beskytteren, den selvbestående. Vær ikke opphav til sorg, enn si splid og strid. Vi nærer det håp at dere kan få sann undervisning i ly av hans milde omsorgs tre og handle i samsvar med det som Gud ønsker. Dere er alle bladene på ett tre og dråpene i ett hav.

Den niende isbráq

Som åpenbart fra Guds hellige viljes himmel er hensikten med religion å opprette enhet og enighet blant verdens folk; la den ikke bli årsak til splid og strid. Guds religion og hans guddommelige lov er de sterkeste redskaper og de sikreste midler til å få enhetens lys til å demre blant menneskene. Fremskritt for verden, utvikling av nasjonene, ro for folkeslagene og fred for alle som bor på jord, er blant Guds prinsipper og forordninger. Religion skjenker menneskene den kosteligste av alle gaver, tilbyr velferdens beger, formidler evig liv og lar uforgjengelige goder regne over menneskeheten. Det påhviler verdens overhoder og herskere, og i særdeleshet tillitsmennene i Guds Rettferdighets

hus, å bestrebe seg av alle krefter på å trygge dens stilling, fremme dens interesser og høyne dens stade i verdens øyne. Det tilligger dem likeledes å undersøke forholdene for sine undersätter og gjøre seg kjent med sakene og aktivitetene innenfor de ulike samfunn i sine riker. Vi oppfordrer dem som manifesterer Guds kraft – fyrstene og herskerne på jorden – til å våkne til dåd og gjøre alt i sin makt slik at de kanskje kan fjerne uenighet fra denne verden og opplyse den med enighetens lys.

Det påhviler alle å holde godt fast ved og å overholde det som har strømmet frem fra vår overmåte opphøyede penn. Gud, den sanne, vitner for meg, og hvert eksisterende atom bevegtes til å vitne om at slike midler som fører til at jordens folk løftes, gjør fremskritt, utdannes, beskyttes og gjenreises, er blitt klart fremsatt av oss og finnes åpenbart i de hellige bøker og tavler fra herlighetens Penn.

Vi bønnfaller Gud om nådigst å stå sine tjenere bi. Det denne forurettede venters av alle, er rettferdighet og rimelighet. La ingen være tilfreds med kun å høre; heller sømmer det seg for alle å overveie det som denne forurettede har åpenbart. Jeg sverger ved ytringens dagstjerne, som skinner over horisonten fra den allbarmhjertiges rike: om det hadde vært noen fortolker eller taler å se, ville vi ikke ha gjort oss til gjenstand for folkets klander, spott og baktalelse.

Da vi kom til 'Iráq, fant vi Guds Sak nedsunket i dyp sløvhet, og den guddommelige åpenbarings bris hadde stilnet. De fleste troende var svake og motløse – ja, fullstendig fortapte og døde. Derfor ble det nok en gang støtt i basunen, hvorpå storhetens Tunge ytret disse velsignede ord:

“Vi har latt basunen lyde for annen gang.” Dermed ble den ganske verden belivet ved den guddommelige åpenbarings og inspirasjons opplivende luftninger.

Visse sjeler har nå styrtet frem fra slørene, oppsatt på å skade denne forurettede. De har hindret og benektet utstrømningen av denne uvurderlige nådegave.

O dere som dømmer rett og rimelig! Hvis denne Sak skal benektes, hvilken annen sak i denne verden kan da rettferdiggjøres eller anses verdig til å bli godtatt?

Slike som har vendt seg bort fra Guds Sak, forsøker iherdig å samle denne åpenbarings hellige skrifter; og ved å foregi vennskap har det allerede lyktes dem å sikre seg visse av disse skriftene fra dem som hadde dem i sin besittelse. Og videre, når de møter tilhengerne av hvilken som helst religion, fremstiller de seg selv som at de tror på den. Si, dø i deres vrede! Sannelig, han har fremstått med en myndighet så stor at intet menneske med syn, hørsel, innsikt, rettferdighet eller rettskaffenhet noensinne kan benekte ham. Om dette vitner den gamle av dagers Penn i denne strålende stund.

O Jalíl! Min herlighet være med deg. Vi oppfordrer Guds elskede til å gjøre gode gjerninger så de må hende nådigst kan bli hjulpet og kan holde fast ved det som er sendt ned fra hans åpenbarings himmel. Godene som denne guddommelige ytring gir opphav til, skal tilfalle slike som overholder hans forskrifter. Vi bønnfaller Gud om å sette dem i stand til å gjøre det som er velbehagelig og antagelig for ham, om å gi at de kan opptre rettskaffent og utøve rettferdighet i denne altbetvingende Sak, om å gjøre dem kjent med hans

hellige skrifter og lede deres skritt mot hans strake sti.

Vår opphøyede forløper – måtte alle andres liv enn hans eget bli ofret for hans skyld – har åpenbart visse lover. Men i hans åpenbarings rike ble disse lovene underlagt vårt bifall, og derfor har denne forurettede iverksatt noen av disse ved å innlemme dem i Kitáb-i-Aqdas med annen ordbruk. Andre har vi omstøtt. Han holder myndigheten i sin hånd. Han gjør hva han vil og forordner hva han enn behager. Han er den allmektige, den høylovede. Det finnes også nyåpenbarte forordninger. Salige er de som når frem. Salige er de som overholder hans forskrifter.

Guds folk bør anstrenge seg til det ytterste så den hatets og ondskapens ild som ulmer i brystet hos slekter og folk, kanskje lar seg slukke ved ytringens levende vann og formaningene fra ham som er verdens attrå, og slik at den menneskelige tilværelses trær kan bli prydet med vidunderlig og utsøkt frukt. Han er i sannhet formaneren, den medlidende, den overmåte gavmilde.

Måtte glansen av hans herlighets skinn over velgjørenhetens horisont hvile over dere, o Bahás folk, over enhver som står støtt og standhaftig, og over dem som er godt grunnfestet i troen og er inngitt sann forståelse.

Angående ditt spørsmål om renter og utbytte av gull og sølv: For noen år siden ble følgende avsnitt åpenbart fra den allbarmhjertiges himmel til ære for ham som bærer Guds navn, kalt Zaynu'l-Muqarrabín⁵⁵ – over ham være den herligstes herlighet. Han – opphøyet være hans ord – sier:

---

55 En av de tidlige troende, best kjent av vennene for sine pålitelige transkripsjoner av Bahá'u'lláhs tavler. (Se *Memorials of the Faithful*, s. 150-153.)

Mange mennesker har behov for dette. For hvis det ikke forelå noen utsikt til å få renter, ville menneskenes anliggender bryte sammen eller komme ut av lage. Man kan sjelden finne en person som ville legge for dagen slik omtanke for et medmenneske, en landsmann eller sin egen bror, og ville vise ham nok omsorg til å være tilbøyelig til å gi ham et lån på velvillige betingelser.⁵⁶ Som en gunstbevisning overfor menneskene har vi derfor foreskrevet at rente av penger bør behandles som andre forretningstransaksjoner som er vanlige blant folk. Etter at dette lysende bud nå har steget ned fra Guds viljes himmel, er det således lovlig og sømmelig å kreve renter av penger, slik at verdens folk i en ånd av vennskapelighet og fordragelighet og med fryd og glede kan hengi seg til inderlig lovprisning av hans navn som er hele menneskehetens høyt elskede. Sannelig, etter eget valg forordner han. Han har nå gjort renter av penger lovlig på samme vis som han i fortiden hadde gjort dette ulovlig. I sitt grep holder han myndighetens rike. Han handler og forordner. Han er i sannhet forordneren, den allvitende.

Gi din Herre takk, o Zaynu'l-Muqarrabín, for denne åpenbare nådegave.

Mange geistlige i Persia har gjennom utallige krokveier og listige knep levd av ulovlige inntekter oppnådd ved åger. De har utpønsket måter for å gi dens ytre form et tilnærmet skinn av lovlighet. Guds lover og forordninger gjør de til et leketøy, men de forstår det ikke.

Dette er imidlertid en sak som bør gjennomføres med måtehold og rimelighet. Vår herlighets Penn har, som et

56 Rentefritt lån som innfris når det passer låntageren.

tegn på visdom og til folkets nytte, avstått fra å fastsette grensen for den. Likevel formaner vi Guds elskede til å opptre rettferdig og rettskaffent, og til å gjøre det som vil tilskynde Guds venner til å vise et nådig hjertelag og medlidenhet overfor hverandre. Han er i sannhet rådgiveren, den medlidende, den overmåte gavmilde. Gud gi at alle mennesker nådigst kan bli hjulpet til å overholde det som den ene sanne Guds Tunge har ytret. Og dersom de setter ut i livet det vi har fremlagt, vil Gud – opphøyet være hans herlighet – visselig fordoble deres andel, ved sin velgjørhets himmel. Sannelig, han er den gavmilde, den tilgivende, den medlidende. Lovet være Gud, den mest opphøyede, den største.

Ikke desto mindre er forvaltningen av disse sakene betrodd mennene i Rettferdighetens hus, slik at de kan gjennomføre dem i samsvar med hva tiden krever og visdommen tilsier.

Atter en gang formaner vi alle troende til å opptre rettferdig og rettskaffent og til å vise kjærlighet og tilfredshet. De er i sannhet Bahás folk, Den karmosinrøde arks følgesvenner. Med dem være fred fra Gud, alle navns Herre og himlenes skaper.

9

Lawḥ-i-Ḥikmat

Visdomstavlen

Denne tavlen ble stilet til Áqá Muḥammad, en fremtredende troende fra byen Qá'in; han var kjent under tilnavnet Nabil-i-Akbar (se Memorials of the Faithful side 1-5). En annen fremtredende troende fra Qá'in, Mullá Muḥammad-ÁlÍ, var kjent som Nabil-i-Qá'iní (se Memorials of the Faithful side 49-54). I abjad-systemet har navnet "Muḥammad" samme tallverdi som "Nabil".

DETTE er en epistel som den allbarmhjertige har sendt ned fra ytringens rike. Den er virkelig et livsens pust for dem som bor i skapningens rike. Forherliget være Herren over alle verdener! I denne epistel nevnes han som lovpriser Guds navn, sin Herre, og som kalles Nabil i en vektig tavle.

O Muḥammad! Lytt til røsten som utgår fra herlighetens rike og roper høyt fra det himmelske tre som har hevet seg over landet Za'farán:⁵⁷ Sannelig, ingen annen Gud er der enn meg, den allvitende, den vise. Vær du som den allbarmhjertiges briser for trærne i tilværelsens rike, og hjelp dem å vokse ved kraften i din Herres navn, den rettfærdige,

---

57 I en tavle erklærer Bahá'u'lláh: "Det hellige tre [Sadrat] er i én forstand manifestasjonen av den ene sanne Gud, opphøyet være han. Det velsignede tre i landet Za'farán henviser til landet som står i flor og er velsignet, hellig og fylt av vellukt, der dette tre er blitt plantet."

den allkunnige. Vi ønsker å gjøre deg kjent med det som vil tjene som en påminnelse for folket, så de kan legge bort de ting som er vanlige blant dem, og vende ansiktet mot Gud, de oppriktiges Herre.

Vi gir menneskeheten vår formaning i disse dager da rettferdighetens åsyn tilsmusses av støv, da vantroens flammer luer høyt og visdommens kjortel flerres i filler, da sinnsro og troskap har svunnet hen og prøvelser og trengsler er blitt strenge, da pakter brytes og bånd kuttes, da intet menneske vet å skjelne lys fra mørke eller å skille ledelse fra villfarelse.

O verdens folk! Forsak alt ondt, hold fast ved det som er godt. Bestreb dere på å være skinnende forbilder for hele menneskeheten og sanne påminnelser om Guds dyder blant menneskene. Den som reiser seg for å tjene min Sak, bør legge for dagen min visdom og gjøre enhver anstrengelse for å gjøre jorden fri for uvitenhet. Vær forenet i deres rådslutning, vær ett i deres tanker. La hver morgen bli bedre enn sin aften og hver morgendag rikere enn sin gårdsdag. Menneskets rosverdighet ligger i tjeneste og dyd og ikke i velstandens og rikdommens pomp og prakt. Gi akt på at deres ord er lutret for tomme innbilninger og verdslig attrå, og at deres gjerninger er blottet for list og mistenksomhet. Ød ikke deres dyrebare livs rikdom ved å dyrke en ond og fordervet hengivenhet, og la heller ikke deres bestrebelse bestå i å fremme egne interesser. Vær gavmilde i deres velmaktsdager, og vær tålmodige i tapets stund. Motgang følges av medgang, og fryd følger sorg. Vokt dere for ørkesløshet og dovenskap, og hold fast ved det som

gavner menneskeheten, ung som gammel, høy som lav. Ta dere i akt, at dere ikke sår splidens ugress blant menneskene eller planter tvilens torner i rene og strålende hjerter.

O dere Herrens elskede! Begå ikke det som grumser til kjærlighetens krystallklare elv eller forderver vennskapets liflige duft. Ved Herrens rettferdighet! Dere ble skapt for å vise kjærlighet mot hverandre og ikke urimelighet og bitterhet. Sett ikke deres ære i egenkjærlighet, men i kjærlighet til deres medskapninger. Ros dere ikke av kjærlighet til deres land, men av kjærlighet til hele menneskeheten. La øyet være rent, hånden trofast, tungen sannferdig og hjertet opplyst. De lærdes stade i Bahá skal dere ikke forringe, og forklein ei heller slike herskeres rang som øver rettferdighet blant dere. Sett deres lit til rettferdighetens hær, ifør dere visdommens rustning, la deres pryð være tilgivelse og barmhjertighet og det som gleder hjertene hos Guds nære yndlinger.

Ved mitt liv! Dine klagemål har fylt meg med sorg. Se ikke på verdens barn og alle deres gjerninger, men fest blikket på Gud og hans evige herredømme. Sannelig, han minner deg på det som er kilden til glede for hele menneskeheten. Drikk du den salige fryds livgivende vann fra ytringens kalk som rekkes deg av den guddommelige åpenbarings kilde – han som har nevnt deg i denne mektige høyborg. Bestreb deg av alle krefter på å grunnfeste sannhetens ord med veltalenhet og visdom, og på å forjage all falskhets fra jorden. Slik rettleides du av den guddommelige kunnskaps daglysning, fra denne lysende horisont.

O du som taler i mitt navn! Tenk på folket og de ting de har gjort i mine dager. For en av herskerne åpenbarte vi

det som overvelder alle jordens innvånere, og bad ham føre oss ansikt til ansikt med denne tidsalders lærde, så vi for ham kunne fremlegge Guds vitnesbyrd, hans beviser, hans herlighet og hans majestet; og med det hadde vi intet annet enn det høyeste gode for øye. Men han begikk det som har fått beboerne av rettferdighetens og rettsindighetens byer til å klage seg. Således er det dømt mellom meg og ham. Sannelig, din Herre er forordneren, den allkunne. Under slike omstendigheter som du ser, hvordan kan den himmelske Fugl sveve inn i de guddommelige mysteriers atmosfære når dens vinger er blitt pepret med den tomme innbilnings og det bitre hats stener, og den kastes i et fengsel bygget av kompakt sten? Ved Guds rettferdighet! Folket har begått en blodig urett.

Når det gjelder dine påstander om skaperverkets begynnelse, så er dette en sak der forestillingene varierer på grunn av forskjellene i menneskenes tanker og meninger. Om du skulle påstå at det alltid har eksistert og vil fortsette å eksistere, så ville det være sant; eller om du skulle hevde samme idé som nevnes i de hellige skrifter, så ville det ikke herske noen tvil derom, for det er blitt åpenbart av Gud, verdenenes Herre. Han var virkelig en skjult skatt. Dette er et stade som aldri kan beskrives og ikke engang hentydes til. Og på stedet “Jeg ønsket å gi meg til kjenne”, var Gud, og hans skaperverk hadde alltid eksistert under hans beskyttelse fra den begynnelse som ingen begynnelse har, bortsett fra at det ble forutgått av en førsthet som ikke kan betraktes som førsthet, og ble frembragt av en årsak som er uutgrunnelig selv for alle de lærde.

Det som har eksistert, hadde eksistert tidligere, men ikke i den form du ser i dag. Tilværelsens verden ble til ved heten som oppstod i samspeillet mellom den aktive kraft og det som er dens mottager. Disse to er de samme, dog er de forskjellige. Således opplyser den store kunngjøring deg om denne praktfulle struktur. De som formidler den skapende innflytelsen, og de som er gjenstand for dens påvirkning, er visselig skapt ved det uimotståelige Guds Ord som er hele skaperverkets årsak, mens alle utenom hans Ord kun er dettes skapninger og virkninger. Din Herre er sannelig fortolkeren, den allvise.

Enn videre skal du vite at Guds ord – opphøyet være hans herlighet – er høyere enn og langt overlegent det som sansene kan fornemme, for det er helliggjort fra enhver egenskap eller substans. Det overskrider de kjente elementers begrensninger og er opphøyet over alle de esensielle og anerkjente substanser. Det ble manifestert uten noen stavelse eller lyd og er intet annet enn Guds befaling som gjennomtrenger alle skapte ting. Det er aldri blitt holdt tilbake fra tilværelsens verden. Det er Guds altgjennomtrengende nåde, som all nåde strømmer ut fra. Det er en eksistens som er høyt og fjernt hevet over alt som har vært og vil være.

Vi utdyper nødig dette emne siden de vantro har vendt ørene mot oss for å høre det som kunne gi dem noe å utsette på Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Og siden de ikke evner å nå noen av de kunnskapens og visdommens mysterier i det som er blitt avslørt av guddomsglansens kilde, reiser de seg og bryter ut i støyende protest. Dog er det

riktig å si at de gjør innvendinger mot det de forstår, ikke mot utlegningene gitt av fortolkeren, ei heller mot sannhetene formidlet av den ene sanne Gud, kjenneren av usette ting. Deres innvendinger, alle som én, vender seg mot dem selv, og jeg sverger ved ditt liv at de er blottet for forståelse.

Enhver ting må nødvendigvis ha et opphav og enhver bygning en bygningsmann. Sannelig, Guds Ord er den årsak som har gått forut for den betingede verden – en verden som prydes av den gamle av dagers stråleglans, og som dog hele tiden fornyes og dannes på nytt. Umåtelig opphøyet er visdommens Gud som har reist dette sublimе byggverk.

Se på verden, og tenk over den en stund. Den avdekker sitt eget selvs bok for dine øyne og åpenbarer det som er nedtegnet i den av din Herres Penn, formeren, den allkunige. Den vil gjøre deg kjent med det som befinner seg der og er i den, og vil gi deg så tydelige forklaringer at du blir uavhengig av enhver veltalende fortolker.

Si: Naturen er i sitt innerste vesen legemliggjørelsen av mitt navn, tilvirkeren, skaperen. Ulike årsaker gjør dens åpenbaringer mangfoldige, og i denne mangfoldighet er der tegn for mennesker med dømmekraft. Naturen er Guds vilje og uttrykker denne i og gjennom den betingede verden. Den er en forsynets styrelse, forordnet av forordneren, den allvise. Skulle noen hevde at den er Guds vilje slik denne manifesteres i tilværelsens verden, burde ingen stille spørsmål ved denne påstand. Den er utstyrt med en kraft som lærde mennesker ikke evner å fatte virkeligheten av. Et menneske med innsikt kan i den faktisk ikke se annet enn den strålende glansen av vårt navn, skaperen.

Si: Dette er en tilværelse som ikke kjenner noen forringelse, og naturen selv er slått av undring overfor dens åpenbaringer, dens overbevisende prov og dens strålende herlighet, som har favnet universet.

Dårlig sømmer det seg for deg å vende blikket mot forgangne eller nyligere tider. Tal om denne dag, og lovpris det som er blitt åpenbart og kjent i dens løp. Det vil sannelig være tilstrekkelig for hele menneskeheten. Faktisk fører forklarende utlegninger og foredrag om slike ting til ånden kjølnes. Det anstår deg å tale på et vis som setter de sanne troendes hjerter i brann og får deres legemer til å sveve.

Den som i dag tror fast på menneskets gjenfødelse og er seg fullt bevisst at Gud, den mest opphøyede, utøver det øverste herredømme og har uinnskrenket myndighet over dette nye skaperverk, sannelig, et slikt menneske telles blant dem som i denne største åpenbaring er forlenet med innsikt. Om dette vitner enhver forstandig troende.

Vandre høyt over tilværelsens verden ved Det største navns kraft, så du kan bli oppmerksom på de urgamle mysterier og lære å kjenne det som ingen kjenner. Sannelig, din Herre er hjelperen, den allvitende, den allkunnige. Vær du som en bankende blodåre som pulserer i hele skapningens legeme, så varmen skapt av denne bevegelse kan avstedkomme det som vil opplive de nølendes hjerter.

På den tid da vi var skjult bak utallige slør av lys, hadde du samfunn med meg og var vitne til lysene på min visdoms himmel og bølgene på min ytrings osean. Sannelig, din Herre er den sannferdige, den trofaste. I sannhet stor

er velsignelsen for ham som har nådd dette oseans rike utstrømninger i sin Herres dager, han den overmåte gavmilde, den allvise.

I løpet av vårt opphold i 'Iráq, da vi var i huset hos en som bærer navnet Majíd, fremla vi klart for deg skaperverkets mysterier, og dets opphav, høydepunkt og årsak. Men etter vår avreise har vi begrenset oss til denne bekreftelsen: "Sannelig, ingen annen Gud er der enn meg, den evig tilgivende, den gavmilde."

Undervis om Guds Sak med ord som vil få buskene til å flamme opp og dette rop til å lyde fra dem: "Sannelig, der er ingen annen Gud enn meg, den allmektige, den uhemmede." Si: Menneskelig tale er en essens som streber etter å gjøre sin innflytelse gjeldende, og den trenger å dempes. Når det gjelder dens innflytelse, så er den betinget av et forfint vesen, hvilket igjen er avhengig av frigjorte og rene hjerter. Når det gjelder å dempe den, så må dette forenes med takt og visdom som foreskrevet i de hellige skrifter og tavler. Mediter over det som har strømmet fra din Herres viljes himmel, fra ham som er kilden til all nåde, så du kan fatte den tilsiktede mening som er forvart i de guddommelige skrifers hellige dybder.

De som har forkastet Gud og klynger seg fast til naturen slik den er i seg selv, er sannelig blottet for kunnskap og visdom. De er virkelig av dem som er langt på villspor. De har mislyktes i å nå den høye tinde og ikke maktet å nå det endelige mål; derfor ble deres øyne lukket og deres tanker ulike, skjønt lederne blant dem har trodd på Gud og på hans uovervinnelige herredømme. Om dette vitner din Herre, hjelperen i fare, den selvbestående.

Da øynene hos Østens folk ble bedåret av Vestens kunster og vidundere, streifet de fortumlet om i de materielle årsakers ødemark, uten tanke for ham som er årsakenes årsak og opprettholder, mens slike mennesker som var visdommens utspring og kildevell, aldri fornektet den bevegende impuls bak disse årsaker og heller ikke deres skaper eller opphav. Din Herre vet, men folk flest vet ikke.

Vi har nå, av hensyn til Gud, navnenes Herre, gitt oss selv i oppgave å nevne noen beretninger i denne tavle om vismennene⁵⁸ så folkets øyne derved kan åpnes og de kan bli fullt forvissnet om at han i sannhet er formeren, den allmektige, skaperen, opphavsmannen, den allvitende, den allvise.

Skjønt det erkjennes at nåtidens lærde mennesker er høyt kvalifisert innenfor filosofi, kunst og håndverk, så ville likevel en skarpøyd iakttager lett forstå at mesteparten av denne kunnskap er hentet fra fortidens vismenn, for det er de som har lagt filosofiens grunnvoll, reist dens byggverk og forsterket dens søyler. Således underrettes du av din Herre, den gamle av dager. Fortidens vismenn tilegnet seg sin kunnskap fra profetene, for de var fortolkerne av guddommelig filosofi og åpenbarerne av himmelske mysterier. Noen lesket seg på deres ytringers krystallklare levende vann, mens andre slo seg tilfreds med bunnfallet. Enhver mottar en lodd i samsvar med hva han rommer. Sannelig, han er den rettferdige, den vise.

Empedokles, som utmerket seg innenfor filosofi, var

---

58 I mange av de etterfølgende avsnitt om de greske filosofer siterer Bahá'u'lláh ordrett fra slike muslimske historikere som Abu'l-Fatḥ-i-Sháhristání (1076–1153 e.Kr.) og Imádu'd-Dín Abu'l-Fidá (1273–1331 e.Kr.).

en av Davids samtidige, mens Pytagoras levde på samme tid som Salomon, Davids sønn, og tilegnet seg visdom fra profetskapets skattkammer. Det er han som hevdet å ha hørt himlenes hviskende lyd og å ha nådd englenes stade. Din Herre vil i sannhet klart fremlegge alle ting, om han ønsker. Han er virkelig den vise, den altgjennomtrengende.

Filosofiens essens og grunntrekk er utgått fra profetene. At folk har ulike meninger om dens indre betydning og mysterier, må tilskrives forskjellen i deres syn og sinn. Vi vil gjerne berette følgende for deg: En av profetene formidlet en gang til folket det som den allmektige Herre hadde inngitt ham. Din Herre er sannelig inngiveren, den nådige, den opphøyede. Da visdommens og veltalenhetens kaskader vellet frem fra hans ytringers kilde, og den guddommelige kunnskaps vin beruset dem som hadde søkt hans terskel, utbrøt han: "Se! Alle er fylt av ånden." Blant folket var han som holdt fast ved dette utsagnet og, drevet av egne innbilninger, unnfanget ideen om at ånden bokstavelig talt gjennomtrenger legemet eller kommer inn i det, og ved langtrukne utlegninger fremla han beviser for å rettferdiggjøre denne forestillingen; og grupper av folk fulgte i hans fotspor. Å nevne deres navn på dette punkt eller å gi deg en detaljert beretning om dem, ville bli vidløftig og avvike fra hovedtemaet. Sannelig, din Herre er den allvise, den allvitende. Men der var også han som inntok den utsøkte vin hvis segl var blitt fjernet av tungens nøkkel hos ham som er åpenbareren av din Herres vers, han den nådige, den gavmildeste.

Sannelig, filosofene har ikke fornektet den gamle av dager. Ved sin bortgang beklaget de fleste av dem at det ikke hadde lyktes dem å utgrunne hans mysterium, slik noen av dem har vitnet om. Sannelig, din Herre er rådgiveren, den allkunnige.

Tenk på Hippokrates, legen. Han var en av de fremtredende filosofer som trodde på Gud og erkjente hans herredømme. Etter ham kom Sokrates, som virkelig var klok, dyktig og rettferdig. Han praktiserte selvfornektelse, undertrykte sine tilbøyeligheter til selvisk begjær og vendte seg bort fra materielle gleder. Han trakk seg tilbake til fjellene, der han bodde i en hule. Han rådet folk til ikke å tilbe avguder og lærte dem Guds vei, den barmhjertige Herres vei, helt til de uvitende reiste seg mot ham. De arresterte ham og tok livet av ham i fengselet. Således underrettes du av denne raske Penn. For et dyptborende innblikk i filosofi denne fremstående person hadde! Av alle filosofer er han den mest fremragende, og han var vel bevandret i visdom. Vi bevitner at han er en av heltene på dette område og utmerket seg som en av dets trofaste forkjempere. Han hadde inngående kunnskap om slike vitenskaper som var alminnelige blant folk, så vel som om dem som var skjult for deres sinn. Det synes meg at han drakk en munnfull da det største osean flommet over av glitrende og livgivende vann. Han er den som oppfattet en enestående, en tillempet og en gjennomgripende natur i alle ting, slående lik menneskets ånd, og han oppdaget at denne naturen er forskjellig fra tingenes substans i foredlet form. Han har en særskilt uttalelse om dette vektige tema. Om du skulle spørre de verdenskloke i

denne generasjon om denne utlegningen, ville du bevitne deres manglende evne til å fatte den. Sannelig, din Herre sier sannheten, men folk flest forstår ikke.

Etter Sokrates kom den guddommelige Platon, som var en av hans elever og inntok filosofiens lærestol som hans etterfølger. Han erkjente sin tro på Gud og på hans tegn, som gjennomtrenger alt som har vært og vil være. Så kom Aristoteles, den velkjente lærde mann. Det var han som oppdaget kraften i gassformige stoffer. Disse mennene, som skiller seg ut som folkets ledere og inntar en forrang blant dem, vedkjente seg alle som én sin tro på det udødelige vesen som holder alle vitenskapers tøyler i sitt grep.

Jeg vil også nevne for deg hvordan Gud ble påkalt av Balínús, som var fortrolig med teoriene fremsatt av filosofiens far angående skaperverkets mysterier som angitt i hans tavler av krysolitt, slik at alle kan bli fullt forvisset om tingene vi har klargjort for deg i denne åpenbare tavle; hvis den knuges med redelighetens og kunnskapens hånd, vil den avgi livsens ånde til opplevelse av alle skapte ting. Stor er velsignelsen for ham som svømmer i dette osean og synger sin Herres pris, han den nådige, den høystelskede. Den guddommelige åpenbarings briser brer seg virkelig fra din Herres vers på en slik måte at ingen kan dra dens sannhet i tvil, unntatt de som er blottet for hørsel, syn og forstand og enhver menneskelig evne. Sannelig, din Herre vitner om dette, men folket forstår ikke.

Denne mannen har sagt: "Jeg er Balínús, den vise, undergjøreren, tilvirkeren av talismaner." Han overgikk alle andre i å utbre kunster og vitenskaper og steg til ydmykhetens

og bønnfallelsens største høyder. Lån øre til det som han sa da han bønnfalt den altbesittende, den mest opphøyede: “Jeg står i min Herres nærvær og opphøyer hans gaver og foræringer og lovpriser ham med det som han lovpriser seg selv med, så jeg kan bli en kilde til velsignelse og ledelse for slike som godtar mine ord.” Og videre sier han: “O Herre! Du er Gud, og ingen annen Gud er der enn deg. Du er skaperen, og ingen skaper er der utenom deg. Hjelp meg ved din nåde, og styrk meg. Mitt hjerte er grepet av angst, mine lemmer skjelver, jeg har mistet forstanden og tanken har sviattet meg. Skjenk meg styrke, og gjør min tunge i stand til å tale med visdom.” Og videre sier han: “Du er i sannhet den vitende, den vise, den mektige, den medlidende.” Det var denne vismann som fikk kjennskap til skaperverkets mysterier og oppdaget de subtile temaer som ligger forvart i Hermes’ skrifter.⁵⁹

Vi har intet ønske om å nevne noe mer, men vi skal si det som ånden har inngitt mitt hjerte. Det finnes i sannhet ingen annen Gud enn ham, den vitende, den mektige, hjelperen i fare, den mest utmerkede, den høylovede. Ved mitt liv! På denne dag forkynner det himmelske Tre nødige noe annet for verden enn denne bekreftelse: “Sannelig, det

59 I en av sine tavler skrev Bahá'u'lláh: “Den første person som viet seg til filosofi, var Idris. Det ble han kalt. Noen kalte ham også Hermes. På hvert språk har han et særskilt navn. Det er han som innenfor hver av filosofiens grener har fremsatt grundige og overbevisende uttalelser. Etter ham utledet Balínús sin kunnskap og sine vitenskaper fra Hermes’ tavler, og de fleste filosofene som fulgte ham, gjorde sine filosofiske og vitenskapelige oppdagelser ut fra hans ord og utsagn...” I Koranens sure 19, vers 57 og 58 står det: “Kom også ihu Idriis i Skriften! Han var en rettferdig mann, og en profet. Vi tok ham opp til en høy bolig.”

finnes ingen annen Gud enn meg, den uforlignelige, den allkunnige.”

Hadde det ikke vært for den kjærlighet jeg nærer til deg, ville jeg ikke ha ytret et eneste ord av det som er blitt nevnt. Forstå verdien av dette stade, og bevar det som du ville bevare ditt øye, og vær av dem som er oppriktig takknemlige.

Du vet meget godt at vi ikke leste de bøkene som mennesker har, og vi tilegnet oss ikke den lærdom som er vanlig iblant dem; og dog, når enn vi ønsker å sitere de lærdes og de vises utsagn, så trer umiddelbart alt som har vist seg i verden og er åpenbart i de hellige bøker og skrifter, frem for din Herres ansikt i form av en tavle. Således nedtegner vi det som øyet oppfatter. Sannelig, hans kunnskap omslutter jorden og himlene.⁶⁰

Dette er en tavle der den usettes Penn har skrevet ned kunnskapen om alt som har vært og vil bli – en kunnskap som ingen annen enn min underfulle Tunge kan utlegge. Sannelig, slik mitt hjerte er i seg selv, er det rensset av Gud for de lærdes begreper og lutret for de vises utsagn. Det avspeiler i sannhet intet annet enn Guds åpenbaringer. Om dette bærer storhetens Tunge vitnesbyrd i denne anskuelige Bok.

Si, o jordens folk! Ta dere i akt, så ikke noen henvisning til visdom stenger dere ute fra dens kilde eller holder dere borte fra dens demringssted. Fest hjertet ved deres Herre, læremesteren, den allvise.

For ethvert land har vi foreskrevet en andel, for enhver

---

60 Se tidligere fotnote om sitat fra greske filosofer.

anledning en tilmålt mengde, for ethvert utsagn en fastsatt tid og for enhver situasjon en velegnet bemerkning. Tenk på Hellas. Vi gjorde det til et visdomssete i en lengre periode. Men da den fastsatte time var slagen, ble landets trone omstyrtet, dets tunge holdt opp å tale, dets lys ble uklart og dets banner ble tatt ned. Således gir vi og tar tilbake. Sannelig, din Herre er den som gir og fratår, den mektige, den sterke.

I hvert land har vi satt et kunnskapsens lys, og når den forutbestemte tid er nær, vil det skinne strålende over landets horisont som bestemt av Gud, den allvitende, den allvise. Om vi så skulle ønske, er vi fullt i stand til å beskrive for deg hva som finnes i hvert land, eller hva som der har skjedd. Din Herres kunnskap gjennomtrenger virkelig himlene og jorden.

Vit du enn videre at forgangne tiders folk har frembragt ting som nåtidens kyndige mennesker ikke har maktet å frembringe. Vi minner deg om Múrtus, som var en av de lærde. Han oppfant et apparat som overførte lyd over en avstand på ti mil. Andre utenom ham har også oppdaget ting som ingen i denne æra har sett. Sannelig, din Herre åpenbarer i hver epoke hva han enn behager, som et tegn på sin visdom. Han er i sannhet den ypperste forordner, den allvise.

En sann filosof ville aldri benekte Gud og heller ikke hans bevis, snarere ville han anerkjenne hans herlighet og overveldende majestet, som overskygger alle skapte ting. Sannelig, vi elsker disse kyndige mennesker som har bragt frem i lyset slike ting som fremmer menneskehetens beste

interesser, og vi hjalp dem ved vår befalings kraft, for det vi har satt oss fore, er vi fullt i stand til å oppnå.

Ta dere i akt, o mine elskede, så dere ikke forakter mine lærde tjeneres fortjenester, de som Gud nådigst har valgt til å være representanter for sitt navn “formerer” overfor menneskeheten. Anstreng dere til det ytterste, så dere kan utvikle slike håndverk og foretagender som alle, unge som gamle, kan dra nytte av. Vi har intet å gjøre med de uvitende som fåfengt innbillig seg at visdom består i å la sine tomme forestillinger komme til uttrykk og å ta avstand fra Gud, alle menneskers Herre, slik vi hører noen av de likegyldige hevde i dag.

Si: Visdommens begynnelse og opphav er å anerkjenne hva enn Gud klart har fremlagt, for ved dets kraft er det lagt en solid grunnvoll for statsmannskunsten, som er et vern til å bevare menneskehetens legeme. Tenk etter en stund, så dere kan oppfatte hva min mest opphøyede Penn har forkynt i denne underfulle tavle. Si, enhver sak vedrørende statsanliggender som dere tar opp til diskusjon, faller inn under skyggen av ett av ordene nedsendt fra hans herlige og opphøyede ytrings himmel. Således har vi fortalt deg det som vil oppleve ditt hjerte, vederkvege dine øyne og sette deg i stand til å reise deg for å fremme hans Sak blant alle folkeslag.

O min Nabíl! La intet gjøre deg sørgmodig, fryd deg heller overmåte over at jeg har nevnt ditt navn, har vendt mitt hjerte og mitt ansikt mot deg og har samtalt med deg gjennom denne ugjendrivelige og vektige utlegning. Tenk i ditt hjerte over trengslene jeg har gjennomgått, fengslingen

og fangenskapet jeg har utholdt, lidelsene som har rammet meg, og beskyldningene som folket har rettet mot meg. Se, de er sannelig innhyllet i et ulykksalig slør.

Da utlegningen nådde dette stadium, kom de guddommelige mysteriers daglysning, og ytringens lys ble slukket. Måtte hans herlighet hvile over visdommens folk som befalt av en som er den allmektige, den høylovede.

Si: Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn ved hvilket visdommens lys skinte strålende klart da den guddommelige ytrings himler ble satt i bevegelse i menneskehetens midte, om nådigst å bistå meg med dine himmelske bekreftelser og om å sette meg i stand til å opphøye ditt navn blant dine tjenere.

O Herre! Hen mot deg har jeg vendt mitt ansikt, frigjort fra alt uten deg og med et fast grep om dine mangfoldige velsignelsers kjortelsøm. Løs derfor min tunge til å forkynne det som vil trollbinde menneskenes sinn og fryde deres sjel og ånd. Styrk meg så i din Sak på en slik måte at jeg ikke må hindres av undertrykkernes overmakt blant dine skapninger eller bli holdt tilbake av stormløpet fra de vantro blant dem som bor i ditt rike. Gjør meg lik en lampe

som skinner i dine land, så dens glans må kunne lede dem i hvis hjerter lyset av din kunnskap gløder og lengselen etter din kjærlighet bor.

Sannelig, mektig er du til å gjøre hva du enn vil, og i ditt grep holder du skapelsens rike. Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den allvise.

10

Aşl-i-Kullu'l-Khayr

Visdomsord

I GUDS NAVN, DEN OPPHØYEDE, DEN HØYESTE.

Kilden til alt godt er å sette sin lit til Gud, å underkaste seg hans bud og å være tilfreds med hans hellige vilje og velbehag.

Essensen av visdom er å frykte Gud, å nære redsel for hans svøpe og straff og å engste seg for hans rettferdighet og forordning.

Essensen av religion er å bære vitnesbyrd om det som Herren

har åpenbart, og følge det han har forordnet i sin mektige Bok.

Kilden til all ære er å ta imot hva enn Herren har skjenket, og å være tilfreds med det som Gud har forordnet.

Essensen av kjærlighet består i at mennesket vender sitt hjerte til den elskede og løsriver seg fra alt annet enn ham og intet annet ønsker enn det som Herren ønsker.

Sann ihukommelse er å tale om Herren, den høylovede, og glemme alt annet enn ham.

Sann fortrøstning består i at tjeneren utøver sitt erverv og virke i denne verden, holder fast ved Herren og intet annet søker enn hans nåde, siden skjebnen for alle hans tjenere ligger i hans hender.

Essensen av løsrivelse består i at mennesket vender sitt ansikt mot Herrens kongesete, trer inn i hans nærvær, skuer hans åsyn og står for ham som vitne.

Essensen av forståelse er å bevitne sin egen armod og underkaste seg Herrens vilje, han den ypperste, den nådige, den allmektige.

Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord og å være standhaftig i hans kjærlighet.

Essensen av nestekjærlighet består i at tjeneren beretter om sin Herres velsignelser og gir ham takk til alle tider og under alle forhold.

Essensen av tro er få ord og gjerninger i overflod; den som er rikere på ord enn på gjerninger, vit i sannhet at hans død

er bedre enn hans liv.

Essensen av sann trygghet er å forholde seg taus, å betrakte tingenes utgang og å forsake verden.

Begynnelsen til storsinn er at mennesket bruker sin rikdom på seg og familien og på de fattige blant sine trosfeller.

Essensen av rikdom er kjærlighet til meg; den som elsker meg, besitter alle ting, og den som ikke elsker meg, er sannelig blant de fattige og trengende. Dette er det som herlighetens og stråleglansens finger har åpenbart.

Kilden til alt ondt er at mennesket vender seg bort fra sin Herre og setter sin hu til ting som ikke er av Gud.

Den mest brennende ild er å dra Guds tegn i tvil, å gjøre det han har åpenbart til gjenstand for ørkesløs ordstrid, å fornekte ham og opptre hovmodig overfor ham.

Kilden til all lærdom er å kjenne Gud, opphøyet være hans herlighet, og det lar seg gjøre bare ved å kjenne hans guddommelige manifestasjon.

Essensen av fornedrelse er å tre ut av den barmhjertiges skygge og søke ly hos den onde.

Kilden til villfarelse er å ikke tro på den ene sanne Gud, å forlate seg på noe annet enn ham og unnfly hans forordning.

Et virkelig tap lider den som har tilbragt sine dager i fullstendig uvitenhet om sitt selv.

Essensen av alt vi har åpenbart for deg, er rettferdighet, at

mennesket frigjør seg fra tom innbilning og etterligning, beskuer hans herlige verk med enhetens øye og gransker alle ting med et forskende øye.

Således har vi lært deg og åpenbart visdomsord for deg, så du kan være takknemlig mot Herren din Gud og fryde deg over dette blant alle folkeslag.

11

Lawḥ-i-Maqṣúd

Maqṣúds tavle

Istedenfor å henvende seg direkte til Babá'u'lláh pleide babá'iene av respekt å skrive til hans amanuensis, Mírzá Áqá Ján, kalt "Guds tjener" og "livtjener". Svaret pleide å være i form av et brev fra Mírzá Áqá Ján som siterte Babá'u'lláhs ord, men ville i virkeligheten være diktert av Babá'u'lláh i sin helbet. Dermed er alle deler av tavlen hellig skrift åpenbart av Babá'u'lláh, selv de som synes å være Mírzá Áqá Jáns egne ord. Maqsúds tavle har denne formen. Den var stilet til Mírzá Maqsúd, en av de tidlige troende som på den tiden bodde i Damaskus og Jerusalem.

HAN ER GUD, OPPHØYET ER HAN,
MAJESTETENS OG KRAFTENS HERRE.

EN LOVPRISING opphøyet over enhver nevning eller beskrivelse anstår den tilbedte, besitteren av alle synlige og usynlige ting, som har satt Det første punkt i stand til å åpenbare utallige bøker og epistler, og som ved sitt sublime ords kraft har frembragt den hele skapning, det være seg i de fordums eller senere slekters tid. Enn videre har han i enhver tidsalder og syklus i samsvar

med sin transcendent visdom utsendt en guddommelig budbringer for å gjenopplive de motløse og håpløse sjeler med sin ytrings levende vann, en som virkelig er utleggeren, den sanne fortolker, siden menneskene er ute av stand til å fatte det som har strømmet frem fra herlighetens Penn og er nedtegnet i hans himmelske bøker. Til alle tider og under alle forhold har menneskene behov for en til å formane dem, veilede dem, opplære dem og undervise dem. Derfor har han utsendt sine budbringere, sine profeter og utvalgte så de kan gjøre folket kjent med den guddommelige hensikt som ligger til grunn for å åpenbare bøker og oppreise budbringere, og slik at alle kan bli seg bevisst den skjulte forvaring som Gud har nedlagt i enhver sjels virkelighet.

Mennesket er den ypperste talisman. Mangelen på riktig oppdragelse har imidlertid berøvet mennesket hva det naturlig besitter. Gjennom et ord som utgikk fra Guds munn, ble det frembragt. Ved nok et ord ble det ledet til å erkjenne sin oppdragelses kilde. Ved enda et ord ble dets stilling og bestemmelse trygget. Det store vesen sier: Betrakt mennesket som en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi. Kun oppdragelse kan bringe den til å åpenbare sine skatter og sette menneskeheten i stand til å dra nytte av dem. Skulle noe menneske grunne over det som er åpenbart i skriftene nedsendt fra Guds hellige viljes himmel, vil det med letthet erkjenne at deres formål er at alle mennesker skal betraktes som én sjel, så seglet med ordene "Riket skal høre Gud til" kan bli preget på hvert et hjerte, og at den guddommelige velgjørenhets, nådes og barmhjertighets lys kan omslutte hele menneskeheten. Den ene sanne Gud,

oppøyet være hans herlighet, har ikke ønsket noe for seg selv. Menneskehetens troskap er ham ikke til gagn, ei heller skades han av dens gjenstridighet. Fuglen fra ytringens rike lar uopphørlig dette rop lyde: “Alle ting har jeg villet for deg, og deg også, for din egen skyld.” Dersom denne tids lærde og verdenskloke mennesker skulle tillate menneskeheten å innånde kameratskapets og kjærlighetens duft, ville ethvert forstandig hjerte fatte betydningen av sann frihet og oppdage hemmeligheten ved uforstyrret fred og absolutt sinnsro. Skulle jorden nå dette stade og bli opplyst av dets lys, da kunne det i sannhet sies om den: “[Den vil være] en eneste slette, uten bølger eller ujevnhet.”⁶¹

Velsignelse og fred være med ham⁶² ved hvis komme Baḥá⁶³ omkranses av smil, og hvis klednings liflige duft har spredt sin ange over hele menneskeheten – han som kom for å beskytte menneskene mot det som ville skade dem i verden fornedet. Oppøyet, umåtelig oppøyet er hans stade over alle veseners forherligelse, og helliget over lovprisningen fra den hele skapning. Ved hans komme ble likevektens og ordenens tabernakel oppreist verden over og kunnskapens banner heist blant nasjonene. Måtte velsignelser hvile også over hans ætt og hans ledsagere, ved hvem fanen for Guds enhet og ene-eksistens ble løftet og den himmelske seiers bannere ble utfoldet. Ved dem ble Guds religion grunnfestet blant hans skapninger og hans navn lovprist blant hans tjenere. Jeg bønnfaller ham – oppøyet

61 Koranen 20:106-107.

62 Muḥammad.

63 Mekka.

er han – om å verne sin tro mot ondskapen fra hans fiender som rev slørene bort, sønderrev dem og til sist bevirket at islams banner ble omsnudd blant alle folkeslag.

Ditt brev, hvorfra gjenforeningens duft ble innåndet, er mottatt. Lovet være Gud, for etter det faste påbud om adskillelse ble nærhetens og samkvemmens bris satt i bevegelse, og hjertets muld ble forfrisket av gledens og frydens vann. Vi gir Gud takk under alle omstendigheter og nærer håp om at han – opphøyet være hans herlighet – ved sitt nådige forsyn kan lede alle som bor på jord til det som er antagelig og velbehagelig for ham.

Se på forstyrrelsene som i mange lange år har hjemsokt jorden, og uroen som har grepet dens folk. Den er enten blitt herjet av krig eller plaget av plutselige og uforutsette katastrofer. Skjønt verden er omsluttet av elendighet og nød, har dog ingen stanset opp for å tenke over hva årsaken eller kilden til dette kan være. Når enn den sanne rådgiver ytret et formanende ord, da se – alle fordømte de ham som urostifter og avviste det han hevdet. Hvor forundrende, hvor forvirrende er ikke en slik oppførsel! Man klarer ikke å finne to mennesker som kan sies å være utad og innad forenet. Tegnene på splid og ondskap er tydelige alle vegne, skjønt alle ble skapt for harmoni og forening. Det store vesen sier: O dere høyt elskede! Enhetens tabernakel er reist; betrakt ikke hverandre som fremmede. Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Vi nærer det håp at rettferdighetens lys kan skinne over verden og hellige den fra tyranni. Dersom jordens herskere og konger, symbolene på Guds makt – opphøyet være hans herlighet – reiser seg og beslut-

ter å vie seg til det som vil fremme hele menneskehetens høyeste interesser, vil rettferdighetens herredømme visselig bli opprettet blant menneskenes barn, og glansen av dets lys vil omslutte hele jorden. Det store vesen sier: Verdens stabilitet og orden er bygget på tvillingsøylene belønning og straff og vil fortsatt hvile på disse to. Og i en annen forbindelse har han ytret følgende på det veltalende tungemål⁶⁴: Rettferdigheten råder over en veldig kraft. Den er intet annet enn belønning og straff for menneskenes gjerninger. Ved denne kraft blir den alminnelige ordens tabernakel reist i hele verden og får de onde til å legge bånd på sin natur av frykt for straff.

Et annet sted har han skrevet: Ta dere i akt, o skare av verdens herskere! Det finnes ingen kraft på jord som i sin erobrende styrke kan måle seg med rettferdighetens og visdommens kraft. Sannelig, jeg bekrefter at en skare mektigere enn rettferdighetens og visdommens hærskare ikke finnes og heller aldri har funnes. Velsignet er den konge som marsjerer med visdommens banner utfoldet foran seg og rettferdighetens bataljoner fylket bak seg. Han er sannelig den prydelse som smykker fredens panne og sikkerhetens åsyn. Det kan ikke herske den ringeste tvil om at hvis rettferdighetens dagstjerne, som tyranniets skyer har skjult, skulle spre sitt lys over menneskene, ville jorden bli fullstendig forvandlet.

I sitt ønske om å åpenbare forutsetningene for fred og ro i verden og fremgang for dens folk har Det store vesen skrevet: Den tid må komme da det vil bli alminnelig erkjent

---

64 Arabisk.

at det er tvingende nødvendig å arrangere en veldig, en altomfattende sammenkomst av mennesker. Jordens herskere og konger må nødvendigvis være til stede og må, som deltagere i dens forhandlinger, overveie slike ordninger og virkemidler som vil legge grunnen for verdens store fred blant menneskene. En slik fred krever at stormaktene bør bestemme seg for å være helt enige innbyrdes, så det kan bli ro blant jordens folk. Skulle en konge gripe til våpen mot en annen, bør alle reise seg i fellesskap og stanse ham. Hvis dette blir gjort, vil verdens nasjoner ikke lenger behøve noen væpnede styrker, unntatt for å bevare sikkerheten i sine riker og holde orden innad i sine områder. Dette vil sikre fred og sinnsro for alle folkeslag, regjeringer og nasjoner. Vi skulle så gjerne håpe at jordens konger og herskere, Guds nådige og allmektige navns speil, kan nå dette stade og verne menneskeheten mot tyranniets angrep.

Likeledes sier han: Blant de ting som bidrar til enhet og enighet og vil gjøre at den ganske jord betraktes som ett land, er at de ulike språk reduseres til ett språk, og på samme vis at skriftsystemene brukt i verden begrenses til ett eneste system. Det påhviler alle nasjoner å utpeke noen forstandige og lærde personer til å innkalle til en sammenkomst og ved felles rådslagning velge ett språk blant de ulike eksisterende språk, eller å skape et nytt, som skal læres til barna i alle verdens skoler.

Den dag nærmer seg da alle verdens folk vil ha antatt ett universelt språk og én felles skrift. Når dette blir oppnådd, vil det være som om et menneske gikk inn i sitt eget hjem, uansett hvilken by det måtte reise til. Disse tingene er

obligatoriske og absolutt nødvendige. Det påhviler ethvert menneske med innsikt og forstand å bestrebe seg på å omsette i virkelighet og handling det som er skrevet.

I disse dager har rettferdighetens tabernakel falt i klørne på tyranni og undertrykkelse. Bønnfall den ene sanne Gud – opphøyet være hans herlighet – om ikke å berøve menneskeheten den sanne forståelses osean, for hvis menneskene bare var aktpågivende, ville de villig erkjenne at hva som enn har strømmet fra herlighetens Penn og nedtegnes av den, er likesom solen for hele verden, og at deri ligger alle menneskers velferd, trygghet og sanne interesser; i annet fall vil jorden bli plaget av en ny ulykke hver dag, og forstyrrelser uten like vil bryte ut. Gud gi at verdens folk nådigst kan bli hjulpet til å bevare hans kjærlige råds lys i visdommens kuppel. Vi nærer håp om at alle kan bli prydet av den sanne visdoms kledning, grunnlaget for å styre verden.

Det store vesen sier: Statsmannskunstens himmel blir opplyst og gjort strålende av det klare lys fra disse velsignede ord som har demret fra Guds viljes daglysning: Det anstår enhver hersker å veie sitt indre vesen hver dag på rettskaffenhetens og rettferdighetens vektskål og deretter dømme mellom mennesker og råde dem til å gjøre det som vil styre deres skritt inn på visdommens og forståelsens sti. Dette er statsmannskunstens hjørnestein og essens. Fra disse ord vil ethvert opplyst og klokt menneske med letthet oppfatte det som vil fremme slike mål som velferd, sikkerhet og vern for menneskeheten og trygging av menneskers liv. Om mennesker med innsikt skulle drikke seg utørste av de indre betydningers osean som er nedfelt i disse ord, og bli kjent med

dem, ville de bære vitnesbyrd om hvor sublim og ypperlig denne ytring er. Om denne ringe person skulle legge frem det han oppfatter, ville alle bevitne Guds fullkomne visdom. Statsmannskunstens hemmeligheter og det folket har behov for, ligger svøpt i disse ord. Denne ringe tjener bønnfaller inderlig den ene sanne Gud – opphøyet være hans herlighet – om å opplyse øynene hos verdens folk med visdommens strålende glans slik at de alle som én kan erkjenne det som er uunnværlig på denne dag.

Den er i sannhet et menneske som i dag vier seg til å tjene hele menneskeheten. Det store vesen sier: Velsignet og lykkelig er den som reiser seg for å fremme de beste interessene for jordens folk og slekter. Et annet sted har han forkynt: Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt eget land, men heller ham som elsker hele verden. Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere.

Slike formaninger om enhet og enighet som er nedskrevet i profetenes bøker av den høyestes Penn, henviser til bestemte anliggender; ikke en enhet som ville føre til splid eller en enighet som ville skape uoverensstemmelse. Dette er stedet der det settes en målestokk for alt, et stede der enhver fortjent sjel skal gis det som tilkommer ham. Vel er det med dem som verdsetter meningen med disse ord og fatter hva de sikter til, og ve de aktløse. Om dette gir alle naturens tegn i selve sin essens rikelig vitnesbyrd. Ethvert klartskuende og klokt menneske er godt kjent med det vi har nevnt, men ikke de som har forvillet seg langt bort fra rettsindighetens levende kilde og streifer avsindige om i uvitenhetens og den blinde fanatismes ødemark.

Det store vesen sier: O dere menneskebarn! Det grunnleggende formål som besjeler Guds tro og hans religion, er å hegne om menneskeslektens interesser og fremme dens enhet, og å fostre kjærlighetens og fellesskapets ånd menneskene imellom. La den ikke bli en kilde til strid og uenighet, til hat og fiendskap. Dette er den strake sti, den faste og urokkelige grunnvoll. Hva som enn blir oppført på denne grunnvoll – dets styrke kan verdens omskiftelser og tilfeldigheter aldri svekke, ei heller vil utallige århundreders gang underminere dets byggverk. Vårt håp er at verdens religiøse ledere og dens herskere vil reise seg i fellesskap for å fornye denne tidsalder og føre dens skjebne inn på rett spor igjen. La dem, etter å ha gjennomtenkt dens behov, rådslå sammen og gjennom engasjert og full overveelse gi en syk og hårdt hjemsoekt verden det legemiddel den trenger.

Det store vesen sier: Den guddommelige visdoms himmel blir opplyst av de to lyskildene rådslagning og medlidethet. Rådfør dere med hverandre i alle saker, for rådslagning er ledelsens lampe som viser vei og skjenker forståelse.

Ved begynnelsen av ethvert foretagende må man se hen mot dets avslutning. Av alle kunstarter og vitenskaper, sett barna til å studere dem som vil gavne menneskeheten, som vil sikre dens fremgang og høyne dens stade. Således vil den motbydelige dunsten av lovløshet bli drevet bort, og således vil alle, ved nasjonsledernes høytstilende bestrebelser, leve beskyttet, i sikkerhet og fred.

Det store vesen sier: Dagens lærde må pålegge folket å tilegne seg de kunnskapsgrener som er nyttige, så både

de lærde selv og menneskeheten i alminnelighet kan høste fordeler av det. Slike akademiske sysler som begynner og slutter med ord alene, har aldri vært og vil aldri bli av noen verdi. Storparten av Persias lærde doktorer vier hele livet til å studere en filosofi der sluttresultatet ikke er annet enn ord.

Det påhviler myndighetshaverne å vise måtehold i alle ting. Hva som enn overskrider måteholdets grenser, vil opphøre å ha en velgjørende virkning. Tenk for eksempel på slike ting som frihet, sivilisasjon og lignende. Uansett hvor positivt forstandige mennesker måtte betrakte dem, vil de øve en skadelig innflytelse på folk dersom de drives for langt.

Hvis dette punktet skulle utlegges, ville det være nødvendig med en utførlig forklaring, som man frykter kunne bli langtekkelig. Det er denne ringe persons inderlige håp at Gud – opphøyet være hans herlighet – kan skjenke alle mennesker det som godt er. For den som er utstyrt med det, er alle tings besitter. Det store vesen sier: Visdommens tunge forkynner: Den som ikke har meg, er berøvet alle ting. Vend dere bort fra alt som er på jord, og søk ingen annen enn meg. Jeg er visdommens sol og kunnskapens osean. Jeg oppmuntrer de svake og gjenoppliver de døde. Jeg er ledelsens lys som opplyser veien. Jeg er den kongelige falk på den allmektiges arm. Jeg folder ut de slepende vingene på enhver vingebrutt fugl og sender den av sted på dens flukt.

Og likeledes sier han: Den sanne forståelses himmel skinner klart ved glansen fra to lyskilder: fordragelighet og rettferdighet.

O min venn! I dette korte utsagn ligger veldig oseaner forvart. Velsignet er de som verdsetter dets verdi, drikker derav i dype drag og fatter dets betydning, og ve over de aktløse. Denne ringe person bønnfaller verdens folk om å vise rettskaffenhet, så deres ømfintlige, deres sarte og dyrebare hørsel, som er blitt skapt for å lytte til visdomsordene, kan bli befridd for hindringer og for slike hentydninger, tomme innbilninger eller meningsløse forestillinger “som ikke gir næring og ikke stiller hungeren”⁶⁵, slik at den sanne rådgiver nådigst kan behage å fremlegge det som er kilden til velsignelse for menneskeheten og til det høyeste gode for alle nasjoner.

For tiden er forsoningens lys svekket i de fleste land, og dets glans er slukket, mens stridens og opprørets ild er blitt tent og luer heftig. To stormakter som anser seg som sivilisasjonens grunnleggere og ledere og som utformerne av grunnlover, har reist seg mot tilhengerne av troen forbundet med ham som talte med Gud.⁶⁶ Vær advart, o mennesker med forstand. Dårlig sømmer det seg for menneskets stade å øve tyranni; heller sømmer det seg for det å vise rettskaffenhet og være iført rettferdighetens kledning under alle forhold. Bønnfall den ene sanne Gud om at han, ved kraften i miskunnhetens og den åndelige oppfostrings hånd, kan lutre og rense visse sjeler for de onde lidenskapers og fordervede begjærs besmittelse, så de kan reise seg og løse tungen for Guds skyld, slik at tegnene på urett må hende kan bli visket ut og rettferdighetens strålende lys kan spre sin glans

---

65 Koranen 88:7.

66 Moses.

over hele verden. Folket er uvitende, og de har behov for dem som vil utlegge sannheten.

Det store vesen sier: Den høylærde og vismannen begavet med skarp visdom er de to øyne for menneskehetens legeme. Om Gud vil, skal jorden aldri bli berøvet disse to største gaver. Det som er blitt fremlagt og vil bli åpenbart i fremtiden, er kun et tegn på denne tjeners brennende ønske om å vie seg til å tjene alle jordens slekter.

O min venn! Man bør under alle omstendigheter gripe ethvert middel som vil fremme sikkerhet og ro blant verdens folk. Det store vesen sier: Hva som enn vil rense dere for fordervelse og lede dere til fred og sinnsro, det er virkelig den strake sti på denne herlige dag.

Gud gi at verdens folkeslag, som følge av de høytstilende bestrebelse gjort av deres herskere og de vise og lærde blant folk, kan bli ledet til å innse hva som er til deres eget beste. Hvor lenge skal menneskeheten ture frem i sin egensindighet? Hvor lenge skal urettferdigheten fortsette? Hvor lenge skal kaos og forvirring råde blant folk? Hvor lenge skal uenighet skape uro i samfunnet?

Denne ydmyke tjener fylles av undring, for mens alle mennesker er utstyrt med evnen til å se og høre, finner vi dem dog berøvet det privilegium å bruke disse evnene. Av den ømme kjærlighet denne tjener nærer til deg, er han blitt tilskyndet til å føre disse linjer i pennen. Akk og ve, fortvilelsens vinder blåser fra alle kanter, og striden som splitter og hjemsøker menneskeslekten, øker daglig. Tegnene på overhengende omveltninger og kaos kan nå skjernes, for den rådende ordning synes å være beklagelig mangelfull.

Jeg bønnfaller Gud, opphøyet være hans herlighet, om at han nådigst kan vekke jordens folk, kan gi at utfallet av deres adferd kan bli dem til gagn, og hjelpe dem til å utrette det som anstår seg deres stade.

Om menneskene verdsatte hvor storartet deres stade og hvor høy deres bestemmelse er, ville de ikke legge noe annet for dagen enn en edel karakter, rene gjerninger og en sømmelig og rosverdig adferd. Skulle de godhetsfulle lærde og vise gi folket veiledning, ville den ganske jord bli ansett som ett land. Dette er virkelig den utvilsomme sannhet. Denne tjener appellerer til enhver flittig og foretaksom sjel om å bestrebe seg til det ytterste og reise seg for å bedre forholdene i alle egner og vekke de døde til live med visdommens og ytringens levende vann, i kraft av den kjærlighet han nærer til Gud, den ene, den makeløse, den allmektige, den velgjørende.

Intet klokt menneske kan vise sin kunnskap ved noe annet enn ord. Dette viser betydningen av ordet, slik det bekreftes i alle skriftene, de være seg fra forgangne eller nyere tider. For det er gjennom dets kraft og belivende ånd at verdens folk har oppnådd en så fremragende stilling. Enn videre bør ord og ytringer både gjøre inntrykk og trenge inn. Imidlertid vil intet ord være inngytt disse to egenskaper med mindre det ytres helt og holdent for Guds skyld og med tilbørlig hensyn til stundens og folkets tarv.

Det store vesen sier: Menneskelig tale streber i sitt vesen etter å gjøre sin innflytelse gjeldende og behøver å modereres. Når det gjelder dens innflytelse, så er den betinget av et forfinet vesen, hvilket igjen er avhengig av frigjorte og

rene hjerter. Når det gjelder å moderere den, så må dette forenes med takt og visdom som foreskrevet i de hellige skrifter og tavler.

Ethvert ord er forlenet med en ånd, og derfor bør taleren eller utleggeren med omhu fremføre sine ord til rett tid og på riktig sted, for det inntrykk som hvert ord gjør, lar seg klart se og fornemme. Det store vesen sier: Ett ord kan lignedes med ild, et annet med lys, og den innflytelse begge øver, er åpenbar i verden. Derfor bør et opplyst og klokt menneske hovedsakelig tale ord så milde som melk, slik at menneskenes barn derved kan bli næret og oppbygget og kan nå menneskelivets endelige mål, som er den sanne forståelses og edelhets stade. Og likeledes sier han: Ett ord er lik foråret som får de sarte skudd i kunnskapens rosenhage til å grønnes og blomstre, mens et annet ord er lik en dødelig gift. Det sømmer seg for et forstandig og klokt menneske å tale med den ytterste mildhet og overbærenhet, slik at ordenes sødme kan lede enhver til å oppnå det som anstår menneskets stade.

O min venn! Guds ord er kongen blant ord, og dets gjennomgripende innflytelse er ikke til å måle. Det har alltid hersket over tilværelsens verden og vil fortsatt så gjøre. Det store vesen sier: Ordet er hele verdens hovednøkkel, for det er gjennom dets kraft at menneskehjertenes dører, som i virkeligheten er himmelens dører, blir låst opp. Knappt hadde kun et glimt av dets strålende glans skint på kjærlighetens speil, før det velsignede ord "Jeg er den høystelskede" ble gjenspeilt i det. Det er et osean med uuttømmelige rikdommer og omfatter alle ting. Hver en ting som kan oppfattes,

er kun en utstrømning derfra. Høyt, umåtelig høyt, er dette sublime stade, i hvis skygge essensen av høyhet og herlighet beveger seg, fordypet i lovprisning og tilbedelse.

Det synes meg at folks smakssans er blitt akk så påvirket av forsømmelighetens og dårskapens feber, for de finnes å mangle all bevissthet om hans ytrings sødme og være berøvet den. Hvor i sannhet beklagelig at menneskene skulle avskjære seg fra fruktene på visdommens tre mens deres dager og timer hurtig svinner hen. Gud gi at den guddommelige makts hånd kan trygge hele menneskeheten og styre deres skritt mot den sanne forståelses horisont.

Sannelig, vår nådige Herre er hjelperen, den vitende, den vise.

Jeg vil gjerne få tilføye at ditt andre brev, som var sendt fra Jerusalem, er mottatt, og at det du hadde skrevet og fremlagt der, ble gjennomsett og opplest i hans nærvær. Han bad meg skrive følgende:

O Maqsúd! Vi har hørt din røst og fornemmet de sukk og den klage du utstøtte i din lengsel og iver. Pris skje Gud! Kjærlighetens sødmefylte duft kunne innåndes fra hvert ord derav. Gud gi at denne nådegave måtte vare evig. Livtjeneren fremsa versene du har forfattet. Ditt navn ble ofte nevnt i denne forurettedes nærvær, og vår miskunns og medlidens blikk er vendt mot deg.

Stort er menneskets stade. Store må også dets bestreb-
elser være for verdens gjenoppreisning og nasjoners velvære. Jeg bønnfaller den ene sanne Gud om nådigst å styrke deg i det som anstår menneskets stade.

La deg ledes av visdom under alle forhold, for personer

som nærer onde motiver, har vært og er fortsatt iherdig beskjeftiget med å smi sine renker. Nådige Gud! Det umåtelig opphøyede vesen, som ikke søker annet enn å fostre kjærlighetens og fordragelighetens ånd blant folk og å gjenopplive verden og foredle dens liv – mot ham har de rettet slike beskyldninger som tunge og penn skammer seg over å berette.

Vi har kommet deg i hu, og vi nevner deg nå. Vi bønnfaller ham – opphøyet er hans herlighet – om å beskytte deg med maktens og kraftens hender og gjøre deg i stand til å erkjenne det som vil være til beste for deg både i denne verden og den neste. Han er menneskehetens Herre, besitteren av tronen i det høye og av verden forneden. Ingen Gud er der utenom ham, den allmektige, den sterke. Gud gi at denne forurettede kan utvise troskap. Han har ikke glemt deg, ei heller vil han noensinne gjøre det.

Du har nevnt at du akter å bli værende i Damaskus til våren og deretter dra videre til Mosul, om det gis midler til det. Denne ringe tjener bønnfaller Gud – opphøyet er hans herlighet – om å sørge for en mulighet som anses å være tjenlig, og om å stå deg bi. Han er mektig og sterk.

Skjønt alle innbyggerne i dette område er blitt behandlet med den største vennlighet, kan dog intet tegn på vennskap ses fra deres side. Du bør opptre svært taktfullt og klokt, for de søker alltid å kritisere Saken og fornekte den. Måtte den ene sanne Gud skjenke dem rettsindighet.

Når det gjelder dine egne anliggender, ville det være prisverdig om du slår deg til tåls med hva som enn måtte skje. Å gå inn i et eller annet yrke er sterkt å anbefale, for

når man er opptatt med arbeid, er man mindre tilbøyelig til å dvele ved livets ubehagelige sider. Gud gi at du kan oppleve fryd og lykksalighet, glede og begeistring uansett hvilken by eller hvilket land du måtte komme til å oppholde deg i. Denne ringe tjener vil aldri glemme sin fremstående og elskverdige venn. Han har ihukommet deg og vil fortsette å komme deg i hu. Avgjørelsen ligger hos Gud, Herren over alle verdener. Jeg skulle så gjerne håpe at han kan yte guddommelig bistand og gi bekreftelse i det som er velbehagelig og antagelig for ham.

Hvert ord i din poesi er virkelig som et speil som avspeiler tegnene på den hengivenhet og kjærlighet du nærer til Gud og hans utvalgte. Vel er det med deg som har smakt ytringens utsøkte vin og drukket av den sanne kunnskaps stilleflytende elv. Lykkelig er den som har drukket seg utørst og nådd ham, og ve de likegyldige. Å lese den har virkelig vist seg å gjøre et sterkt inntrykk, for den tilkjennegav både gjenforeningens lys og adskillelsens ild.

Det være fjernt fra oss å noensinne oppgi håpet om Guds uvurderlige gunstbevisninger, for om han så ville, kunne han la et atom alene forvandles til en sol og en eneste dråpe til et osean. Han låser opp dører i tusentall mens et menneske ikke engang evner å tenke seg en eneste én.

Så ubesindig er denne tjener at han med ord som disse søker å stadfeste Guds overlegne makt – opphøyet være hans herlighet. Jeg trygler Gud, den største, om å tilgi disse påstander, og jeg bekrefter at denne tjener til enhver tid erkjenner sine smertelige overtredelser og misgjerninger. Han bønnfaller om forlatelse for sine synder fra sin Herres

tilgivelses oseaan, han den mest opphøyede, og ber om det som vil gjøre ham fullstendig gudhengiven og sette ham i stand til å prise ham, vende seg hen mot ham og sette all sin lit til ham. Han er sannelig den sterke, den tilgivende, den barmhjertige. Lovet være Gud, den allmektige, den allvitende.

Denne ringe person har lest beskrivelsene av samtalen med den reisende som du har fortalt om i ditt brev til min Herre, måtte mitt liv bli ofret for hans skyld. Forklaringene som ble gitt, vekker folket fra likegyldighetens søvn. Faktisk gir menneskenes egne handlinger opphav til en overflod av satansmakt. For dersom menneskene etterlevde og overholdt de guddommelige læresetninger, ville ethvert spor av ondskap bli fordrevet fra jorden. Men de utbredte motsetningene som finnes hos menneskeheten, og utbredelsen av opprørskhet, tvistighet, konflikt og lignende er de fremste faktorer som leder til at den sataniske ånd trer frem. Men Den hellige ånd har alltid skydd slike forhold. En verden hvor intet er å spore foruten strid, kiv og fordervelse, vil måtte ende opp som Satans tronsete, som selve hans hovedstad.

Hvor såre stort er vel ikke tallet på Guds elskede og utvalgte som dag og natt har klaget og sukket i håp om at en liflig og angende bris måtte blåse fra hans velbehags kongesete og aldeles fordrive den avskyelige og kvalmende dunsten fra verden. Men dette endelige mål kunne ikke nås, og menneskene ble berøvet det i kraft av sine onde gjerninger, som bragte Guds straffedom over dem, i samsvar med de grunnleggende prinsipper for hans guddommelige styre. Vi

plikter å forbli tålmodige under disse omstendigheter helt til unnsetningen måtte komme fra Gud, den tilgivende, den gavmilde.

Lovpriset være ditt navn, o alle veseners Herre og alle skapte tings attrå! Jeg bønnfaller deg, ved ordet som fikk den brennende busk til å oppløfte sin røst og klippen til å rope ut, hvorved de velbegunstigede har skyndet seg å nå ditt nærværs kongesete og de rene av hjertet demringsstedet for ditt åsyns lys, og ved dine sanne elskeres sukk i deres adskillelse fra dine utvalgte, og ved deres klage som lengter etter å skue ditt ansikt foran den gryende glans av din åpenbarings lys, om nådigst å sette dine tjenerer i stand til å erkjenne hva du har forordnet for dem ved ditt storsinn og din nåde. Foreskriv dem så ved din herlighets Penn det som vil styre deres skritt til din gavmildhets hav og lede dem til din himmelske gjenforenings levende vann.

O Herre! Se ikke på de ting de har gjort, se heller på hvor opphøyet dine himmelske nådegaver er, de som har gått forut for alle skapte ting, synlige som usynlige. O Herre! Opplys deres hjerter ved din kunnskaps strålende lys, og la deres øyne tindre ved den skinnende glansen fra dine gunstbevisningers dagstjerne.

Jeg bønnfaller deg, o navnenes Herre og himlenes skaper, ved blodet som er utgytt på din sti, og ved hodene båret høyt på spyd for din kjærlighets skyld, og ved sjelene som har smeltet i sin adskillelse fra dine elskede, og ved hjertene som er knust for å opphøye ditt ord, om å gi at ditt rikes beboere kan slutte seg sammen i sin troskap mot ditt ufor-

lignelige ord, slik at de alle kan anerkjenne din enhet og at du er én. Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den mest opphøyede, den vitende, den vise.

Jeg skulle så gjerne håpe at han som er den evig fyldestgjørende, den utilgjengelige, kan akte på denne ringe tjeners anmodning, kan iføre verdens folk de gode gjerningers kledning og lutre dem for onde tilbøyeligheter. Han er den

mektige, den sterke, den allvise, den altfornemmende. Han hører og ser; han er den althørende, den altseende.

12

Súriy-i-Vafá⁶⁷

Tavle til Vafá

HAN ER DEN ALLVITENDE.

O VAFÁ! Takk din Herre for å ha hjulpet deg til å slutte deg til hans Sak, satt deg i stand til å anerkjenne manifestasjonen av hans eget selv og oppreist deg for å lovprise ham som er den største ihukommelse i denne herlige kunngjøring.

Velsignet er du, o Vafá, for du har vært tro mot Guds

---

⁶⁷ Muḥammad Ḥusayn, en av de tidlige troende fra Shiráz, ble kalt "Vafá" ("troskap") av Bahá'u'lláh.

Pakt og hans testament på en tid da alle mennesker har brutt den og har fornektet ham som de hadde trodd på, og det til tross for at han har stått frem utstyrt med ethvert vitnesbyrd og har steget opp over åpenbaringsens horisont ikledd ubestridelig herredømme.

Det anstår deg imidlertid å anstrenge deg til det ytterste for å oppnå selve essensen av troskap. Dette innebærer å være vel forvisset i ditt hjerte og med tungen gi vitnesbyrd om det som Gud har bevitnet om sitt eget opphøyede selv, idet han forkynte: "Sannelig, selvbestående er jeg i herlighetens rike." Hver den som i disse dager gis evnen til høytidelig å bekrefte denne sannhet, har oppnådd alt godt, og den himmelske ånd skal stige ned over ham om dagen og ved nattetid, skal nådigst hjelpe ham til å forherlige sin Herres navn og la ham løsne tungen og med ord støtte sin Herres Sak, han den barmhjertige, den medlidende. Og ingen kan noensinne oppnå dette unntatt den som har lutret hjertet for alt som er skapt mellom himmel og jord, og har løsrevet seg helt fra alle utenom Gud, den øverste Herre, den allmektige, den nådige.

Reis deg for å tjene Saken, og si: Jeg sverger ved Guds rettferdighet! Sannelig, dette er Det første punkt, iført sin nye kledning og manifestert i sitt herlige navn. Han skuer nå alt fra denne horisont. Han er virkelig opphøyet over alle ting. Blant skaren i det høye er han kjent som Den største kunngjøring, og i evighetens riker som Den urgamle skjønnhet, og for Tronen er han kjent ved dette navn⁶⁸, som har fått de forstandsbevagede til å miste fotfestet.

---

68 Det største navn.

Si, jeg sverger ved Gud! Selv før ett eneste vers i denne åpenbaring ble nedsendt fra det hellige og opphøyede rike, var Guds ypperste vitnesbyrd blitt fullbyrdet for alle himmelens innvånere og jordens beboere; enn videre har vi åpenbart motstykket til hva som enn ble nedsendt i løpet av Bayánens tid. Frykt Gud, og la ikke deres gjerninger bli fruktesløse, og vær ikke av dem som er hensunket i likegyldig aktløshet. Åpne øynene så dere kan se Den urgamle skjønnhet fra dette skinnende og lysende stade.

Si, Gud er mitt vitne! Den lovede selv er kommet ned fra himmelen, sittende på den karmosinrøde sky med åpenbaringens hærskarer på sin høyre side og inspirasjonens engler på sin venstre, og befalingen er blitt utført etter pålegg fra Gud, den altformående, den allmektige. Deretter har alle mistet fotfestet bortsett fra slike som Gud har beskyttet ved sin miskunn og talt blant dem som har anerkjent ham ved hans eget selv og løsrevet seg fra alt som har med verden å gjøre.

Lytt du til din Herres ord, og rens hjertet for enhver innbilning, slik at det strålende lyset fra ihukommelsen av din Herre kan kaste sin glans på det, og det kan nå visshetens stade.

Vit du enn videre at ditt brev nådde vårt nærvær, og vi oppfattet innholdet og leste det nøye. Vi merket oss spørsmålene du har stilt og skal beredvillig svare deg. På denne dag anstår det enhver å spørre Gud om det han ønsker, og din Herre vil vie anmodningen oppmerksomhet med underfulle og ubestridelige vers.

Du har spurt om temaet gjenkomst. Vit at slutten er

lik begynnelsen. Slik du betrakter begynnelsen, bør du likeledes betrakte slutten og være av dem som virkelig oppfatter. Ja, betrakt snarere begynnelsen som slutten selv, og også omvendt, så du kan tilegne deg en klar innsikt. Vit du enn videre at enhver skapt ting hele tiden frembringes og føres tilbake på befaling fra din Herre, styrkens og maktens Gud.

Angående gjenkomsten, som Gud sikter til i sine hellige og opphøyede tavler, der han har gjort dette tema kjent for sine tjenere; med dette menes alle skapte tings gjenkomst på oppstandelsens dag, og dette er sannelig essensen av gjenkomst slik du har bevitnet i Guds egne dager, og du er av dem som vitner om denne sannhet.

Gud er sannelig fullt i stand til å bevirke at alle navn fremtrer i ett navn og alle sjeler i én sjel. Han er visselig sterk og mektig. Og denne gjenkomst skjer ved hans befaling på hvilken som helst måte han ønsker. Han er virkelig den som utfører alle ting og forordner dem. Enn videre bør du ikke se gjenkomsten og oppstandelsen oppfylt uten i din Herres ord, han den allmektige, den allvitende. Skulle han for eksempel ta en håndfull jord og erklære den for å være han som dere tidligere har fulgt, ville det uten tvil være rett og sant, endog som vedkommendes virkelige person, og ingen er gitt rett til å dra hans myndighet i tvil. Han gjør hva han vil og forordner hva han enn behager. Vokt deg på dette stade enn videre for å vende blikket mot begrensninger og hentydninger, men vend det heller mot det som åpenbaringen selv er blitt oppfylt ved, og vær av dem som evner å skjelne. Således gir vi deg en forklaring i klart og

tydelig språk, så du kan forstå det du søkte fra din urgamle Herre.

Tenk på oppstandelsens dag. Skulle Gud uttale at den ringeste skapning blant de trofaste er den første til å tro på Bayánen, bør du ikke stille deg tvilende til det, og må være av dem som virkelig tror. Se ikke, på dette stade, på menneskelige begrensninger og navn, men heller på det hvorved den første til å tro får sin rang bekreftet, hvilket er troen på Gud, anerkjennelsen av hans vesen og forvissningen om at hans uimotståelige og bindende befaling vil skje fyldest.

Tenk på åpenbaringen gitt av Bayánens Punkt – opphøyet er hans herlighet. Han uttalte at den første⁶⁹ til å tro på ham var Muḥammad, Guds sendebud. Sømmer det seg for et menneske å strides med ham ved å si at denne mannen er fra Persia, den andre fra Arabia, eller at denne ble kalt Ḥusayn mens den andre bar navnet Muḥammad? Nei, jeg sverger ved Guds hellige vesen, han den opphøyede, den største. Visselig ville intet menneske med forstand og innsikt noensinne vende oppmerksomheten mot begrensninger eller navn, men heller mot det som Muḥammad var forlenet med, som var intet annet enn Guds Sak. På samme vis ville et slikt menneske med innsikt betrakte Ḥusayn og den stilling han inntok i Guds Sak, han den allmektige, den opphøyede, den vitende, den vise. Og siden den første til å tro på Gud i Bayánens tidsperiode var utstyrt med en befaling lik den Muḥammad, Guds sendebud, var utstyrt med, så uttalte Báb at han var den sistnevnte, nemlig hans gjenkomst og oppstandelse. Dette stade er helliget fra alle

69 Mullá Ḥusayn.

begrensninger eller navn, og intet kan ses deri utenom Gud, den ene, den uforlignelige, den allvitende.

Vit du enn videre at om han på åpenbarings dag skulle uttale at et av bladene er manifestasjonen av alle hans ypperste titler, så er ingen gitt rett til å si hvorfor eller av hvilken grunn, og om en skulle gjøre det, ville han bli ansett for å mistro Gud og bli talt blant slike som har fornektet hans sannhet.

Vokt deg, vokt deg, så du ikke handler som Bayánens folk. For de har virkelig fart såre vill, ført folket på avveier, oversett Guds Pakt og hans testament og føyet likemenn til ham, den ene, den uforlignelige, den allvitende. De unnlot sannelig å anerkjenne Bayánens Punkt, for hadde de anerkjent ham, ville de ikke ha forkastet hans manifestasjon i dette lysende og strålende vesen. Og siden de festet blikket ved navn, ble deres øyne sløret da han erstattet sitt navn "den mest opphøyede" med "den herligste". De har unnlatt å anerkjenne ham i disse dager og regnes blant dem som forgår. Ja, hadde de kjent ham ved hans eget selv eller i kraft av det han har åpenbart, ville de ikke ha forkastet ham da han fremstod i dette herlige og uforlignelige navn, som Gud har bestemt til å være hans åpenbarings sverd mellom himmel og jord, og ved hvilket sannhet skilles fra villfarelse, helt fra nå av til den dag da menneskeheten skal stå for verdenenes Herre.

Vit du enn videre at på hans manifestasjons dag skal alle ting utenom Gud bringes frem og stilles likt, uten hensyn til om deres rang er høy eller lav. Gjenkomstens dag er uutgrunnelig for alle mennesker, inntil den gud-

dommelige åpenbaring er fullbragt. Han er i sannhet den som forordner hva han enn vil. Når Guds ord åpenbares for alle skapte ting, blir hver den som låner øre til ropet og enser det, i sannhet talt blant de mest utmerkede sjeler, om vedkommende så skulle være en som bærer ut asken. Og den som vender seg bort, regnes som den ringeste av hans tjenere selv om han skulle være en hersker blant menneskene og besitte alle de bøker som finnes i himlene og på jorden.

Det sømmer seg for deg å se med guddommelig innsikt på de ting vi har åpenbart og sendt deg, og ikke se hen til folk flest og det som er vanlig blant dem. De er på denne dag lik en blind som ferdes i solskinnet, men forlanger å få vite: Hvor er solen? Skinner den? Han ville benekte og bestride sannheten og ville ikke være av dem som oppfatter. Aldri vil han bli i stand til å skjelne solen eller å forstå det som er kommet mellom ham og den. Han ville komme med innvendinger i tankene, protestere og være blant de opprørske. Slik er dette folkets tilstand. Overlat dem til seg selv idet du sier: Måtte dere få hva dere ønsker og vi få det vi ønsker. I sannhet elendige er de ugudeliges kår.

Vit du enn videre at den forutgående manifestasjon stadfestet at åndenes gjenkomst og oppstandelse ville skje på oppstandelsens dag, mens det i virkeligheten er en gjenkomst og oppstandelse for enhver skapt ting. Imidlertid ønsker vi ikke å nevne noe som ikke er fremsatt i Bayánen, for om mulig å slippe et svare spetakkel fra de ondsinnede. Måtte det bare fordrives, dette som kommer mellom menneskenes barn og deres skaper, slik at de kunne få evnen til

å skue Guds uovervinnelige herredømme og velde, drikke av hans himmelske elvers kildevell, stenkes med det som strømmer fra den sanne forståelses oseaan og bli renset for de ugudeliges og de mistenksommes besudling.

Angående ditt spørsmål om Guds verdener: Vit for visst at Guds verdener er uten tall og uendelige i utstrekning. Ingen kan beregne eller fatte dem uten Gud, den allvitende, den allvise. Tenk på din tilstand når du sover. Sannelig sier jeg, dette fenomen er det mest gåtefulle av Guds tegn blant mennesker, om de skulle grunne over det i sine hjerter. Se hvordan tingen du har sett i drømme, etter at ganske lang tid er gått, fullt ut blir virkelighet. Dersom din drøms verden hadde vært identisk med den verden du lever i, måtte det ha vært nødvendig at hendelsen som forekom i drømmen, skulle ha foregått i denne verden i samme stund som den utspant seg. Om det var slik, ville du selv ha bevitnet det. Men siden dette ikke er tilfelle, må det nødvendigvis følge at den verden du lever i, er ulik og adskilt fra den du opplevde i din drøm. Sistnevnte verden har hverken begynnelse eller ende. Om du skulle påstå at denne samme verden befinner seg i deg selv og er sammensvøpt i deg, som forordnet av den overmåte herlige og allmektige Gud, så ville det være sant. Det ville likeledes være sant å hevde at din ånd, etter å ha hevet seg over søvnens begrensninger og løst seg fra all jordisk tilknytning, ved Guds inngripen er blitt beveget til å gjennomreise et rike som ligger skjult i denne verdens innerste virkelighet. Sannelig sier jeg, Guds skaperverk omslutter verdener utenom denne verden og skapninger ved siden av disse skapninger. I hver av disse

verdener har han forordnet ting som ingen kan utforske unntatt ham selv, den altutforskende, den allvise. Mediter over det vi har åpenbart for deg, så du kan oppdage det som tilsiktes av Gud, din Herre og Herren over alle verdener. I disse ord er den guddommelige visdoms mysterier forvart. Vi har avstått fra å oppholde oss ved dette tema grunnet sorgen som har omsluttet oss etter handlingene begått av dem som er blitt skapt ved våre ord, om dere skulle være blant dem som vil lytte til vår røst.

Hvor er den som kan stå meg bi og beskytte meg mot disse troløse sjelers sverd? Hvor er det innsiktsfulle menneske som vil skue Guds ord med egne øyne og befri seg for det som jordens folk mener og tror?

O tjener! Advar Guds tjenere mot å forkaste det de ikke forstår. Si, bønnfall Gud om å åpne den sanne forståelses portaler for deres hjerter, så dere kan få vite det som ingen vet. Sannelig, han er giveren, den tilgivende, den medlidende.

Du har videre spurt meg om Guds forordninger. Vit sannelig at hva som enn er blitt foreskrevet i Boken, virkelig er sannheten; derom hersker ingen tvil, og det påhviler enhver å overholde det som er blitt nedsendt av ham som er åpenbareren, den allvitende. Skulle et menneske sette dem til side skjønt han vet om dem, ville Gud sannelig holde avstand til ham, og det ville også vi; for hans forordninger er fruktene på det guddommelige tre, og ingen andre enn de forsømmelige og de egensindige vil avvike derfra.

Angående paradiset: Det er en realitet, og det kan ikke herske noen tvil om det, og nå i denne verden blir

det virkeliggjort gjennom kjærlighet til meg og ved mitt velbehag. Enhver som når der hen, ham vil Gud bistå i denne nedre verden, og etter døden vil han gjøre ham i stand til å få adgang til paradiset, hvis veldige utstrekning er som himmelens og jordens. Der vil herlighetens og hellighetens jomfruer oppvarte ham både dag og natt, mens hans Herres aldri falmende skjønnhets dagstjerne vil kaste sin glans på ham til alle tider, og han skal skinne så klart at ingen vil tåle å betrakte ham. Slik er forsynets orden, men folket er stengt ute av et fortredelig slør. Forstå du på samme vis helvetesildens natur, og vær av dem som i sannhet tror. For enhver utført handling vil det være en lønn etter Guds skjønn, og forordningene og forbudene foreskrevet av den allmektige gir rikelig vitnesbyrd om dette. For det er sikkert og visst at dersom gjerninger ikke ble belønnet og ikke bar noen frukt, ville Guds Sak – opphøyet er han – ha vist seg å være til ingen nytte. Umåtelig høyt er han hevet over slike bespottelser! Men for dem som er fri for alle tilknytninger, er enhver gjerning sannelig sin egen belønning. Skulle vi utdype dette tema, ville tallrike tavler måtte skrives.

Jeg sverger ved den ene sanne Guds rettferdighet! Pennen makter ikke å bevege seg på grunn av det som har rammet dens Herre, og den gråter såre, og slik gråter jeg, og likeledes gråter hans øye som er essensen av storhet bak navnenes tabernakel, sittende på sitt herlige navns trone.

Rens du ditt hjerte, så vi kan la kaskader av visdom og ytring velle ut derfra og således gjøre deg i stand til å opplyfte din røst for hele menneskeheten. Løs din tunge, og

forkynn sannheten av hensyn til din barmhjertige Herres ihukommelse. Vær ikke redd for noen, sett all din lit til Gud, den allmektige, den allvitende. Si, o folk, utfør hva enn dere forstår av den persiske Bayán, og om alt dere ikke forstår – spør denne ufeilbare ihukommelse, så han på klart vis kan fremlegge det Gud har ment i sin Bok, for i sannhet kjenner han det som er nedlagt i Bayánen i kraft av hans vilje som er den allmektige, den sterke.

Du har spurt om advarselen vi gav folket ved tiden for vår avreise fra 'Íráq, om at når solen forsvinner av syne, vil mørkets fugler være på ferde, og Sámiris⁷⁰ bannere vil bli heist i været. Jeg sverger ved Gud! Disse fugler har på denne tid begynt å røre seg, og Sámiri har begynt med sitt skrik og skrål. Vel er det med den som forstår og telles blant folk med forstand. Vi har også advart dem om at kalven vil bli å se. Gud er mitt vitne! Alle våre advarsler har slått til, som de faktisk også må gjøre, siden de er utgått fra herlighetens og maktens fingre. Bønnfall Gud om å beskytte deg mot

---

70 Han som laget gullkalven. Se Koranen 20:87-97.

disse menneskers fortred og om å lutre deg for de egensindiges forblommede hentydninger. Styrk derfor dine lender for å fremme Saken, og ta ikke hensyn til ordene ytret av Bayánens folk, for de er sannelig ute av stand til å forstå og har ikke evnet å fatte Sakens essens slik den er åpenbart i denne opphøyede, denne største kunngjøring. Således har vi inspirert deg og inngytt i ditt hjerte det som vil gjøre deg

uavhengig av menneskehetens hentydninger.

Guds herlighet være med deg og med dem som låner øre til ordene du ytrer av kjærlighet til Gud, din Herre, og som forblir standhaftige i hans Sak. All pris skje Gud, verdenenes Herre.

13

Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají

Tavle til Siyyid Mihdíy-i-Dahají

HAN ER DEN HELLIGSTE, DEN STØRSTE,
DEN MEST OPPHØYEDE, DEN HØYESTE.

O MITT NAVN!⁷¹ Lovpris Gud for at han nådigst har valgt deg til å la sitt velgjørende regn strømme ned over det vi har sådd i den rene og velsignede muld,

71 Siyyid Mihdíy-i-Dahají, som denne tavlen var stilet til, var av Bahá'u'lláh gitt tittelen "Ismu'lláhi'l-Mihdí" ("Guds navn, Mihdí"). Han brøt senere

og har satt deg i stand til å tjene som et miskunnhetens forår for de vidunderlige og herlige trær vi har plantet. Så stor er sannelig denne gunstbevisning at blant alle skapte ting i verden kan ingen ha håp om å gjøre den rangen stridig. Av din barmhjertige Herres himmelske gavers kalk har vi enn videre gitt deg å drikke ytringens utsøkte vin, som ikke er noe annet enn denne hellighetens Tunge – en Tunge som, straks den ble løst, opplivet den hele skapning, satte alle vesener i bevegelse og fikk Nattegalen til å la sine melodier strømme. Dette er det levende vanns kilde for alle som bor i tilværelsens verden.

Mang en gang har vi ført henover deg den allbarmhjertiges liflige dufter fra denne gren som beveger seg over tavlen fra din Herre, den mektige, den uhemmede. Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Skulle alle skapte ting, synlige som usynlige, vende seg hen til ham, ville du se dem styre sin flukt mot det høyeste mål, den plett der Det guddommelige lotustre utbryter: Sannelig, ingen annen Gud er der enn meg, den allmechtige, den overmåte gavmilde.

Stor er din velsignelse, for du har reist gjennom Guds land og vært legemliggjørelsen av glede og forvissning for bahá-folket, som har forsaket alle andre enn ham og vendt hjertet mot dette kongesete som har utgytt sin glans over alle riker og overstenket dem med det brusende vann fra dette osea som du selv er blitt overstenket med – et osea som har omsluttet alle skapte ting.

Du fattet virkelig betydningen av å bistå Gud og reiste deg for å gjøre dette ved visdommens og ytringens kraft.

Pakten. (Se *God Passes By*, s. 319.)

Si: Å bistå meg er å undervise om min Sak. Dette er et tema som opptar hele tavler. Dette er Guds uforanderlige bud, evig i fortid, evig i fremtid. Forstå dette, o mennesker med innsikt. De som har overtrådt visdommens grenser, evner ikke å forstå meningen med å bistå Gud slik det er angitt i Boken. Si: Frykt Gud, og så ikke splidens frø blant folk. Overhold det som er pålagt dere av deres Herre, den allmektige, den allvitende. Han vet hva seier virkelig er og har lært dere dette med en ytring som aldri kan forkvakles av de meningsløse forestillingene hos dem som streifer forvirret om i tvilens ørken.

O mitt navn! La alle skapte ting nok en gang drikke av denne kalk som har fått sjøene til å stige. Nør så opp i hjertene den luende ild som dette karmosinrøde tre har tent, så de kan reise seg for å forherlige og lovprise hans navn blant tilhengerne av enhver tro.

Tallrike brev fra deg er blitt fremlagt for vår trone. Vi har lest dem som en nådesbevisning fra vår side, og for hvert navn du nevnte der, har vi åpenbart det som vil bevege menneskers sinn og få åndene til å sveve. Enn videre har vi gjentagne ganger gjort det mulig for deg å lytte til trillene fra himmelens fugler og å vende ditt øre til sangen fra nattergalene, der de sitter på grenene og lar sine melodier strømme. Således ble Guds Penn satt i bevegelse til din ihukommelse, så du kunne formane folk ved kraften i denne ytring som er guddommelig forordnet til å være åpenbareren av hans herlighets tegn.

Velsignet er den plett der hans lovsang istemmes, og velsignet er det øre som lytter til det som er nedsendt fra

din Herres miskunnhets himmel, fra den allbarmhjertige.

Forman Guds tjenere til det vi har formant deg, så de kan avstå fra hva som enn er forbudt dem i Moderboken. De som utfører gjerninger som ville skape opprør blant folket, har sannelig forvillet seg langt bort fra å bistå Gud og hans Sak og telles blant skadevolderne i den tavle som Gud har utsett til alle tavlers demringssted.

Si: Skulle det behage oss, vil vi gjøre Saken seierrik ved kraften i ett eneste ord fra vårt nærvær. Han er i sannhet den allmektige, den albetvingende. Om så skulle være Guds hensikt, ville den ubetvingelig sterke løve komme ut av den himmelske makts skoger, med brøl lik tordenskrall som ruller mellom fjellene. Men siden vårt kjærlige forsyn overgår alle ting, har vi forordnet at fullstendig seier skal vinnes gjennom tale og ytring, så våre tjenere rundt om på jorden derved kan motta Guds goder. Dette er kun et tegn på Guds rike gaver som er skjenket dem. Sannelig, din Herre er den evig fyldestgjørende, den mest opphøyede.

Si: Frykt Gud, og gjør ikke slike gjerninger som ville få mine elskede på jord til å jamre seg. Således befales du av denne Penn som har satt herlighetens Penn i bevegelse på visdommens og den sanne forståelses arena.

Overbring mine hilsener til dem hvis ansikter gjenspeiler Bahás strålende glans, og nevnt deretter for dem denne ytring som får de rettferdiges øyne til å lyse. Guds herlighet være med deg og med slike som har klamret seg fast i repet til Gud, han som åpenbarer vers. ...

Avhold beboerne i områdene der fra provoserende handlinger, fra strid, splid eller noe annet som ville skape vansk-

eligheter. Det som i disse dager er rosverdig, er å fremme Guds Sak. Hvis for eksempel de som streber etter visse mål, skulle vie seg til å undervise om Saken, ville alle innbyggerne i de områdene om ikke lenge være ikledd troens kappe.

Om noen skulle fornemme sødmen av følgende tekst i tavlen åpenbart til ære for Nabíl⁷² fra Qá'in, ville han med letthet forstå betydningen av bistand: Menneskelig tale er en essens som streber etter å gjøre sin innflytelse gjeldende og trenger å modereres. Når det gjelder dens innflytelse, så er den betinget av et forfinet vesen, hvilket igjen er avhengig av frigjorte og rene hjerter. Når det gjelder å moderere den, så må dette forenes med takt og visdom som foreskrevet i de hellige skrifter og tavler.

O mitt navn! En ytring må nødvendigvis ha gjennomslagskraft. For om den er uten denne egenskapen, vil den ikke ha noen innflytelse. Og denne gjennomtrengende innflytelsen avhenger av at ånden er ren og hjertet plettfritt. Den trenger likeledes å modereres, for uten moderasjon ville lytteren være ute av stand til å tåle den, snarere ville han vise motstand helt fra begynnelsen av. Og moderasjon vil oppnås ved å kombinere ytringen med de tegn på guddommelig visdom som er nedtegnet i de hellige bøker og tavler. Således vil ens ytring, når den i sin essens besitter begge disse fornødenheter, vise seg å være høyst virkningsfull og vil være det fremste middel til å forvandle menneskenes sjeler. Dette er stedet for den største seier og for himmelsk herredømme. Den som når der hen, er utstyrt med evnen til å undervise om Guds Sak og til å vinne menneskers hjerter

72 Nabíl-i-Akbar. Se innledningen til 'Lawḥ-i-Ḥikmat'.

og sinn.

O mitt navn! Ytringens dagstjerne skinner strålende fra den guddommelige åpenbarings daglysning og har i den grad opplyst skriftrullene og tavlene at ytringens rike og forståelsens opphøyede herredømme sitrer av glede og ekstatisk fryd og skinner med dens lysende glans, men storparten av menneskeheten forstår ikke.

Hensikten med at emnet hjelp og bistand fra tid til annen har strømmet og vil fortsette å strømme fra forsynets Penn, er å advare Guds venner så de ikke hengir seg til aktiviteter som ville gi opphav til strid og opprør. Det påhviler dem, alle som én, å flittig søke etter måter å hjelpe Guds Sak på slik vi har forklart. Dette er kun et tegn på hans nåde som i særdeleshet er skjenket hans elskede, så hver av dem kan nå det stade som beskrives med ordene: "Den som vekker en sjel, har sannelig vakt hele menneskeheten."⁷³

Jordisk herredømme har vært og vil fortsette å være i skyggen av dette stade. Dets fastsatte time er forutbestemt i Guds bok. Han kjenner sannelig til dette, og det vil bli åpenbart ved hans veldes kraft. Han er i sannhet den sterke, den altbetvingende, den allmektige, den allvitende, den allvise.

De helligede sjeler bør i sitt hjerte overveie og gjennomtenke undervisningsmåtene. Fra tekstene i de underfulle, himmelske skrifter bør de tilegne seg uttrykk og avsnitt om ulike tilfeller, slik at de i løpet av sin tale kan fremsi guddommelige vers når situasjonen tilsier det; for disse hellige

---

73 Jf. Koranen 5:32: "Den som redder et menneske, skal anses som hadde han reddet hele menneskeheten."

vers er den kraftigste eliksir, den største og mektigste talisman. Så sterk er deres innflytelse at tilhøreren ikke vil ha noen grunn til å vakle. Jeg sverger ved mitt liv! Denne åpenbaring er inngitt en slik kraft at den vil virke som en magnet for alle jordens nasjoner og slekter. Skulle en person stanse opp i oppmerksom ettertanke, ville vedkommende erkjenne at det hverken er eller kan være noe sted for noen å flykte til.

På en slik måte er Kitáb-i-Aqdas blitt åpenbart at den tiltrekker seg og omfatter alle de gudegitte religionsordninger. Salige de som leser den! Salige de som fatter den! Salige de som mediterer over den! Salige de som grunner på dens mening! Så uhyre stor er dens rekkevidde at den omsluttet alle mennesker før de anerkjente den. Om ikke lenge vil dens ypperste kraft, dens gjennomgripende innflytelse og dens veldes storhet bli manifestert på jorden. Sannelig, din Gud er den allvitende, den allkunnige.

O mitt navn! Lytt til min røst som kommer i retning fra min trone. Han ønsker til alle tider å nevne ditt navn, for du har vist deg å være standhaftig i å prise hans dyder blant folk. Din Herre elsker virkelig troskap slik den er å finne i skapningens rike, og han har gitt den forrang fremfor de fleste rosverdige egenskaper. Sannelig, han er mektig og sterk.

Vit enn videre at vi hørte den lovprisning du ytret mens du hadde samfunn med Gud, din Herre, den opphøyede, den

nådige. I sannhet stor er den salighet som venter deg, for du har innskrenket dine egne anliggender til fordel for denne ukrenkelige, denne mektige og opplyste Sak. Vi bønnfaller Gud om å gjøre ditt rop til en magnet som vil tiltrekke navnenes legemliggjørelser i tilværelsens verden, slik at alle vesener spontant kan skynde seg å akte på det. Ingen Gud er der utenom ham, den opphøyede, den fortrinnlige, den evig velsignede, den sublime, den ærverdige, den herligste, den mest gavmilde, den allvitende, den allkunnige.

14

Lawḥ-i-Burhán

Bevistavlen

Denne tavlen ble åpenbart etter at Martyrenes konge og Martyrenes elskede (se God Passes By s. 200–201) led martyrdøden, og var stilet til Shaykh Muḥammad Bāqir, som av Babá'u'lláh ble fordømt som “Ulven”. I denne tavlen nevner Babá'u'lláh Mír Muḥammad Husayn, Isfáháns imám jum'ih, med tilnavnet “Hunnslangen”, som var Shaykh Muḥammad Bāqirs medskyldige i forfølgelsen av babá'íene. (Se God Passes By s. 198, 200–201 og 219). The Epistle to the Son of the Wolf (“Epistelen til ulvens sønn”) var stilet til Shaykh Muḥammad Taqíy-i-Najafí, Shaykh Muḥammad Bāqirs sønn.

HAN ER DEN ALLMEKTIGE, den allvitende, den allvise! Hatets vinder har omsluttet Baḥás⁷⁴ ark på grunn av det undertrykkernes hender har gjort. O Bāqir! Du har avsagt dom over dem som verdens bøker har grått for, og som alle religioners skrifter har vitnet til fordel for. Du, som har fart såre vill, er sannelig innsvøpt i et tykt slør. Ved Gud selv! Du har domfelt dem som troens horisont er blitt opplyst ved. Dette bevitner de som er

---

74 Mekka.

åpenbaringsens demringssteder og manifestasjoner av din Herres Sak, han den mest barmhjertige, de som på hans strake sti har ofret sin sjel og alt de eide. Guds tro har grått alle vegne på grunn av ditt tyranni, og dog fornøyer du deg og er av dem som hoverer. Det finnes intet hat mot deg i mitt hjerte, og heller ikke mot noen andre. Ethvert lærd menneske ser deg og slike som er som deg, nedsunket i åpenbar dårskap. Hadde du innsett hva du har gjort, ville du ha styrtet deg inn i ilden, eller forlatt ditt hjem og flyktet opp i fjellene, eller du ville ha våndet deg inntil du hadde vendt tilbake til stedet som er bestemt for deg av ham som er styrkens og maktens Herre. O du som er som det rene intet! Sønderriv de tomme innbilningers og meningsløse forestillingers slør så du kan se kunnskapens dagstjerne skinne fra denne strålende horisont. Du rev i stykker en levning av profeten selv og forestilte deg at du hjalp Guds tro. Således har din sjel tilskyndet deg, og du er i sannhet en av de ubetenksomme. Din gjerning har fortært hjertene hos skaren i det høye og hos slike som har kretset om den Sak som er av Gud, verdenenes Herre. Den kyskes⁷⁵ sjel ble smertelig berørt av din grusomhet, og innvånerne i paradiset gråt såre på hint velsignede sted.

Døm rettfærdig, besverger jeg deg ved Gud. Hvilket bevis anførte de jødiske lærde for å fordømme ham som var Guds ånd⁷⁶ da han kom til dem med sannhet? Hva slags prov kan det ha vært som ble fremlagt av fariseerne og avgudsprestene for å rettfærdiggjøre at de fornektet Muḥammad, Guds

75 Fāṭimih, Muḥammads datter.

76 Jesus.

sendebud, da han kom til dem med en bok som dømte mellom sannhet og falskhet med en rettferdighet som vendte jordens mørke til lys og henrykket hjertene hos slike som hadde kjent ham? Sannelig, på denne dag har du fremlagt de samme bevis som de dåraktige geistlige fremførte på den tid. Om dette gir han vitnesbyrd som er nåderikets konge i dette store fengsel. Du har sannelig vandret på deres veier, ja, du har overgått dem i grusomhet og trodd deg å forsvare loven fra Gud, den allvitende, den allvise. Ved ham som er sannheten! Din skjensel har fått Gabriel til å vände seg og fremkalt tårer hos Guds lov, hvorfra rettferdighetens bris er blitt ført hen over alle som er i himmel og på jord. Har du i din dårskap innbilt deg at den dom du avsa, har vært deg til gagn? Nei, ved ham som er kongen over alle navn! Ditt tap bevitnes av ham som har kunnskap om alle ting, som nedtegnet i den forvarte tavle. Da du førte din dom i pennen, ble du anklaget av nettopp din egen penn. Om dette vitner Guds Penn, han den høyeste, i sitt utilgjengelige stade.

O du som har fart vill! Du har hverken sett meg eller omgått meg, ei heller vært min ledsager, enn ikke i brøkdelen av ett nu. Hvordan har det seg da at du har bedt folk forbanne meg? Fulgte du i dette tilskyndelsene fra dine egne begjær, eller adlød du din Herre? Frembring et tegn, om du er en av de sannferdige. Vi bevitner at du har kastet Guds lov bak din rygg og grepet tak i det dine lidenskaper byder. Sannelig, intet unndrar seg hans kunnskap; han er visselig den uforlignelige, den allkunlige. O du ubesindige!

Lytt til hva den barmhjertige har åpenbart i Koranen: “Si ikke til den første den beste som hilser dere: ‘Du er ingen troende’.”⁷⁷ Således har han bestemt, han som i sitt grep har åpenbaringens og skapningens riker, om du skulle være blant dem som lytter. Du har satt Guds bud til side og klynget deg til ditt eget begjærs tilskyndelser. Ve deg derfor, o aktløse tviler! Hvis du fornekker meg, ved hvilket bevis kan du stadfeste sannheten av det du besitter? Fremlegg det da, o du som har tilskrevet Gud likemenn og vendt deg bort fra hans herredømme som har omsluttet alle verdener!

Du dåre! Du skal vite at virkelig lærd er den som har anerkjent min åpenbaring og drukket av min kunnskaps osea, har svevet i min kjærlighets atmosfære og kastet fra seg alt annet enn meg og tatt et fast grep om det som er sendt ned fra min underfulle ytrings rike. Han er sannelig som et øye for menneskeheten og som livsånden for hele skaperverkets legeme. Forherliget være den allbarmhjertige som har opplyst ham og bragt ham til å reise seg og tjene Guds store og veldige Sak. Sannelig, et slikt menneske velignes av skaren i det høye og av dem som bor i storhetens tabernakel, av dem som har drukket av min forseglede vin i mitt navn, den altformående, den allmektige. O Báqir! Hvis du skulle være av dem som har så sublimt et stade, fremlegg da et tegn fra Gud, himlenes skaper. Og skulle du erkjenne din maktesløshet, hold da dine lidenskaper i tømme og vend tilbake til din Herre, så han muligens kan tilgi deg dine

---

⁷⁷ Koranen 4:94.

synder, som har bevirket at bladene på Det guddommelige lotustre brant opp, at klippen ropte, og at forstandige menneskers øyne gråt. På grunn av deg ble guddommelighetens slør spjæret, og Arken grunnstøtte, og kamelhoppen fikk hasene skåret over, og Ånden⁷⁸ våndet seg i sitt opphøyede skjul. Fører du ordstrid med ham som er kommet til deg med Guds vitnesbyrd og hans tegn, som du besitter, og som jordens beboere har i sin besittelse? Åpne øynene, så du kan se denne forurettede skinne over Guds viljes horisont, han som er herskeren, sannheten, den strålende. Åpne dernest ditt hjertes øre, så du kan lytte til det som ytres av Det guddommelige lotustre som er blitt oppreist i sannhet av Gud, den allmektige, den godgjørende. Til tross for de ting som rammet dette tre på grunn av din grusomhet og deres overtredelser som er som deg, så roper det sannelig høyt og kaller alle mennesker til Sadratu'l-Muntahá⁷⁹ og den høyeste horisont. Salig er den sjel som har betraktet Det mektigste tegn, og det øre som har hørt hans overmåte sødmefylte stemme, og ve hver den som har vendt seg bort og handlet ille.

O du som har vendt deg bort fra Gud! Om du skulle se på Det guddommelige lotustre med redelighetens øye, ville du legge merke til sporene av ditt sverd på dets grener, dets kvister og dets blader, selv om Gud skapte deg for at du skulle anerkjenne det og tjene det. Tenk etter, så du

---

78 Jesus.

79 Det hellige lotustre, treet som ingen ferd går bortenfor (se Koranen 53:8-18). Et symbol på Guds manifestasjon. (Se *God Passes By*, s. 94.)

kan hende vil innse din brøde og telles blant slike som har angret. Tror du at vi frykter din grusomhet? Vit og vær vel forvissnet om at fra den første dag da Den ypperste penns røst ble oppløftet mellom jord og himmel, ofret vi våre sjeler og våre legemer og våre sønner og våre eiendeler på Guds sti, han den opphøyede, den store, og vi fryder oss over det blant alle skapte ting og blant skaren i det høye. Om dette vitner de ting som har vederfart oss på denne strake sti. Ved Gud! Våre hjerter ble fortært, våre legemer ble korsfestet, og vårt blod ble utgytt mens våre øyne var rettet mot sin Herres miskunns horisont, han som er vitnet, den altseende. Jo verre trengselen for Bahás folk ble, desto mer økte deres kjærlighet. Deres oppriktighet bevitnes av det den allbarmhjertige har sendt ned i Koranen. Han sier: "... ønsk dere da døden, om dere snakker sant!"⁸⁰ Hvem er å foretrekke, han som har søkt ly bak forheng, eller han som har ofret seg på Guds sti? Døm rett og rimelig, og vær ikke av dem som streifer avsendige om i løgnaktighetens ørken. Så henført er de blitt av den mest barmhjertiges kjærlighets levende vann at hverken verdens våpen eller nasjonenes sverd har avskrekket dem fra å vende ansiktet mot sin Herres velgjørenhets oseaen, han som er giveren, den gavmilde.

Ved Gud! Vanskeligheter har ikke kunnet skremme meg, og de geistliges avvisning har ikke maktet å svekke meg. Overfor menneskene har jeg sagt og sier fortsatt: "Nådens dør er blitt låst opp, og han som er rettferdighetens daglysning, er kommet med klare tegn og tydelige vitnesbyrd fra Gud, styrkens og maktens Herre!" Tre frem for meg,

⁸⁰ Koranen 2:94.

så du kan høre mysteriene som ble hørt av 'Imránís sønn⁸¹ på visdommens Sinai. Således befaler han deg fra sitt store fengsel, han som er demringsstedet for åpenbaringen fra din Herre, barmhjertighetens Gud.

Har lederskap gjort deg stolt? Les det som Gud har åpenbart for eneherskeren, sultanen av Tyrkia, som har sperret meg inne i denne festningsborgen, så du kan bli underrettet om denne forurettedes kår, som bestemt av Gud, han som er én, den eneste, den allkunnige. Fryder du deg over å se de nedrige og udugelige som dine følgesvenner? De støtter deg slik et folk før dem gjorde, de som fulgte Annas, som uten noe klart bevis og vitnesbyrd felte dom over Ånden.⁸²

Les Kitáb-i-Íqán og det som den allbarmhjertige har sendt ned til kongen av Paris⁸³ og til slike som er som ham, så du kan bli klar over de ting som har skjedd i fortiden og bli overbevist om at vi ikke har søkt å spre uorden i landet etter at det var satt i rette skikk. Vi formaner våre tjenere, helt og holdent for Guds skyld. La den som ønsker det, vende seg til ham, og den som ønsker det, la ham vende seg bort. Vår Herre, den barmhjertige, er sannelig den evig fyldestgjørende, den høylovede. O forsamling av geistlige! Dette er dagen da intet blant alle ting, ei heller noe navn blant alle navn, kan være dere til gavn, bortsett fra dette navn som Gud har gjort til sin Saks manifestasjon og sine ypperste titlers daglysning for alle som er i skapningens rike. Velsignet er det menneske som har gjenkjent duften av den

---

81 Moses.

82 Jesus.

83 Napoleon III.

overmåte barmhjertige og blitt talt blant de standhaftige. Deres lærdommer skal ikke gavne dere på denne dag, ei heller deres kunster, deres skatter eller deres prakt. Kast dem alle bak deres rygg, og vend ansiktet mot det mest sublimе ord ved hvilket skriftene og bøkene og denne lysende tavle er blitt klart fremlagt. Kast bort, o forsamling av geistlige, de ting dere har forfattet med deres tomme innbilningers og meningsløse forestillingers penner. Ved Gud! Kunnskapens dagstjerne har skint frem over visshetens horisont.

O Báqir! Les og kom i hu det som forðum ble sagt av en troende i din ætt: “Vil dere drepe en mann fordi han sier: ‘Min Herre er Gud!’ og han er kommet med klar beskjed fra deres Herre? Er han en løgner, så er det hans egen sak. Men snakker han sant, så vil noe av det han truer med ramme dere. Gud leder ikke den som er lettsindig og løgnaktig.”⁸⁴

O du som har fart vill! Hvis du nærer noen tvil om vår livsførsel, så skal du vite at vi gir vitnesbyrd om det som Gud selv har gitt vitnesbyrd om før himlene og jorden ble skapt, at der ikke er noen annen Gud enn ham, den allmektige, den overmåte gavmilde. Vi bevitner at han er én i sin essens og én i sine egenskaper. Han har ingen like i det ganske univers, ei heller noen partner i hele skaperverket. Han har utsendt sine budbringere og sendt ned sine bøker så de kan kunngjøre den strake sti for hans skapninger.

Er sjahen blitt underrettet og har valgt å lukke øynene for dine gjerninger? Eller er han blitt grepet av frykt over ulingen fra en flokk ulver som har kastet Guds sti bak sin

---

84 Koranen 40:28.

rygg og fulgt din vei uten noe klart bevis eller noen bok? Vi har hørt at Persias provinser er blitt forskjønnert med rettferdighetens pryde. Men da vi så nøye etter, fant vi at de var demningsstedene for tyranni, og urettens daglysninger. Vi ser at rettferdigheten befinner seg i tyranniets klør. Vi bønnfaller Gud om å slippe den fri ved sin veldes og sitt herredømmes kraft. Han overskygger i sannhet alt som er i himlene og på jord. Ingen er gitt retten til å protestere mot noen angående det som har rammet Guds Sak. Det anstår enhver som har vendt ansiktet mot den mest sublim horisont, å holde iherdig fast ved tålmodighetens rep og sette sin lit til Gud, hjelperen i fare, den uhemmede. O dere Guds elskede! Drikk dere utørste av visdommens kilde, vandre omkring i visdommens hage, svev i visdommens atmosfære, og uttrykk dere med visdom og veltalenhet. Således befales dere av deres Herre, den allmektige, den allvitende.

O Báqir! Stol ikke på din herlighet og din makt. Du er som det siste streif av sol på fjellets topp. Snart vil det svinne hen som forordnet av Gud, den altbesittende, den høyeste. Din herlighet og herligheten hos slike som er som deg, er blitt tatt bort, og dette er sannelig det som er blitt forordnet av ham som Modertavlen er hos. Hvor er han å finne som striddes med Gud, og hvor hen har han dratt som motsa Guds tegn og vendte seg bort fra hans herredømme? Hvor er de som har drept hans utvalgte og utgytt hans helliges blod? Tenk etter, så du må hende kan fornemme odøren av dine gjerninger, o tåpelige tviler! På grunn av dere jamret

Sendebudet⁸⁵ seg, og den kyske⁸⁶ ropte ut, og landene ble lagt øde, og alle egner ble hyllet i mulm og mørke. O forsamling av geistlige! På grunn av dere ble folket fornedret, og islams banner ble halt ned, og troens mektige trone ble undergravet. Hver gang en person med dømmekraft har søkt å holde fast ved det som ville opphøye islam, laget dere oppstyr, og derved ble han avskrekket fra å gjennomføre sin hensikt, mens landet helt åpenbart forble sunket i grus.

Se på sultanen av Tyrkia! Han ønsket ikke krig, men det ønsket de som var deg lik. Da dens branner ble tent og dens flammer steg høyt til værs, ble regjeringen og folket følgelig svekket. Om dette gir ethvert rettskaffent og skarpsindig menneske vitnesbyrd. Krigens ulykker ble så store at røken fra dem omsluttet mysteriets land⁸⁷ og dets omgivelser, og det som var blitt åpenbart i Sultanens tavle, kom klart til syne. Således er det blitt bestemt i boken etter befaling fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

O min ypperste Penn! La være å tale om Ulven, og kom i hu Hunnslangen⁸⁸, hvis grusomhet har fått alle skapte ting til å stønne og de helliges lemmer til å skjelve. Således bydes du av Herren over alle navn, på dette strålende stade. Den kyske⁸⁹ har ropt ut på grunn av din skjensel, og dog forestiller du deg å være i familie med Guds sendebud! Således har din sjel tilskyndet deg, o du som har trukket deg tilbake fra Gud, Herren over alt som har vært og vil være. Døm

---

85 Muḥammad.

86 Fāṭimih, Muḥammads datter.

87 Adrianopel.

88 Imám-jum'ih i Iṣfáhán, se innledningen til 'Lawḥ-i-Burhán'.

89 Fāṭimih.

rettferdig, o Hunnslange! For hvilken forbrytelse hugg du Guds sendebuds barn⁹⁰ og plyndret deres eiendeler? Har du fornektet ham som skapte deg ved sin befaling “bli, og det ble”? Du har fart frem mot Guds sendebuds barn slik hverken ‘ád hadde gjort mot Húd eller thamúd mot Şálih, ei heller jødene mot Guds ånd⁹¹, all skapningens Herre. Motsier du din Herres tegn som ikke før var nedsendt fra hans Saks himmel da all verdens bøker bøyde seg for dem? Tenk nøye etter, så du kan bli klar over din handling, o ubesindige utstøtte! Om ikke lenge vil tuktens vindkast gripe deg som de har grepet andre før deg. Vent, o du som har føyet medguder til Gud, Herren over det synlige og det usynlige. Dette er dagen som Gud har kunngjort gjennom sitt sendebuds tunge. Tenk deg om, så du kan begripe hva den allbarmhjertige har sendt ned i Koranen og i denne skrevne tavle. Dette er dagen da han som er åpenbaringsens daglysning, er kommet med klare tegn som ingen kan telle. Dette er dagen da ethvert menneske med evnen til å oppfatte har fornemmet angren av den overmåte barmhjertiges bris i skapningens verden, og ethvert menneske med innsikt har hastet hen til nådens levende vann, fra sin Herre, kongenes Konge. O ubesindige! Beretningen om offeret⁹² er blitt fortalt atter en gang, og han som skulle bli ofret, har styrt sine skritt mot offerstedet og vendte ikke tilbake, på grunn av det din hånd har gjort, o egensindige hater! Innbilte du deg at martyrdød kunne fornedre denne Sak? Nei, ved ham som

---

90 “Martyrenes konge” og “Martyrenes elskede”.

91 Jesus.

92 Ismael.

Gud har betrodd sin åpenbaring, om du skulle være av dem som forstår. Ve deg, o du som har gitt Gud medguder, og ve dem som har tatt deg til sin leder, uten et tydelig tegn eller en anskuelig bok. Hvor tallrike var ikke undertrykkerne før deg som reiste seg for å slukke Guds lys, og hvor mange de ugudelige som myrdet og plyndret helt til menneskene stønnet i hjerte og sjel over deres grusomhet! Rettferdighetens sol er blitt formørket, for legemliggjørelsen av tyranni er satt på hatets trone, og dog forstår ikke folk. Sendebudets barn er blitt drept og deres eiendeler plyndret. Si: Var det, etter din vurdering, deres eiendeler eller de selv som fornektet Gud? Døm rettferdig, o uvitende som er blitt lukket ute fra Gud som ved et slør. Du har klynget deg til tyranniet og kastet fra deg rettferdigheten, hvorpå alle skapte ting har jamret seg, og dog er du blant de egensindige. Du har tatt livet av de eldre og plyndret de unge. Tror du at du vil fortære det din skjendighet har sammenhopet? Nei, ved meg selv! Således underrettes du av ham som vet alt. Ved Gud! Tingene du eier skal ikke gavne deg, ei heller det du har samlet ved din grusomhet. Om dette vitner din Herre, den allvitende. Du har reist deg for å utslukke denne Saks lys;

om ikke lenge vil din egen ild bli slukket, på hans befaling. Han er sannelig styrkens og maktens Herre. Denne verdens omskiftelser og tilfeldigheter og nasjonenes styrker kan ikke anefekte ham. Han gjør som han behager og forordner hva han vil ved sitt herredømmes kraft. Tenk på kamelhopen. Skjønt hun bare var et dyr, har dog den allbarmhjertige opphøyet henne til så høyt et stade at jordens tunger nevnte

henne og sang hennes pris. Han overskygger sannelig alt som er i himlene og på jorden. Ingen annen Gud er der enn ham, den allmektige, den store. Således har vi prydet vår tavles himmel med våre ords soler. Salig det menneske som har nådd frem dit og blitt opplyst med deres lys, og ve slike som har vendt seg bort og fornektet ham og forvillet seg langt vekk fra ham. Lovet være Gud, verdenenes Herre!

15

Kitáb-i-‘Ahd

Paktboken

SKJØNT HERLIGHETENS RIKE ikke har noen av verdens forfengeligheter, har vi innenfor tillitens og forsakelses skattkammer likevel testamentert en ypperlig og uvurderlig arv til våre arvinger. Jordiske skatter har vi ikke testamentert, ei heller har vi tilføyet slike bekymringer som de fører med seg. Ved Gud! I jordisk rikdom er det gjemt

frykt, og det skjuler seg fare der. Betenk og kom i hu hva den allbarmhjertige har åpenbart i Koranen: “Vé over hver ivrig baktaler, som samler rikdom, og teller og teller ...”⁹³ Flyktig er verdens rikdom; alt det som forgår og forandrer seg, er ikke verd oppmerksomhet og har aldri vært det, unntatt i en viss grad.

Denne forurettedes hensikt med å utholde sorger og prøvelser, med å åpenbare de hellige vers og fremlegge bevis, har ikke vært annet enn å slukke hatets og fiendskapets flamme, så menneskehjertenes horisont kan opplyses av enighetens lys og oppnå virkelig fred og ro. Fra den guddommelige tavles demringssted skinner og stråler ytringens dagstjerne, og det sømmer seg for alle å feste sitt blikk på den: Vi formaner dere, o jordens folk, til å overholde det som vil høyne deres stade. Hold fast ved gudsfrykten, og hold dere til det som er rett. Sannelig sier jeg, tungen er til å tale om det som er godt. Besudle den ikke med usømmelig tale. Gud har tilgitt det som hører fortiden til. Heretter bør enhver ytre det som er passende og sømmelig, og avstå fra ærekrenkelse, munnbruk og hva som enn bedrøver folk. Høyt er menneskets stade! For ikke lenge siden strømmet dette opphøyede ord frem fra vår herlighets Penns skattkammer: Stor og velsignet er denne dag — dagen da alt som slumret i mennesket er blitt og vil bli åpenbart. Opphøyet er menneskets stade om det skulle holde fast ved rettferdighet og sannhet og forbli fast og urokkelig i Saken. I den allbarmhjertiges øyne fremtrer et sant menneske likesom himmelhvelvingen; dets sol og måne er synet og hørselen, og

⁹³ Koranen 104:1-2.

en skinnende og strålende karakter er dets stjerner. Et slikt menneske har nådd det høyeste stadi, og dets innflytelse oppdrar tilværelsens verden.

Enhver mottagelig sjel som på denne dag har innåndet duften av hans kledning og med et rent hjerte vendt ansiktet mot den overmåte herlige horisont, regnes blant Bahás folk i Den karmosinrøde bok. Grip min miskunnhets beger, i mitt navn, og drikk dere derpå utørste i min herlige og underfulle ihukommelse.

O dere som bor på jorden! Guds religion er til for kjærlighet og enhet; la den ikke bli årsak til fiendskap eller splid. For mennesker med innsikt og for dem som beskuer det mest opphøyede syn, er alle de virkningsfulle midler til å trygge og fremme menneskebarns lykke og velferd allerede blitt åpenbart av herlighetens Penn. Men jordens dårer, oppdratt i onde lidenskaper og lyster, har forblitt likegyldige overfor hans fullendte visdom som i sannhet er den allvise, mens deres ord og gjerninger er tilskyndet av tomme innbilninger og meningsløse forestillinger.

O dere Guds elskede og betrodde! Konger er manifestasjonene av Guds makt og demringsstedene for hans velde og rikdom. Be på deres vegne. Dem har han gitt å herske over jorden, og som sitt eget herredømme har han utvalgt menneskenes hjerter.

Konflikt og strid er kategorisk forbudt i hans Bok. Dette er en forordning fra Gud i denne største åpenbaring. Den er guddommelig bevart mot å skulle oppheves og er gitt hans bekreftelses glans. Sannelig, han er den allvitende, den allvise.

Det påligger enhver å bistå de demringssteder for myndighet og kilder til herredømme som er prydet med rettskaffenhetens og rettferdighetens smykke. Velsignet er herskerne og de lærde blant Bahás folk. De er mine betrodde blant mine tjenere og manifesterer mine påbud blant mitt folk. Måtte min herlighet, mine velsignelser og min nåde som har gjennomtrengt tilværelsens verden, hvile over dem. I denne forbindelse er ytringene åpenbart i Kitáb-i-Aqdas av en slik art at den guddommelige nådes lys skinner klart og strålende fra deres ords horisont.

O dere mine grener! En mektig styrke, en fullkommen kraft, ligger skjult i tilværelsens verden. Fest blikket på den og på dens forenende innflytelse, og ikke på ulikhetene som fremkommer fra den.

Den guddommelige arvelaters vilje er som følger: Det påligger aghṣán, afnán og min slekt, alle som én, å vende ansiktet mot Den mektigste gren. Tenk på hva vi har åpenbart i vår helligste Bok: “Når mitt nærværs osean har ebbet ut og min åpenbarings bok er avsluttet, vend dere da hen til ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne urgamle rot.” Siktemålet for dette hellige vers er ingen annen enn Den mektigste gren [‘Abdu’l-Bahá]. Således har vi nådigst åpenbart for dere vår sterke vilje, og jeg er sannelig den nådige, den allmektige. Sannelig, Gud har forordnet at Den større grens [Muḥammad ‘Alís] stade skal være lavere enn Den største grens [‘Abdu’l-Bahás] stade. Han er i sannhet forordneren, den allvise. Vi har valgt “Den større” etter “Den største” slik det er forordnet av ham som er den allvitende, den allkunnige.

Det påligger enhver å vise kjærlighet mot aghşán, men Gud har ikke gitt dem noen rett til andres eiendom.

O dere mine aghşán, mine afnán og min slekt! Vi formaner dere til å frykte Gud, til å utføre prisverdige handlinger og gjøre det som er passende og sømmelig, og som tjener til å opphøye deres stade. Sannelig sier jeg, gudsfrykt er den største hærfører som kan gjøre Guds Sak seierrik, og hærskaene som passer denne hærføreren best, er og har alltid vært en rettskaffen karakter og rene og gode handlinger.

Si: O tjenere! La ikke midlet til orden bli årsak til forvirring, og la ikke det som skal forene, gi anledning til uenighet. Vi vil så gjerne håpe at Bahás folk kan bli ledet av de velsignede ord: "Si: Alle ting er fra Gud." Denne opphøyede ytring er som vann for å slukke hatet og fiendskapet som ulmer i menneskenes hjerter og bryst. Ved denne ene ytring vil stridende folk og slekter nå den sanne enhets lys. Sannelig, han sier sannheten og viser vei. Han er den allmektige, den opphøyede, den nådige.

Det påligger enhver å vise høflighet mot aghşán og ha respekt for dem, slik at Guds Sak derved kan forherliges og hans ord opphøyes. Dette pålegg er gjentagne ganger

blitt nevnt og nedtegnet i den hellige skrift. Vel er det med den som settes i stand til å utføre det som forordneren, den gamle av dager, har foreskrevet ham. Dere bes enn videre om å respektere medlemmene av den hellige husstand, afnán og slektningene. Vi formaner dere videre til å tjene alle nasjoner og strebe etter å forbedre verden.

Det som leder til verdens gjenfødelse og frelse for jordens folk og slekter, er blitt sendt ned fra hans ytrings

himmel – fra ham som er verdens attrå. Lån et lyttende øre til rådene fra herlighetens Penn. Bedre er dette for dere enn alt som er på jorden. Om dette bærer min herlige og underfulle Bok vitnesbyrd.

16

Lawḥ-i-Arḍ-i-Bá

Tavle om landet Bá

LOVET VÆRE HAN SOM HAR BEÆRET LANDET BÁ⁹⁴ ved nærværet av ham som alle navn kretser om. Alle jordens atomer har kunngjort for alle skapte ting at fra bakenom fengselsbyens port har Guds store, veldigste grens

---

94 Beirut. Denne tavlen er "et brev diktert av Bahá'u'lláh og av Mírzá Áqá Ján, hans sekretær, stilet til 'Abdu'l-Bahá mens denne var på besøk i Beirut". (*The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 136.)

skjønnhet – hans gamle og uforanderlige mysterium – vist seg og strålt frem som solen over dens horisont, på vei til et annet land. Dermed har sorg omsluttet denne fengselsby mens et annet land fryder seg. Opphøyet, umåtelig opphøyet er vår Herre, himlens former og alle tings skaper, han ved hvis herredømme fengselsdørene ble åpnet og derved oppfylte det som forut var lovet i tavlene. Han har sannelig makt over hva han vil, og i hans grep er herredømmet over

den hele skapning. Han er den allmektige, den allvitende, den allvise.

Velsignet, tofold velsignet er merken som hans fottrinn har betrådt, øyet som er blitt frydet av hans åsyns skjønnhet, øret som er blitt bæret ved å lytte til hans kallen, hjertet som har smakt hans kjærlighets sødme, brystet som har

svulmet ved hans ihukommelse, pennen som har uttrykt hans lovprisning, skriftrullen som har båret hans skrifers vitnesbyrd. Vi bønnfaller Gud – han være velsignet og opphøyet – om at han kan bære oss med å møte ham snart. Han er i sannhet den althørende, den allmektige, han som er rede til å svare.

17

Utdrag fra andre tavler

GUD BEVITNER at der ingen annen Gud er enn ham, og at han som er kommet fra den guddommelige åpenbarings himmel, er den skjulte hemmelighet, det ugjennomtrengelige mysterium, hvis komme er forutsagt i Guds Bok og varslet av hans profeter og sendebud. Ved ham er mysteriene blitt avklart, slørene sønderrevet og tegnene og bevisene avslørt. Se! Han er nå blitt åpenbart. Han bringer for dagen hva enn han vil og betreder jordens

høye steder, forlenet med overopphøyet majestet og kraft.

Velsignet er den sterke som vil sønderknuse de meningsløse forestillingers guder ved kraften i sin Herres navn, han som hersker over alle mennesker.

O min afnán! Vi vil gjerne nevne ditt navn som en nådesbevisning fra vår side, så min ihukommelses liflige ange kan tiltrekke deg til mitt rike og føre deg nær min majestets tabernakel som er blitt reist ved kraften i dette navn – et navn som har fått enhver grunnvoll til å skjelve.

Si: O jordens folk! Ved Guds rettferdighet! Hva enn dere er blitt lovet i bøkene fra deres Herre, herskeren over gjenkomstens dag, har vist seg og er blitt åpenbart. Vokt dere, så ikke verdens omskiftelser og tilfeldigheter holder dere tilbake fra ham som er den høyeste sannhet. Om ikke lenge vil alt det synlige forgå, og bestå vil bare det som er blitt åpenbart av Gud, herrenes Herre.

Si: Dette er dagen for fortjenstfulle gjerninger, om dere bare visste det. Dette er dagen for å forherlige Gud og utlegge hans ord, kunne dere bare oppfatte det. Oppgi de ting som er vanlige blant folk, og hold fast ved det som er pålagt dere av Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Dagen nærmer seg hurtig da alle jordens skatter ikke skal være dere til gagn. Om dette vitner navnenes Herre, han som forkynner: Sannelig, ingen Gud er der utenom ham, den høyeste sannhet, kjenneren av usette ting.

Vel er det med deg, o min afnán, for du fikk æren av å motta mine hellige vers, du har innåndet min åpenbarings liflige duft og besvart mitt rop på en tid da mine tjen-

ere og mine skapninger har fordømt meg, idet de kastet Moderboken bak sin rygg og klynget seg til det som ble dem påbudt av talsmennene for tom innbilning og meningsløse forestillinger. Således har storhetens Tunge talt i ytringens rike som befalt av Gud, skaperverkets Herre.

Hold samvittighetsfullt frem i tjeneste for Saken, og hegn om det stade som er skjenket deg, ved kraften i din Herres navn, alle synlige og usynlige tings besitter. Jeg sverger ved Guds rettferdighet! Skulle noen bli kjent med det som er skjult for menneskers øyne, ville vedkommende av pur henrykkelse vinge sin flukt til Gud, Herren over alt som har vært og vil bli.

Måtte hans herlighet hvile over deg og over slike som har nærmet seg ham og forstått meningen med det som Gud, den allmektige, den allkjærlige, ved sin opphøyede Penn har nedtegnet i denne tavle.

HØYLOVET være du, o min Gud, for du har prydet verden med morgengryets glans etter den natt da han ble født som bar bud om manifestasjonen av ditt overopp-høyede herredømme, demringsstedet for din guddommelige essens og åpenbaringen av ditt ypperste herrevelde. Jeg bønnfaller deg, o du som har dannet himlene og skapt navn, om nådigst å hjelpe dem som har søkt ly i skyggen av din rike nåde og oppløftet sin røst blant verdens folk for å forherlige ditt navn.

O min Gud! Du ser hele menneskehetens Herre inne-sperret i sitt største fengsel, der han roper ditt navn med høy røst, beskuer ditt åsyn og forkynner det som har fylt innvånerne av din åpenbarings og skapnings riker med

henrykkelse. O min Gud! Jeg ser meg selv fanget i dine tjeneres hender, og dog stråler lyset av ditt herredømme og åpenbaringene av din uovervinnelige kraft fra hans ansikt og setter alle i stand til å vite for visst at du er Gud, og at der ingen annen Gud er enn deg. Ei heller kan de sterkes styrke anfekte deg eller herskernes herskermakt vinne over deg. Du gjør hva du enn vil i kraft av ditt herredømme som omslutter alle skapte ting, og forordner hva du behager ved din befalings kraft som gjennomtrenger den hele skapning.

Jeg bønnfaller deg ved din manifestasjons herlighet og kraften i din velde, ditt herredømme og din opphøyethet om å gjøre dem seierrike som har reist seg for å tjene deg, som har bistått din Sak og stått ydmyke for glansen av ditt åsyns lys. Gi dem seier over dine fiender, o min Gud, og gjør dem standhaftige i din tjeneste så bevisene på ditt herrevelde ved dem kan bli grunnfestet rundt om i dine riker og tegnene på din ubetvingelige kraft kan bli åpenbart i dine land. Du har sannelig makt til å gjøre hva du vil; ingen annen Gud er der enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

Denne herlige tavle er blitt åpenbart på årsdagen for fødselen [Bábs] så du kan fremsi den med et ydmykt og bønninglig sinnelag og takke din Herre, den allvitende, den allkunnige. Anstrem deg på alle vis for å stå Gud til tjeneste slik at der fra deg kan fremkomme det som vil udødeliggjøre ditt minne i hans herlige og opphøyede himmel.

Si: Forherliget er du, o min Gud! Jeg bønnfaller deg ved dine tegns demringssted og ved åpenbareren av dine tydelige jærtegn om å gi at jeg under alle omstendigheter kan holde fast ved ditt kjærlige forsyns rep og klynge meg

fast til din gavmildhets kjortelsøm. Regn meg derfor til dem som verdens omskiftelser og tilfeldigheter ikke har kunnet avskrekke fra å tjene deg og fra å være deg tro, og til dem som folkets angrep ikke har maktet å hindre fra å opphøye ditt navn og syngende din pris. Hjelp meg nådigst, o min Herre, til å gjøre hva du enn elsker og ønsker. Gjør meg i stand til å utrette det som vil opphøye ditt navn og få din kjærlighets ild til å flamme.

Du er i sannhet den tilgivende, den gavmilde.

○ HUSAYN! Gud gi at du alltid vil være klar og skinnende og utstråle lyset fra sannhetens sol, og at du kan løse din tunge for å lovprise Guds navn; for av alle gjerninger er denne den mest rosverdige.

Tenk på det mangfold av sjeler som tilsynelatende var brennende ivrige og tørste, men da så det levende vanns osean faktisk bruste frem i tilværelsens verden, forble de fortsatt berøvet dette, siden de unnlot å oppgi tom innbilning og bli bevisst oppmerksomme på ham som er målet for all kunnskap. Denne unnlåtelsen er en gjengjeldelse for de gjerninger deres hender tidligere hadde gjort.

Takk verdens elskede for at han nådigst har hjulpet deg til bekreftelse i denne herlige Sak. Bønnfall ham enn videre om å gjøre sine elskede standhaftige i den, for skadevoldernes oppeggende skrifter er spredt viden om, og det skrålens høyt av dem som varsler ondt. Lykkelige er de som har kastet alt uten Gud bak sin rygg og holdt fast ved det som

styrkens og kraftens Herre har pålagt dem.

Hans herlighet være med deg og med slike som er satt i stand til å anerkjenne denne veldige Sak og slutte seg til den.

DETTE er en tavle som all skapningens Herre har sendt ned fra sitt herlige stade til ære for ham som har trodd på Gud, den allmektige, den allkjærlige.

Velsignet er den veifarende som har anerkjent den attråede, og søkeren som har gitt akt på ropet fra ham som hele menneskeheten har som mål, og den lærde som har trodd på Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

Hvor såre stort er vel ikke tallet på de lærde som har vendt seg bort fra Guds vei, og hvor tallrike de ulærde som har fattet sannheten og skyndet seg til ham idet de sa: "Deg skje lov, o Herre over alle ting, synlige som usynlige."

Ved Guds rettferdighet! Verdens horisont stråler ved lyset fra det største himmellys, men folk flest oppfatter det ikke. Sannelig, han som er den ypperste sannhet, ferdes for øynene på alle mennesker. Dette bevitner den som midt i hjertet av verden forkynner: "Der er sannelig ingen annen Gud enn meg, allmektig over alle ting, i fortid som i fremtid."

Stor er velsignelsen for den troende som har satt kursen mot ham og fått adgang til hans nærvær, og ve enhver vantro som har vendt seg bort fra Gud og fulgt de egensindige og de utstøtte.

O VENN! I Bayánen påla vi alle, i denne største åpenbaring, å se med egne øyne og høre med egne ører. Men da verdens horisont ble opplyst av åpenbaringens strålende lys, glemte mange mennesker dette guddommelige bud, tapte denne himmelske formaning av syne og hensank i de meningsløse forestillinger som deres sinn hadde oppspunnet. Rettferdighetens og rettsindighetens sol er faktisk skjult bak skyene av tom innbilning som de dåraktige har funnet på. Det er derfor ikke til å undres over at bevegelserne blant mørkets fugler tiltrekker seg oppmerksomhet. Innby du, ved kraften i den høystelskedes navn, de mottagelige sjeler til Guds hellige kongesete, så de kan hende ikke skal forbli berøvet det levende vanns himmelske kilde. Han er i sannhet den nådige, den tilgivende.

Gud – opphøyet og forherliget er han – har fra evighet av hatt sin miskunnhets blikk rettet mot sine elskede venner; han er sannelig den som vet og husker.

O JAVÁD! Denne dags storhet er slik at Timen selv gripes av uro, og alle himmelske skrifter gir vitnesbyrd om dens overveldende majestet. På denne dag bekrefter Boken høytidelig hans herlighet, og Vekten beveges til å oppløfte sin røst. Dette er dagen da Şiraṭ roper høyt: “Jeg er den strake sti”, og Sinais berg utbryter: “Sannelig, åpenbaringens Herre er kommet.”

Jordens folk er omtåket av de fordervede tilbøyeligheters rus og befinner seg i en sløvsinnet tilstand. De er derfor avskåret fra Guds underfulle tegn, forhindret fra å nå det endelige mål og berøvet de rike utgytelsene av guddommelig nåde.

Det påhviler Guds folk å være overbærende. De bør formidle Guds ord i samsvar med det lytteren selv kan forstå og ta imot, så menneskenes barn må hende kan bli vekket opp av sin likegyldighet og vende ansiktet mot denne horisont, som er umåtelig opphøyet over enhver annen horisont.

O Javád! Guds mangfoldige gaver er alltid blitt og vil fortsatt bli skjenket deg. Gud være lovet! Du er blitt vernet mot den største skrekk og har lyktes å komme nærmere den største gave på en tid da alle mennesker ble forhindret fra å gjenkjenne den evige konge ved at den utvendige herlighets slør kom i veien, det vil si denne dags geistlige. Sett like høyt som ditt eget liv dette vitnesbyrd som den overmåte herlige Penn har uttalt, og bestreb deg av all kraft på å bevare det ved styrken i hans navn som er hele skaperverkets elskede, så denne sublime ære kan være trygg for røveres øyne og hender. Sannelig, din Herre er utleggeren, den allvitende.

Overbring denne forurettedes hilsener til alle de elskede venner der i området, og påminn dem om våre underfulle og opphøyede ihukommelser, så de muligens kan forsake de ting som er vanlige blant dem, kan vende hjertet mot det som har med Gud å gjøre, og forbli rensset for usømmelige gjerninger og sysler.

Må den allmektiges, den allvises herlighet være med deg og med slike som er beslektet med deg.

VI nevner ham som ble tiltrukket av vår appell da den lød fra den overopphøyede herlighets tinde, og vendte ansiktet mot Gud, skaperverkets Herre. Han telles blant slike som har hørt og adlydt det som deres Herre foreskrev dem på en tid da verdens folk er hyllet i påtagelige slør. Han vitner om det som Gud har bevitnet, og erkjenner sin tro på det som storhetens Tunge har talt. Om dette vitner navnenes Herre i denne underfulle tavle.

O min opphøyede Penn! Gi ham på mine vegne de glade tidender om de ting som er forbeholdt ham av Gud, den sterke, den allmektige. Mesteparten av tiden har han virkelig vært omringet av mangfoldige sorger, og hans barmhjertige Herre er sannelig den som ser og vet alle ting. Fryd deg over all måte, for denne forurettede har vendt ansiktet mot deg, har nevnt ditt navn tidligere og nevner det i denne selvsamme stund.

Hils mine elskede venner, i mitt navn, og overbring dem tidender om de nåderike gavene fra deres Herre, giveren, den overmåte gavmilde. Fra dette opphøyede stade sender vi våre hilsener til slike troende som har tatt et fast grep om det sikre håndtak og drukket standhaftighetens utsøkte vin fra sin Herres velvillighets hånd, han den allmektige, den høylovede.

På denne dag utbryter høresansen: "Dette er min dag, da jeg lytter til den vidunderlige stemmen som når meg fra fengselsområdet der min Herre er, han som er den klart

synbare, den som hører.” Og synsevnen roper høyt: “Dette er sannelig min dag, for jeg ser herlighetens daglysning stråle på befaling fra ham som er forordneren, den allmektige.” Salig er det øre som har hørt ropet: “Se, og du skal skue meg”, og lykkelig det øye som har skuet det mest underfulle tegn der det demret fra denne lysende horisont.

Si: O skare av herskere, lærde og vise! Den lovede dag er kommet, og hærskares Herre har vist seg. Fryd dere storlig over denne ypperste lykksalighet. Bistå ham så ved visdommens og ytringens kraft. Således befales dere av ham som alltid har forkynt: “Sannelig, ingen annen Gud er der enn meg, den allvitende, den allvise.”

Må hans herlighet være med deg og med dem som er sammen med deg, og med slike som holder av deg og låner øre til ordene du ytrer i forherligelse av denne mektige, denne transcendent åpnebaring.

○ DU som bærer mitt navn Júd!⁹⁵ Min herlighet være med deg. Lån øre til det du hørte tidligere da vitnesbyrdets dagstjerne skinte klart over 'Iráqs horisont, da Baghdád tjente som din Herres tronsete, han den opphøyede, den mektige.

Jeg bevitner at du har lyttet til Guds melodi og hans liflige tale, vendt ditt øre til kurringen fra den guddommelige åpnebarings Due og hørt troskapens Nattergal slå sine triller på herlighetens gren: Sannelig, der finnes ingen annen Gud enn meg, den uforlignelige, den allkunnige.

O du som bærer mitt navn! Guds miskunnhets blick har

---

95 Muḥammad Javád-i-Qazvíní, som Bahá'u'lláh gav tittelen “Ismu'lláhi'l-Júd” (“Guds navn, høymodighet”). Han transkriberte tallrike tavler av Bahá'u'lláh, men brøt senere Pakten. (Se *God Passes By*, s. 247 og 319.)

vært og er stadig vendt mot deg. Mens du var i hans nærvær, hørte du den ene sanne Guds røst – opphøyet være hans herlighet – og skuet den utilslørede glansen av den guddommelige kunnskaps lys. Tenk deg litt om! Hvor sublim er vel ikke hans ytring som er den ypperste sannhet, og hvor ynkelige er ikke folkets tomme påstander! Opphopningene av meningsløs innbilning har tilstoppet menneskenes ører og avholdt dem fra å høre Guds røst, og slørene av menneskelærdom og falske forestillinger har hindret deres øyne fra å skue glansen av hans åsyns lys. Med maktens og styrkens arm har vi reddet adskillige sjeler fra den overhengende utslettelses sump og satt dem i stand til å nå herlighetens daglysning. Enn videre har vi avdekket de guddommelige mysterier og forutsagt fremtidige hendelser i det klareste språk, slik at hverken de troløses tvil eller de egensindiges fornektelser eller de ubesindiges hviskede hentydninger kan holde sannhetssøkerne tilbake fra den ene sanne Guds lyskilde. Ikke desto mindre synes noen å være grepet av fallesyke, andre rykkes opp lik hule trestubber. De forlater Gud, den mest opphøye – han som ved å åpenbare ett eneste vers får alle fordums og senere tiders skrifter til fullstendig å blekne – og setter sin hu til løgnhistorier og følger tomme ord.

Du har sikkert drukket av min ytrings oseaan og bevitnet stråleglansen fra min visdoms sol. Du har også hørt det som sies av de vantro, av dem som hverken er kjent med troens grunnsannheter eller har smakt den utsøkte vin, hvis segl er brutt ved kraften i mitt navn, hjelperen i fare, den selvbestående. Bønnfall Gud om at de troende som er inngitt sann forståelse, nådigst kan bli satt i stand til å gjøre

det som er velbehagelig for ham.

Hvor merkelig det er at til tross for denne rungende appell, til tross for at denne mest underfulle åpenbaring er fremkommet, så legger vi merke til at folk stort sett har satt sin hu til verdens tant og er såre forferdet og bekymret på grunn av den rådende tvil og utbredte onde hentydninger. Si: Dette er Guds egen dag; frykt Gud, og vær ikke av dem som har mistrodd ham. Kast fablene bak deres rygg, og se min åpenbaring gjennom mine øyne. Til dette er dere blitt formant i himmelske bøker og skrifter, i bokrullene og tavlene.

Reis deg du for å tjene din Herres Sak; gi så folket de glade tidender om dette strålende lys hvis åpenbaring er blitt kunngjort av Gud gjennom hans profeter og sendebud. Tilskynd enn videre alle til å handle klokt og velbetenkt, slik han har bestemt, og gi dem råd i Guds navn idet du sier: På denne Guds dag påhviler det alle å vie seg til å lære andre om Saken med den ytterste veloverveielse og standhaftighet. Skulle han oppdage en fruktbar jordbunn, da la ham så Guds ords frø; ellers vil det være best å forholde seg taus.

For ikke lenge siden ble dette mest sublime ord åpenbart i Den karmosinrøde bok av den overmåte herlige Penn: "Den guddommelige visdoms himmel blir opplyst av to lyskilder: rådslagning og medlidenhet." Måtte alle, om Gud vil, bli satt i stand til å overholde dette vektige og velsignede ord.

Visse personer synes å være fullstendig blottet for forståelse. Ved å klynge seg til den tomme innbilnings rep har de avskåret seg fra det sikre håndfeste. Jeg sverger ved mitt liv! Dersom de på redelig vis skulle tenke over det som den

allbarmhjertige har sendt ned, ville de alle som én umiddelbart ytre disse ord: “Du er virkelig sannheten, den åpenbare sannhet.”

Det påhviler deg å vende blikket mot den ene sanne Gud under alle omstendigheter og flittig søke å tjene hans Sak. Kom i hu da du var sammen med meg, i herlighetens tabernakel, og fra meg hørte det som ble hørt på den guddommelige kunnskaps Sinai av ham som samtalte med Gud⁹⁶. Således hjalp vi deg nådigst, satte deg i stand til å erkjenne sannheten og advarte deg, så du kunne takke din gavmilde Herre. Dette sublime stade bør du hegne om ved kraften i mitt navn, den allmektige, den trofaste.

Overbring på mine vegne hilsener til mine elskede, og la dem få lytte til min sødmefylte røst. Således befales du av den som har befalt deg før; jeg er i sannhet forordneren, den allkunnige. Måtte ære tilfalle deg og dem som låner øre til dine ord om denne veldige Sak, og som elsker deg av hensyn til Gud, verdenenes Herre.

○ **ḤAYDAR!**⁹⁷ Denne forurettede har hørt deg løfte din røst i tjeneste for Guds Sak, og han er fullt klar over den gledesfølelse som hans kjærlighet har vakt i ditt hjerte, og dine kvaler grunnet det som har rammet hans elskede. Jeg sverger ved barmhjertighetens Herre! Hele verden er overveldet av sorg samtidig som menneskeheten er i villrede på

⁹⁶ Moses.

⁹⁷ Se fotnote på første tekstsida av ‘Kalimát-i-Firdawsíyyih’. (s. 67)

grunn av tvil og uenighet. Så ille plaget av fiender er Guds folk, navnenes Herres folk, at det høyeste paradiset har jamret seg, og den høyeste himmels innvånere og de som dag og natt kretser om tronen, har våndet seg høylytt.

O 'Alí! Plager og sorger makter ikke å hemme din Herre, den allbarmhjertige. Han har i sannhet reist seg som forkjemper for Guds Sak på en slik måte at hverken verdens overveldende makt eller nasjonenes tyranni noensinne kan forurolige ham. Han roper høyt mellom jord og himmel: Den lovede dag er kommet. Skaperverkets Herre forkynner: Sannelig, der finnes ingen annen Gud enn meg, den allmektige, den overmåte gavmilde.

O 'Alí! De umodne ønsker å slukke Guds lys med munnene og ved sine handlinger kvele flammen i den brennende busk. Si, deres tilstand er i sannhet ynkelig, o dere villfarelsens legemliggjørelser. Frykt Gud, og forkast ikke den himmelske nåde som har sendt sin stråleglans over alle egner. Si, han som er talsmannen for det skjulte navn, har stått frem, visste dere det bare. Han hvis komme er forutsagt i de himmelske skrifter, er kommet, om dere bare kunne forstå det. Verdens horisont opplyses av denne største åpenbarings skinnende glans. Skynd dere, med brennende hjerter, og vær ikke av dem som er uten forståelse. Den fastsatte time er slagen, og menneskeheten er strakt til jorden. Om dette vitner Guds ærede tjenere.

O Ḥaydar-'Alí! Jeg sverger ved Guds rettferdighet! Det er blitt støtt i Bayánens basun som befalt av Herren, den barmhjertige, og alle i himlene og på jord er falt i avmakt unntatt slike som har løst seg fra verden og klynger seg

fast til repet fra Gud, menneskehetens Herre. Dette er dagen da jorden skinner av din Herres strålende lys, men folket er forvirret i villfarelse og er blitt stengt ute som av et slør. Vi ønsker å gjenreise verden, og dog har de besluttet å gjøre ende på mitt liv. Således har deres hjerter tilskyndet dem på denne dag – en dag som er gjort skinnende klar av stråleglansen fra sin Herres åsyn, han den allmektige, den altformående, den uhemmede. Moderboken har oppløftet sin røst, men folket er blottet for hørsel. Den forvarte tavle er blitt åpenbart med sannhet, men størsteparten av menneskeheten leser den ikke. De har fornektet Guds nådige gunst etter at den var blitt sendt ned til dem, og har vendt seg bort fra Gud, fra ham som kjenner de usette ting. De klynger seg fast til de tomme innbilningers kjortelsøm og vender ryggen til den allmektiges skjulte navn.

Si, o forsamling av geistlige! Jeg besverger dere ved Gud: vær rettfærdige i deres dom! Legg så frem de bevis og vitnesbyrd dere måtte besitte, om dere skal bli å regne blant dem som har sitt tilhold i denne herlige bolig. Sett deres hu til den guddommelige åpenbarings daglysning, så vi for deres øyne kan åpenbare motstykket til alle slike vers, beviser, vitnesbyrd, bekreftelser og prov som dere og andre av jordens slekter besitter. Frykt Gud, og vær ikke av dem som har gjort seg vel fortjent til å refsas av Gud, skaperverkets Herre.

Dette er dagen da kunnskapens osean har oppløftet sin røst og bragt frem sine perler. Gid dere visste det! Bayánens himmel er blitt utspent i sannhet som befalt av Gud, hjelpere i fare, den selvbestående. Jeg sverger ved Gud! Essensen av kunnskap tar til orde og sier: Se! Han som er målet for

all kunnskap, er kommet, og ved hans komme er de hellige bøker fra Gud, den nådige, den kjærlige, blitt forsiret. Enhver åpenbaring av nåde, ethvert tegn på gode gaver, utgår fra ham og vender tilbake til ham.

Frykt Gud, o skare av dårer, og forvold ikke trengsler for dem som ikke har villet annet enn det Gud har villet. Og videre, hvis dere akter på min appell, så følg ikke deres selviske lyster. Den dag nærmer seg da alt det som nå kan fornemmes, vil ha svunnet hen, og dere skal gråte over å ha sviktet i deres plikt overfor Gud. Om dette vitner denne beskrevne tavle.

Fryd deg storlig over at vi har erindret deg både nå og tidligere. Denne erindrings sødme skal sannelig vare og ikke endres i hans navns evighet, han som er Gud, menneskehetens Herre. Vi har nådigst godtatt dine andaktsøvelser, din lovprisning, ditt undervisningsarbeid og de tjenester du har gjort for denne veldige kunngjørings skyld. Vi har også lyttet til det som din tunge har ytret i møtene og sammenkomstene. Sannelig, din Herre hører og merker seg alle ting. Vi har iført deg mitt velbehags kledning i mitt himmelske rike, og fra Det guddommelige lotustre som er reist i grenselandet ved sikkerhetens og fredens dal, beliggende på den lysende plett bortenfor den herlige stad, roper vi høyt til deg og sier: Der finnes sannelig ingen annen Gud enn meg, den allvitende, den allvise. Vi har skapt deg til å tjene meg, til å forherlige mitt ord og til å forkynne min Sak. Samle dine krefter om det du er blitt skapt for, i kraft av den ypperste forordners vilje, han som er den gamle av dager.

I denne stund minnes vi våre elskede og bringer dem frydefulle tidender om Guds usvikelige nåde og om de ting de er blitt tilgodesett med i min lysende Bok. Dere har tålt fiendenes klander for min kjærlighets skyld og har på min vei standhaftig utholdt de pinefulle grusomheter som de ugudelige har påført dere. Dette bevitner jeg selv, og jeg er den allvitende. Hvor såre stort er vel ikke tallet på de steder som er blitt foredlet med deres blod for Guds skyld. Hvor tallrike er vel ikke byene hvor deres klagende røst er blitt oppløftet og deres smertefylte jammer har lydt. Og hvor mange er vel ikke fengslene dere er blitt kastet i av tyranniets skarer. Vit for visst at han vil gjøre dere seierrike, opphøye dere blant verdens folk og vise deres høye stilling for alle nasjoners blikk. Han vil ganske visst ikke la sine yndlingers belønning gå tapt.

Vokt dere, så ikke gjerningene begått av den tomme innbilnings legemliggjørelser volder dere sorg, eller at enhver egensindig undertrykkers handlinger bedrøver dere. Grip standhaftighetens kalk ved styrken i hans navn, og drikk så derav i kraft av Guds herredømme, han den sterke, den allmektige. Således har min kjærlige medlidenhets og miskunns dagstjerne strålt frem over denne tavles horisont, så dere kan takke deres Herre, den allmektige, den overmåte gavmilde.

Måtte den herlighet som har demret i strålende glans fra min ytrings himmel, være med deg og med dem som har vendt seg til deg og lånt øre til de ord din munn har ytret angående denne herlige, denne opphøyede åpenbaring.

VED Guds rettferdighet! Moderboken er åpenbart og kaller menneskeheten til Gud, verdenenes Herre, mens sjøene forkynner: Det største ocean er kommet til syne, og fra dets bølger kan man høre det tordnende rop: "Sannelig, der finnes ingen annen Gud enn meg, den uforlignelige, den allvitende." Og trærne tar til å bruse, og de utbryter: O verdens folk! Røsten fra Det guddommelige lotustre klinger klart, og det skingrende rop fra herlighetens Penn runger høyt: Bruk ørene, og vær ikke av de likegyldige. Solen roper ut: O forsamling av geistlige! Religionenes himmel revner, og månen blir kløvet, og jordens folkeslag føres sammen i en ny oppstandelse. Frykt Gud, og følg ikke tilskyndelsene fra deres lidenskaper, følg heller ham som det er vitnet om i skriftene fra Gud, den allvitende, den allvise.

Det som hendte på Sinai, har skjedd igjen i denne åpenbaring, og han som samtalte på berget, roper høyt: Sannelig, den attråede er kommet, sittende på visshetens trone, kunne dere bare oppfatte det. Han har formant alle mennesker til å overholde det som bidrar til å opphøye Guds Sak og lede menneskeheten til hans strake sti.

Hvor uhyre stort er vel ikke tallet på de undertrykte som er blitt henrykket av Guds kallen! Hvor tallrike er vel ikke makthaverne som har reist seg til angrep som har fått innvånerne av det aller høyeste paradiset til å vånne seg og beboerne av denne herlige bolig til å jamre seg av sorg! Hvor stor er vel ikke vrimmelen av de fattige som har drukket av den guddommelige åpenbarings utsøkte vin, og hvor mange

er vel ikke de rike som har vendt seg bort, forkastet sannheten og gitt uttrykk for at de ikke tror på Gud, denne velsignede og vidunderlige dags Herre!

Si: Frykt Gud, vær dernest rettsindige i deres bedømmelse av denne store kunngjøring som enhver viktig kunngjøring bøyde seg ærbødig for, straks den strålte frem.

Si: O skare av dårer! Hvis dere forkaster ham, ved hvilket bevis kan dere da godtgjøre troskapen mot Guds tidligere budbringere eller stadfeste at dere tror på det han har sendt ned fra sitt mektige og opphøyede rike? Hvilken fordel gir deres besittelser dere? Hva slags beskyttelse kan deres skatter by dere? Ingen, sverger jeg ved Guds ånd som gjennomtrenger alle som er i himlene og på jorden. Kast bort det dere har samlet sammen med den tomme innbilnings og de meningsløse forestillingers hender, og ta et fast grep om Guds Bok som er blitt sendt ned i kraft av hans altbetvingende og ukrenkelige myndighet.

Ditt brev ble forelagt denne forurettede, og til ære for deg har vi åpenbart denne tavlen som anger av din Herres nådige gunst, han den medlidende, den gavmilde. Vi bønnfaller Gud om å gjøre deg lik et banner reist i hans ihukommelses stad og om å høyne ditt stade i denne Sak, i hvis skygge Guds oppriktige skal se jordens folk og slekter søke ly. Sannelig, din Herre vet og kunngjør. Vi bønnfaller ham videre om å nære deg med det beste av det som er forvart i hans Bok. Han er i sannhet den som hører ropet og besvarer det.

Hold frem med å hjelpe denne Sak ved den styrkende

kraften fra visdommens og ytringens skarer. Således er det bestemt av Gud, den nådige, den høylovede. Velsignet er den troende som på denne dag tar imot sannheten, og det beslutsomme menneske som tyranniets skarer ikke har maktet å skremme.

Måtte herligheten som har strålt frem over ytringens horisont, være med deg og med slike troende som har grepet hans forseglede vins kalk i kraft av hans navn, den selvbestående, og drukket i dype drag på tross av dem som har forkastet ham som de tidligere bekjente sin tro på – de som har betvilt sannheten av denne store kunngjøring som Gud har stadfestet i sin dyrebare og urgamle Bok.

○ MUḤAMMAD ḤUSAYN! Vær rede til å motta utgytelsene av miskunn fra Gud, verdenenes Herre. Det har behaget den allbarmhjertige å skjenke deg kunnskapens perler fra Guds nådes hav, han den allmektige, den mest opphøyede.

Hvor er det innsiktsfulle menneske som vil erkjenne og oppfatte sannheten? Hvor finnes det hørende menneske som vil lytte til min vidunderlige røst som kaller fra herlighetens rike? Hvor er den sjel som vil vende ansiktet mot Det guddommelige lotustre på en slik måte at den ikke lar seg fortvile hverken av kongenes overveldende makt eller av deres undersåtters voldsomme oppstyr, idet den oppløfter sin røst i hele skaperverkets midte ved visdommens og ytringens kraft og stadfester det som Gud har stadfestet, at der sannelig ikke finnes noen annen Gud utenom ham,

den sterke, den uovervinnelige, den allmektige, den vitende, den vise?

O Husayn! Ditt navn er blitt nevnt i det største fengsel for denne forurettede, og vi har åpenbart for deg det som ingen av verdens bøker tåler å sammenlignes med. Om dette vitner evighetens konge; likevel er folk flest å regne blant de likegyldige. Fra vitnesbyrdets morgengry har vi latt ropet lyde til alle som bor i skapningens rike. Blant folk finnes de som i den grad er blitt henført av duften av sin Herres ytringer, at de har forsaket alt som har med mennesker å gjøre i sin iver etter å nå frem til Guds nærværs kongesete, den veldige trones Herre. Det finnes også de som er såre rådville og vakler. Andre har skyndet seg, har vinget sin vei for å besvare ropet fra sin Herre, den gamle av dager. Atter andre har vendt seg bort, forkastet sannheten og til sist ikke trodd på Gud, den allmektige, den høylovede. Og videre finnes det andre som har felt dom over ham med en slik grusomhet at enhver klok og skjønnsom sjel er blitt beveget til å vånne seg. Vi har nådigst kalt dem til den elv som i sannhet er liv, mens de med åpenbar urett har bestemt at mitt blod skal utgytes. Således har visdommens dagstjerne strålt frem over horisonten for din Herres ytring, han den allbarmhjertige. Skulle du nå frem til dens lys, anstår det deg å høylove din Herre og si, jeg takker deg, o verdenenes Gud.

Velsignet er du og de som verden og dens tant ikke har formådd å avskrekke fra denne lysende horisont.

Overbring hilsener på mine vegne til mine elskede. Vi formaner dem til å utvise klokskap som bestemt i min

vidunderlige Bok.

O MIN TJENERINNE og mitt blad! Fryd deg storlig, for ditt rop har steget opp til Det guddommelige lotustre og blir besvart fra den overmåte herlige horisont. Sannelig, ingen Gud er der foruten meg, den forurettede, den landsforviste.

Vi har åpenbart oss for mennesker, har avdekket Saken, ledet hele menneskeheten hen mot Guds strake sti, kunngjort lovene og pålagt alle det som virkelig vil være dem til gagn både i denne verden og den neste; likevel har de felt en dom om å utgyte mitt blod, og derfor har himmelens jomfru grått høylig, Sinai har våndet seg, og Den trofaste ånd er bragt til å sukke av sorg.

I disse dager har folket utestengt seg selv fra de guddommelige nådesutgytelser ved å følge i enhver uvitende villfarers fotspor. De har kastet den guddommelige kunnskaps osean bak sin rygg og festet blikket på slike tåpelige mennesker som hevder å være vel bevandret i lærdom, uten å støttes av noe bevis fra Gud, menneskehetens Herre.

Med deg er det vel, for du har forsaket tomme forestillinger og tatt et fast grep om Guds rep, som intet menneske kan kutte. Tenk på Guds nådige gunst – opphøyet være hans herlighet. Hvor tallrike er vel ikke de konger og dronninger på jord som tross megen lengsel, forventning og venting er blitt stengt ute fra ham som er verdens attrå, mens du nådde frem. Måtte du, om Gud vil, utføre en gjerning hvis vellukt skal vare like lenge som Guds navn vil vare, opphøyet være

hans herlighet. Ved Guds rettferdighet! Tittelen “o min tjenerinne” overgår langt hva som helst annet som er å se i verden. Om ikke lenge skal menneskehetens øyne lyse opp og frydes ved å gjenkjenne det som vår herlighets Penn har åpenbart.

Velsignet er du, og velsignet er den mor som har ammet deg. Sett pris på verdien av dette stade, og reis deg for å tjene hans Sak på en slik måte at tvilernes tomme innbilninger og fordekke hentydninger ikke avholder deg fra dette høye og faste forsett. Visshetens dagstjerne skinner strålende klart, men verdens folk holder fast ved meningsløse forestillinger. I den guddommelige kunnskaps osean står vannet høyt, mens menneskenes barn klynger seg til dårers kjortelsøm. Var det ikke for Guds ufeilbare nåde – opphøyet være hans herlighet – ville ingen motgift noensinne kunne helbrede disse hårdnakkede sykdommer.

Overbring mine hilsener til Guds tjenerinner der i området, og meddel dem det glade budskap at hans miskunn og nåde er skjenket dem. I sannhet høyt er det stade vi har bestemt for deg. Det anstår deg å prise og takke din Herre, den rundhåndede, den mest gavmilde. Forherliget være Gud, den opphøyede, den store.

EN GANG hørtes dette sublime ord fra hans tunge som er hele tilværelsens besitter og Herren over tronen i det høye og jorden forneden – opphøyet er hans ytrings herlighet: Fromhet og løsevethet er likesom to overmåte store lys

på undervisningens himmel. Velsignet er den som har nådd dette ypperste stade, denne transcendentе hellighets og opphøyethets bolig.

DETTE er en tavle sendt ned av den allbarmhjertige fra ytringens rike til alle som bor på jorden. Lykkelig er det menneske som hører og gir akt, og ve den som har fart vill og tvilt. Dette er dagen som er blitt opplyst av Guds åsyns strålende lys – dagen da storhetens tunge roper høyt: Riket tilhører Gud, oppstandelsesdagens Herre.

Ditt navn er blitt nevnt i vårt nærvær, og vi har nådig åpenbart for deg det som ingen tunge blant verdens folk kan berette. Fryd deg storlig, for du er blitt erindret i det største fengsel, og den gamle av dagers åsyn har vendt seg mot deg fra denne opphøyede bolig.

Vi har sannelig åpenbart tegnene, fremvist de ugjen-drivelige vitnesbyrd og kalt alle mennesker til den strake sti. Blant folket finnes de som har vendt seg bort og forkastet sannheten, andre har avsagt dom over oss uten noe bevis eller prov. De første til å vende seg bort fra oss har vært verdens åndelige ledere i denne tidsalder – de som påkaller oss om dagen og ved nattetid og nevner mitt navn mens de hviler i sine høyseter. Men da jeg åpenbarte meg for menneskene, reiste de seg mot meg på en slik måte at selv stenene stønnet og jamret seg bitterlig.

Stor er din velsignelse, for du har lyttet til hans røst,

vendt ansiktet mot ham og gitt akt på din Herres rop da han kom forlenet med uovervinnelig makt og herredømme.

O MIN TJENERINNE, o mitt blad! Takk verdens høyst-elskede for at du har oppnådd denne grenseløse nåde på en tid da verdens lærde og fornemste mennesker er forblitt berøvet den. Vi har kalt deg “et blad” for at du likesom blader kan bli beveget av Guds viljes milde vind – opphøyet være hans herlighet – slik trærnes blader beveges av fremførende vinder. Takk din Herre for denne strålende ytring. Skulle du fornemme sødmen av tittelen “o min tjenerinne”, ville du finne deg løst fra hele menneskeheten, dag og natt i inderlig samfunn med ham som er verdens eneste attrå.

Med uforlignelig fagre ord har vi på tilbørlig vis nevnt slike blader og tjenerinner som har drukket av den himmelske nådes levende vann og holdt øynene rettet mot Gud. De er i sannhet lykkelige og salige. Om ikke lenge skal Gud åpenbare deres stade, som er så høyt at intet ord kan gi behørig uttrykk for det, ei heller noen beskrivelse beskrive det på fullgodt vis.

Vi formaner deg til å gjøre det som vil tjene til å fremme Guds Saks interesser blant menn og kvinner. Han hører vennenes rop og ser deres gjerninger. Sannelig, han er den hørende og den seende.

Med deg og med dem være Guds herlighet, han den sterke, den allvitende, den allvise.

○ GUDS TJENERINNE! Lytt til røsten fra navnenes Herre, som fra sitt fengsel har rettet blikket mot deg og nevner ditt navn.

Han har bistått enhver veifarende, har nådigst besvart enhver ydmyk ansøker og gitt foretrede for enhver sannhetssøker. På denne dag er den strake sti gjort tydelig og klar, den guddommelige rettferdighets vekt er oppstilt, og lyset stråler fra hans velgjørenhets sol; men tyrannifolkets knugende mørke er kommet imellom likesom skyer og har skapt et ulykksalig hinder mellom den himmelske nådes dagstjerne og verdens folk. Velsignet er den som har spjæret de hindrende slør og opplyses av den guddommelige åpenbarings strålende lys. Betenk hvor tallrike de var, de som regnet seg selv blant de vise og lærde, og som på Guds dag dog ble berøvet utstrømningene av himmelske gaver.

○ mitt blad, o min tjenerinne! Vær klar over verdien av denne velsignelse og miskunn som har omsluttet deg og ledet dine skritt til herlighetens daglysning.

Overbring hilsener på vegne av denne forurettede til slike tjenerinner som tilber Gud, og gled deres hjerter med forsikringen om hans kjærlige forsyn.

FEST blikket på visdommen i ett og alt, for den er en ufeilbarlig motgift. Hvor ofte har den vel ikke gjort en vantro til en troende eller en fiende til en venn. Å bruke den er høyst nødvendig siden dette tema er blitt tatt opp i tallrike

tavler åpenbart fra hans viljes himmel – fra ham som er manifestasjonen av den guddommelige enhets lys. Vel er det med dem som handler deretter.

Ha oppmerksomheten uopphørlig samlet om det som vil lede til at Guds ord blir opphøyet. I denne største åpenbaring betraktes gode gjerninger og en rosverdig karakter som Guds hærskarer; så også hans velsignede og hellige ord. For menneskenes hjerter er disse hærskarer en dragende kraft og det virksomme middel til å låse opp dører. Av alle våpen i verden er dette det skarpeste.

Bønnfall Gud om nådigst å hjelpe alle mennesker til å overholde det som hans overmåte herlige Penn har nedtegnet i de hellige bøker og tavler.

DENNE forurettede nevner ham som har vendt ansiktet mot den uforlignelige, den allvitende, han som vitner om dennes enhet likesom den overmåte herlige Penn har vitnet mens den farer hastig frem på ytringens arena. Velsignet er den sjel som har gjenkjent sin Herre, og ve den som har fart såre vill og tvilt.

Mennesket er som et tre. Hvis det prydes med frukt, har det vært verdig ros og bifall og vil alltid så være. Ellers er et tre uten frukt bare egnet til å brennes. Det menneskelige tres frukter er utsøkte, attråverdige og høyt skattet. Blant dem er en rettskaffen karakter, hederlig vandel og høvisk tale. Vårtiden for jordiske trær inntreffer én gang i året, mens våren for menneskelige trær kommer på Guds egne dager – opphøyet være hans herlighet. Hvis menneskelivets

trær i denne guddommelige vårtid skulle bli prydet med de frukter som her er nevnt, ville glansen fra rettferdighetens lys ganske visst opplyse alle jordens beboere, og enhver ville leve i ro og tilfredshet under den beskyttende skyggen av ham som er hele menneskehetens mål. Vannet til disse trær er det levende vann i de hellige ord ytret av ham som er verdens elskede. I ett nu blir slike trær plantet, og i det neste vil deres grener, ved bygene som strømmer fra den guddommelige barmhjertighet, ha nådd til himmels. Et inntørket tre har imidlertid aldri vært noen omtale verd og vil heller aldri bli det.

Lykkelig er den trofaste som er iført den høye bestrebelses kledning og har reist seg for å tjene denne Sak. En slik sjel har i sannhet nådd det ønskede mål og forstått hvorfor den er skapt. Men ve, utallige ganger ve de gjenstridige, som har falt ned i støvet lik vissent løv. Om ikke lenge skal voldsomme vindkast føre dem bort til det sted som er forordnet for dem. Uvitende kom de, uvitende oppholdt de seg, og uvitende vendte de tilbake til sine boliger.

Verden forkynner uopphørlig disse ord: Vokt dere, jeg er flyktig, og det er også alle mine ytre fremtoninger og farger. Gi akt på de omskiftelser og tilfeldigheter som avstedkommes i meg, og våkn opp fra deres slummer. Og dog finnes det intet klartskuende øye til å se, ei heller noe lyttende øre til å høre.

På denne dag bryter det indre øre ut i tale og sier: Med meg er det sannelig vel, dagen i dag er min dag, for Guds røst roper høyt. Og innbegrepet av synsevne utbryter: Vel-signet er jeg, dette er min dag, for Den urgamle skjønnhet

stråler frem fra den mest opphøyede horisont.

Det sømmer seg for Bahás folk å påkalle navnenes Herre og bønnfalle ham, så verdens folk kan hende ikke skal bli berøvet hans nådesutgytelser i hans dager.

I fortiden stod de geistlige rådville overfor dette spørsmålet, et spørsmål som han som er den ypperste sannhet, i sine yngre dager selv har hørt dem stille gjentagne ganger: “Hva er ordet som Qá’im vil uttale, det som vil sende de religiøse ledere på flukt?” Si, dette ord er nå gjort åpenbart, og dere har flyktet før dere hørte det uttalt, skjønt dere ikke merker det. Og det velsignede, det skjulte og skattede ord er dette: “Han’ har nå fremstått i kledningen ‘jeg’. Han som var skjult for dødelige øyne, utbryter: Se! Jeg er den aldeles åpenbare.” Dette er ordet som har fått de vantros lemmer til å skjelve. Forherliget være Gud! Alle fortidens himmelske skrifter stadfester hvor stor denne dag er og denne manifestasjon, hans tegn, hans ord, hans trofasthet og hans fremragende stade. Men alt dette til tross har folket forblitt likegyldig og er stengt ute som ved et slør. Alle profetene har sannelig lengtet etter å oppleve denne dag. David sier: “Hvem fører meg til festningsbyen?”⁹⁸ Med festningsbyen menes ‘Akká. Dens festningsverker er svært sterke, og denne forurettede er fengslet innenfor dens murer. Likeledes åpenbares det i Koranen: “Før ditt folk fra mørket til lyset, og påminn dem om Herrens dager.”⁹⁹

Herligheten som er blitt denne dag til del, er uttrykke-

98 Salmene 60:11, 108:11.

99 Koranen 14:5.

lig nevnt og klart fremsatt i de fleste himmelske bøker og skrifter. Men tidens geistlige har lukket folk ute fra dette transcendentale stade og holdt dem tilbake fra denne herlighets tinde, dette ypperste mål.

Velsignet er du, for de meningsløse forestillingers mørke har ikke maktet å hindre deg fra visshetens lys, og folkets angrep har ikke kunnet avskrekke deg fra menneskehetens Herre. Sett pris på dette høye stades verd, og bønnfall Gud – opphøyet er hans herlighet – om nådigst å sette deg i stand til å hegne om det. Uforgjengelig herredømme har alene henhørt til den ene sanne Gud og hans elskede, og slik vil det i all evighet forbli.

Måtte herligheten som har strålt ut fra evighetens horisont, hvile over deg og over slike som har grepet godt fast i Guds rep, som intet menneske kan kutte.

HAN som fører an til sann seier, er kommet. Ved Guds rettferdighet! Han er fullt i stand til å omvelte verden ved kraften i ett eneste ord. Siden han har pålagt alle mennesker å vise klokskap, har han selv holdt fast ved tålmodighetens og selvhengivelsens rep.

Verdens leirklumper har begitt seg av sted for å gjeste Guds utsmykkede, lysende, karmosinrøde stad, og visse sendemenn fra Persia egger i hemmelighet til fortred, skjønt de utad foregir å være milde og ydmyke. Nådige Gud! Når vil denne verdenshjemsøkende sluhet forvandles til oppriktighet? Formaningene fra Gud, den sanne, har omsluttet verden, men til nå er deres innflytelse ikke blitt røpet. Menneskers usømmelige gjerninger har holdt dem tilbake fra å nå frem til ham. Vi bønnfaller Gud – opphøyet og forherliget er han – om å utgyte sin velgjørenhets overstrøm-

mende regn over alle sine tjenere fra den guddommelige nådes skyer. Han er i sannhet mektig over alle ting.

O 'Alí Haydar! O du som har reist deg for å tjene min Sak og beskjeftiger deg med å høylove Gud, Herren på den veldige trone! For dem som er symboler på rettferdighet og representerer rettskaffenhet, er det utvilsomt klart og tydelig at denne forurettede, styrket av himmelrikets transcendent kraft, søker å utslette ethvert tegn til uorden, uoverensstemmelse, splid, uenighet eller splittelse blant jordens folk og slekter; og det er av ingen annen grunn enn dette store, dette betydningsfulle mål han igjen og igjen er blitt kastet i fengsel og mang en dag og natt er blitt utsatt for lenker og fotjern. Velsignet er de som bedømmer denne uangripelige Sak, denne herlige kunngjøring, med redelighet og rettskaffenhet.

DETTE er en tavle som er sendt av barmhjertighetens Herre så verdens folk kan bli i stand til å nærme seg dette osean som har brust ved hans opphøyede navns kraft. Blant mennesker finnes de som har vendt seg bort fra ham og talt hans vitnesbyrd imot, mens andre har drukket forvisningens vin i hans herlighets navn, som gjennomtrenger alle skapte ting. Et stort tap har de i sannhet lidt, de som har lånt øre til ravnens hese skrik og nektet å lytte til de liflige trillene fra himmelens Fugl, som synger på grenene i evighetens tre: Sannelig, det finnes ingen annen Gud enn meg, den allvitende, den allvise. Dette er dagen som er blitt opplyst av vårt åsyns lys – dagen som alle dager og netter kretser om i tilbedelse. Velsignet er det innsiktsfulle menneske som har oppdaget dette lysende kildevell, og den fortørstede som har drukket derav. Velsignet være det menneske som erkjenner

sannheten og oppriktig bestreber seg på å tjene sin Herres Sak, han den sterke, den allmektige.

O tjener som har festet blikket på mitt ansikt! Lytt til din Herres røst, han den overmåte herlige, som roper høyt fra storhetens og majestetens daglysning. Hans rop vil sannelig tiltrekke deg nærmere herlighetens rike og få deg til å synge hans pris på en slik måte at enhver skapt ting vil bli henrykket, og til å prise hans herlighet på en måte som vil påvirke den hele skapning. Sannelig, din Herre er beskytteren, den nådige, den allkunnige.

Samle Guds venner i landet der og gjør dem kjent med min uforlignelige ihukommelse. For dem har vi åpenbart en tavle hvorfra den allbarmhjertiges vellukt er blitt ført hen over tilværelsens rike, så de kan fryde seg storlig og forbli standhaftige i denne vidunderlige Sak.

Mens vi var i fengsel, åpenbarte vi en bok som vi gav tittelen "Den helligste bok". Vi har fastsatt lover i den og prydet den med din Herres bud, han som har myndighet over alle som er i himlene og på jorden. Si: Grip fatt i den, o folk, og overhold de underfulle forskrifter som Herren, den tilgivende, den gavmilde, har sendt ned i den. Det vil virkelig gavne dere både i denne verden og den neste og vil rense dere for alt som sømmer seg dårlig for dere. Han er sannelig forordneren, utleggeren, giveren, den gavmilde, den nådige, den høylovede.

Stor er din salighet, fordi du har vært tro mot Guds Pakt og hans testament, og fordi du bæres med denne tavle hvorved ditt navn blir nedtegnet i min forvarte tavle. Hellige deg til å tjene din Herres Sak, hold hans minne kjært i ditt

hjerter, og syng hans pris på en slik måte at enhver villfarende og likegyldig sjel derved kan bli vekket opp av sin søvn.

Således har vi verdiget deg en gunstbevisning fra vårt nærvær; og jeg er sannelig den tilgivende, den allbarmhjertige.

VI ønsker å nevne ham som har rettet ansiktet mot oss, og nok en gang la ham drikke dypt av vårt nådige forsyns livgivende vann, så han kan bli satt i stand til å nærme seg min horisont, bli prydet med mine egenskaper, sveve i min atmosfære, bli bekreftet i det som vil få min Saks hellighet til å bli synlig blant mitt folk – og i stand til å synges min pris på en måte som vil få hver en nølende sjel til å skynde seg, hver en ubevegelig skapning til å fly av sted, hvert et jordisk legeme til å fylles av glød, hvert et kjølig hjerte til å beveges av liv og hver en motløs ånd til å gjennombruses av fryd. Således sømmer det seg for ham som har vendt sitt ansikt mot mitt, har trådt inn i min mis-kunns skygge og mottatt mine vers, som har gjennomsyret hele verden.

O 'Alí! Han som er den guddommelige åpenbarings daglysning, roper til deg gjennom denne vidunderligste ytring. Ved Guds rettferdighet! Om du hadde stått for min trone og lyttet til maktens og storhetens tunge, ville du ha ofret ditt legeme, din sjel og hele ditt vesen som et tegn på din kjærlighet til Gud, herskeren, beskytteren, den allvitende, den allvise, og hans fortryllende stemme ville

ha fylt deg med en slik henrykkelse at ingen penn ville ha maktet å skildre ditt stade, og enhver veltalende person ville vært rådløs i sitt forsøk på å beskrive det. Tenk en stund over denne åpenbaring og dens uovervinnelige herredømme; bistå den dernest slik det tilkommer din Herre, den nådige, den overmåte gavmilde. Led folket til herlighetens daglysning. Sannelig, det er han selv som har satt seg på sin mektige trone. Ved ham er dette fengsels horisont bragt til å skinne, og alle som er i himlene og på jorden, er blitt opplyst av ham.

Vi har behaget å nevne ditt navn i fortiden så vel som i denne nådige tavle, så du atter en gang kan innånde den allbarmhjertiges liflige duft. Dette er kun et tegn på min gunst overfor deg. Takk din Herre, den overmåte gavmilde, den altseende.

Sørg ikke over at menneskene ikke evner å fatte sannheten. Om ikke lenge skal du finne at de vender seg til Gud, hele menneskehetens Herre. Ved kraften i det mest sublime ord har vi virkelig favnet hele verden, og tiden nærmer seg da Gud vil ha betvunget hjertene hos alle som bor på jord. Han er i sannhet den allmechtige, den altformående.

Vi ihukommer også din bror fra dette land, så han kan fryde seg over at jeg har nevnt ham, og være av dem som tenker nøye etter.

O venn! Den høystelskede kaller på deg fra sitt største fengsel og formaner deg til å overholde det som min opphøyede Penn har åpenbart i min helligste Bok, så du kan holde fast ved det med en slik besluttosomhet og kraft som er født av meg; og jeg er sannelig forordneren, den allvise.

I sannhet stor er deres velsignelse, for hans ufeilbare nåde er skjenket dere, og dere er blitt hjulpet til å anerkjenne denne Sak – en Sak ved hvis kraft himlene er blitt foldet sammen og ethvert høyt og ruvende fjell er gjort til støv.

Ved vår grenseløse nåde nevner vi enn videre deres mor, som har fått det privilegium å gjenkjenne Gud. Vi sender henne våre hilsener fra dette herlige stade. Vi minnes hver og en av dere, menn og kvinner, og fra dette sted – den uforlignelige herlighets skueplass – betrakter vi dere alle som én sjel og sender dere de gledelige tidender om guddommelige velsignelser som var forut for alle skapte ting, og om min ihukommelse som gjennomstrømmer alle, ung som gammel. Guds herlighet være med dere, o Bahás folk. Fryd dere overmåte gjennom min ihukommelse, for han er så visst med dere til alle tider.

LÅN øre til det som Ånden formidler til deg av versene fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, så hans rop kan tiltrekke deg til den transcendent herlighets tinde og føre deg nær det stade der du vil se hele ditt vesen satt i brann av kjærligheten til Gud slik at hverken herskernes overlegne makt eller deres undergivnes hvisking makter å slukke den, og du vil reise deg blant verdens folkeslag for å lovsynge din Herre, han som er besitteren av navn. Dette er det som anstår deg vel på denne dag.

Vi skal berette for deg det som har skjedd i fortiden så du kan fornemme sødmen i denne ytringen og bli kjent med slike begivenheter som har utspunnet seg i forgangne tider. Sannelig, din Herre er formaneren, den nådige, den høystelskede.

Kom i hu de dager da han som samtalte med Gud, gjette sauene til svigerfaren Jetro ute i ødemarken. Han hørte menneskehetens Herres røst fra den brennende busk, hevet over Det hellige land: "O Moses! Sannelig er jeg Gud, din Herre og dine forfedre Abrahams, Isaks og Jakobs Herre." Han ble så henført av røstens besnærende klang at han løst seg fra verden og begav seg i retning av farao og hans folk, inngitt kraften fra din Herre som hersker over alt som har vært og skal bli. Verdens folk hører nå det som Moses hørte, men de forstår ikke.

Si, jeg sverger ved Guds rettferdighet! Om ikke lenge skal statsrådenes prakt og herskernes overlegne makt forgå, makthavernes slott skal legges øde og keisernes imponerende bygninger bli til støv, men det som skal vare, er det vi har forordnet for dere i riket. Det sømmer seg for dere, o folk, å gjøre den ytterste anstrengelse for at deres navn kan bli nevnt ved tronen, og at dere kan frembringe det som vil udødeliggjøre deres minne i Guds, hele tilværelsens Herres evighet.

Kom på mine vegne de elskede der i landet i hu, overbring mine hilsener til dem, og gled deres hjerter med tidender om det som er blitt åpenbart for dem fra dette herlige stade.

Si, ta dere i akt, så ikke undertrykkernes overveldende makt skal forskrekke dere. Dagen nærmer seg da ethvert symbol på forfengeligheit vil være gjort til intet; da skal dere se deres Herre råde i uovervinnelig høyhet over alle synlige og usynlige ting.

Ta dere i akt, så ikke slørene holder dere tilbake fra utgytelsene av hans nådegaver på denne dag. Kast bort de

ting som holder dere tilbake fra Gud, og hold frem på denne vidstrakte vei. Vi ønsker intet annet for dere enn det som er dere til gagn, slik det er nedtegnet i hans forvarte tavle. Vi kommer ofte våre elskede i hu; imidlertid fant vi dem mangelfulle i det som anstår dem ved deres Herres kongesete, han den nådige, den tilgivende, med unntak av dem som Gud ønsker å frita. Han er sannelig mektig til å gjøre hva han vil. Han gir og holder tilbake. Han er virkelig den evige sannhet, kjenneren av usette ting.

O dere som elsker den allbarmhjertige, grip det evige livs kalk som bys dere av deres Herres gavmilde gunstbevisningers hånd, han som besitter den hele skapning, og drikk så dypt derav. Jeg sverger ved Gud, det vil i den grad henrykke dere at dere vil reise dere for å opphøye hans navn og forkynne hans ytringer blant jordens folkeslag og erobre menneskehjertenes byer i deres Herres navn, han den allmektige, den høylovede.

Videre kunngjør vi for alle de glade tidender om det vi har åpenbart i vår helligste Bok – en Bok over hvis horisont mine buds dagstjerne skinner på alle iakttagere og alle iaktatte. Hold fast ved den, og gjennomfør alt som åpenbares der. Dette er virkelig bedre for dere enn hva som enn er blitt skapt i verden, visste dere det bare. Ta dere i akt, så ikke menneskelivets forgjengelige ting skal avholde dere fra å vende dere til Gud, den sanne. La hjertets tanker dvele ved verden og dens konflikter og omskiftelser, så dere kan erkjenne hva den er verd, og hvilken stilling de har, de som har satt sin hu til den og vendt seg bort fra det som er sendt ned i vår forvarte tavle.

Således har vi åpenbart disse hellige vers og sendt dem til deg, så du kan reise deg for å forherlige Guds navn, han som er hjelperen i fare, den selvbestående. Guds herlighet være med deg og med slike som har inntatt denne utsøkte, forseglede vin.

DENNE forurettede har lest ditt brev i det største fengsel og er kjent med din forespørsel angående Guds bud om emnene oppstandelse og levebrød. Du har gjort vel i å stille disse spørsmålene, for nytten av dem vil både du og andre av Guds tjenere få høste, både i det ytre og i det indre. Sannelig, din Herre vet alle ting og svarer beredvillig på anmodningen.

Den overordnede grunnen til at verden ble skapt, med alt som finnes i den, er at menneskene skal kunne kjenne Gud. Enhver som på denne dag ledes av duften fra hans barmhjertighets kledning til å få adgang til den rene bolig – til det stade å ha anerkjent de guddommelige buds kilde og hans åpenbarings daglysning – har for evig nådd alt godt. På enhver sjel som har nådd dette høye stade, hviler det en tofoldig forpliktelse. Den ene er å være standhaftig i Saken, med en slik standhaftighet at om alle verdens folkeslag skulle søke å hindre ham i å vende seg til åpenbaringsens kilde, så ville de ikke makte å gjøre det. Den annen er å overholde de guddommelige forordninger som har strømmet fra hans himmelførte Penn. For menneskets kunnskap om Gud kan ikke utvikles helt og fullgodt uten ved å overholde hva som

enn er forordnet av ham og fremsatt i hans himmelske Bok.

For et år siden sendte navnenes Herre Den helligste bok ned fra sin gavmildhets himmel. Måtte du, om Gud vil, nådigst bli satt i stand til å gjennomføre alt som er åpenbart i den.

Når det gjelder levebrødet, bør du beskjefte deg med et yrke, mens du setter all din lit til Gud. Fra sin gunsts himmel vil han visselig sende ned over deg det som er bestemt for deg. Han er i sannhet maktens og styrkens Gud.

Takk Gud for at ditt brev har nådd denne fanges nærvær, og for at svaret er blitt åpenbart og sendes deg fra den guddommelige myndighets sete. Dette er en uvurderlig velsignelse skjenket av Gud. Skjønt det for tiden ikke er tydelig, vil det snart bli det. Det anstår deg å si:

Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg er den som har vendt ansiktet mot deg og satt all sin lit til deg. Jeg bønnfaller deg ved ditt navn hvorved din ytrings oseaan har